

8175 /1

Bibl. Jag.

III

r. 1524. Agenda

wyjecha z dzieła w osiem drukowanego, które
ma kart po jednej stronie lirowanych 24.

opracz jednej rejsu. Tytuł jego ^{ducho} w Kurniku) jest: Agenda la-
tino et vulgari sermone Polonico videlicet
et Alemannico illuminata incipit feliciter.

Po czelem budyryk. sta koncu dzieła sdoi:
Impressum Cracovie arte et impensis Speca-
litis viri domini Joannis Haller. Anno mis-
sionis verbi divini in carne natusimo
quingentesimo ... (wydarze) decimo 7 quarto. Pre-

Druki znajduję się w Lelwela Bibl. Ks. I. II. 42. lecz ponie-
waż nie cały, gdyż nie znajduję się w nim formata dworu.

Jako thobije dzijeja. (jakież konie?)
Mijenijcze dzijeja. (1) narwijcie dzieja, dajcie imię, dzieja, a)
wjerisch uboga ojca wszechmożnego
stworzyłczela njebo. y szjemije
wjerza.

wjerzisch (2) y wiesu chrysta syna jego
iedynego: pana naszego. narodzonego.
y unnyonczanego.

wjerza.
wjerzisch y w ducha szwathego szwa-
thi koczajol krzeszchjanskij szwaj-
tich (4) opczowanie, grzechom odpu-
szjenije. szjajala (5) zmartwych wstanije.
Potem szjowocaje. szjwoth wjerz-
nija. (6)

Uprzespijeczzenie ku doszjej uczynje-
niju (zapewnienie zadosyć uczynić)

Li gdy pomysłu znajduję, się w druk, pro-
sto powołanie agendy, wydrukowaną. Uwa-
ga, zważam na to, że formata dworu
5. Dwa razy wydrukowana ię w druk,
na powrocie i na twierd, a w obidwóch
miejscach są wawany. Oznaczenie jest
że wawany, w przypisach umieścić
je.

2

(lecz c. niez. i. wydane być powinno
Decima)

(1) na karuie por.
Miejnixe

(2) tamże wje-
rzisch

(3) na karuie 29.
swijanthi

(4) tamże szwa-
thich

(5) tamże czala

(6) tamże wjerz-
nija

Podług urzędu Koczyla szwija tego ⁽¹⁾ Piśm
czyjebyje. M. y thesch czyjebyje. K. iestly voj
szadaczije wsta pyer wsta do malszenyckije.
Szadamij.

M. j. K. wyjedzije izre wsche/ykij czło-
wijek Kreszczijanskij Kthori chere przij-
acz szwija thosz malszenstwa szwija-
tego ten ma niyez naprrod czyiste
somnienije dla the prziczynij. Nowem
gdich bog wstrednecnyj daje lasky
swoja przij każde swatthoscyj. thedi
człowijek niyema niyez szadne prze-
laczij. ku przijaczu laski yiego. Alje
ma bicz czisti od wsche/ykijego grzechu
szmjerdelnego wthore. ma bicz wasch
umijstl dobri thaka izre wi wthom
stadije chereczyje ⁽⁶⁾ szier ku czci y ku
chwalije boskije. y ku naszemu zba-
wieniu dusznemu.

wthore Piśm czyjebyje M. iesth-
lesz thi niyezslubijl szadne gijnsehe.
Krom the panni albo panije K. Ktho-
ra podije czyjebyje stojj. Albo iesth-
kij thesch niyema czyje miedzyj na-
my niye ktore bliskoscyj krewne.
Jest. Albo. niye.

Takiesch czyjebyje piśm. K. Jestliż
thi niyezslubijla ⁽⁵⁾ Kthoremu. gijnsehe-
mu wrom M. Kthori podije czyjebyje
stojj.

Slubila. Albo niyezslubila.

M. widziśch izre. K. Kthora podije
czyjebyje stojj zaskij bosze jest

(1) szwija tego

(2) M.

(3) reszty

(4) szwija thosz

(5) szmjerdelnego

(6) thesch czyje

(7) niye moczije

(8) niyezslubijla

sdrowa. Alje iestliby pod czasem ⁽⁹⁾ ni-
ly bog przepusczył naniy nyektoray
niemorz. Albo thesch nyektorij nje-
dosadek siljubisch jay niggij nje o-
puszczix.

Szlobijay.

K. Szlobujesch thesch thi niggij nje-
opuszczix. M. iestliby bog wszechmox-
ny najin. przepusczył nyektoray nje-
mox. Albo thesch njedosadek.

Szlobujay.

Ja. M. bijoray czijebije. K. za mojay
wlasnay szonay. j szlobujay thobije
chowacz wijaray malszenstawa szwa-
thego. Asch do me szmerozij. ⁽¹⁰⁾ Taka
mij bog pomoxch. panna maria. y
wschithexi szwagaczij.

Ja. K. bijoray czijebije. M. zabije za
wlasnego maysza. j szlobujay ew.

Bosze wszechmoctnij daj nam szij-
arszije. j duszne zbawjenje. wtemf (tak)
stadhije waschijny (tak). ew.

Agenda za wygrda powstanie przez Hreion. Powstow-
skiego z roztworu Artybiskupa i Oymara ian.
Kawlowelungo (agenda seu ritus sacramentorum
ecclesiasticor. Cracoviae in archiepiscop. regni et ecclies.
Laravi 1541. (Artybiskupa, w archiepiscop. Hreion liro-
wany 290), cykadem jay w bibliotece Guimnazum
s. Maryi Maf. ⁽¹¹⁾ w Wrocl.), z demiz samemu for-
mulami po polsku, ⁽¹²⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾ ⁽¹⁷⁾ ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ ⁽²⁰⁾ ⁽²¹⁾ ⁽²²⁾ ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾ ⁽²⁸⁾ ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾ ⁽³¹⁾ ⁽³²⁾ ⁽³³⁾ ⁽³⁴⁾ ⁽³⁵⁾ ⁽³⁶⁾ ⁽³⁷⁾ ⁽³⁸⁾ ⁽³⁹⁾ ⁽⁴⁰⁾ ⁽⁴¹⁾ ⁽⁴²⁾ ⁽⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁾ ⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾ ⁽⁴⁷⁾ ⁽⁴⁸⁾ ⁽⁴⁹⁾ ⁽⁵⁰⁾ ⁽⁵¹⁾ ⁽⁵²⁾ ⁽⁵³⁾ ⁽⁵⁴⁾ ⁽⁵⁵⁾ ⁽⁵⁶⁾ ⁽⁵⁷⁾ ⁽⁵⁸⁾ ⁽⁵⁹⁾ ⁽⁶⁰⁾ ⁽⁶¹⁾ ⁽⁶²⁾ ⁽⁶³⁾ ⁽⁶⁴⁾ ⁽⁶⁵⁾ ⁽⁶⁶⁾ ⁽⁶⁷⁾ ⁽⁶⁸⁾ ⁽⁶⁹⁾ ⁽⁷⁰⁾ ⁽⁷¹⁾ ⁽⁷²⁾ ⁽⁷³⁾ ⁽⁷⁴⁾ ⁽⁷⁵⁾ ⁽⁷⁶⁾ ⁽⁷⁷⁾ ⁽⁷⁸⁾ ⁽⁷⁹⁾ ⁽⁸⁰⁾ ⁽⁸¹⁾ ⁽⁸²⁾ ⁽⁸³⁾ ⁽⁸⁴⁾ ⁽⁸⁵⁾ ⁽⁸⁶⁾ ⁽⁸⁷⁾ ⁽⁸⁸⁾ ⁽⁸⁹⁾ ⁽⁹⁰⁾ ⁽⁹¹⁾ ⁽⁹²⁾ ⁽⁹³⁾ ⁽⁹⁴⁾ ⁽⁹⁵⁾ ⁽⁹⁶⁾ ⁽⁹⁷⁾ ⁽⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁾ ⁽¹⁰⁰⁾ ⁽¹⁰¹⁾ ⁽¹⁰²⁾ ⁽¹⁰³⁾ ⁽¹⁰⁴⁾ ⁽¹⁰⁵⁾ ⁽¹⁰⁶⁾ ⁽¹⁰⁷⁾ ⁽¹⁰⁸⁾ ⁽¹⁰⁹⁾ ⁽¹¹⁰⁾ ⁽¹¹¹⁾ ⁽¹¹²⁾ ⁽¹¹³⁾ ⁽¹¹⁴⁾ ⁽¹¹⁵⁾ ⁽¹¹⁶⁾ ⁽¹¹⁷⁾ ⁽¹¹⁸⁾ ⁽¹¹⁹⁾ ⁽¹²⁰⁾ ⁽¹²¹⁾ ⁽¹²²⁾ ⁽¹²³⁾ ⁽¹²⁴⁾ ⁽¹²⁵⁾ ⁽¹²⁶⁾ ⁽¹²⁷⁾ ⁽¹²⁸⁾ ⁽¹²⁹⁾ ⁽¹³⁰⁾ ⁽¹³¹⁾ ⁽¹³²⁾ ⁽¹³³⁾ ⁽¹³⁴⁾ ⁽¹³⁵⁾ ⁽¹³⁶⁾ ⁽¹³⁷⁾ ⁽¹³⁸⁾ ⁽¹³⁹⁾ ⁽¹⁴⁰⁾ ⁽¹⁴¹⁾ ⁽¹⁴²⁾ ⁽¹⁴³⁾ ⁽¹⁴⁴⁾ ⁽¹⁴⁵⁾ ⁽¹⁴⁶⁾ ⁽¹⁴⁷⁾ ⁽¹⁴⁸⁾ ⁽¹⁴⁹⁾ ⁽¹⁵⁰⁾ ⁽¹⁵¹⁾ ⁽¹⁵²⁾ ⁽¹⁵³⁾ ⁽¹⁵⁴⁾ ⁽¹⁵⁵⁾ ⁽¹⁵⁶⁾ ⁽¹⁵⁷⁾ ⁽¹⁵⁸⁾ ⁽¹⁵⁹⁾ ⁽¹⁶⁰⁾ ⁽¹⁶¹⁾ ⁽¹⁶²⁾ ⁽¹⁶³⁾ ⁽¹⁶⁴⁾ ⁽¹⁶⁵⁾ ⁽¹⁶⁶⁾ ⁽¹⁶⁷⁾ ⁽¹⁶⁸⁾ ⁽¹⁶⁹⁾ ⁽¹⁷⁰⁾ ⁽¹⁷¹⁾ ⁽¹⁷²⁾ ⁽¹⁷³⁾ ⁽¹⁷⁴⁾ ⁽¹⁷⁵⁾ ⁽¹⁷⁶⁾ ⁽¹⁷⁷⁾ ⁽¹⁷⁸⁾ ⁽¹⁷⁹⁾ ⁽¹⁸⁰⁾ ⁽¹⁸¹⁾ ⁽¹⁸²⁾ ⁽¹⁸³⁾ ⁽¹⁸⁴⁾ ⁽¹⁸⁵⁾ ⁽¹⁸⁶⁾ ⁽¹⁸⁷⁾ ⁽¹⁸⁸⁾ ⁽¹⁸⁹⁾ ⁽¹⁹⁰⁾ ⁽¹⁹¹⁾ ⁽¹⁹²⁾ ⁽¹⁹³⁾ ⁽¹⁹⁴⁾ ⁽¹⁹⁵⁾ ⁽¹⁹⁶⁾ ⁽¹⁹⁷⁾ ⁽¹⁹⁸⁾ ⁽¹⁹⁹⁾ ⁽²⁰⁰⁾ ⁽²⁰¹⁾ ⁽²⁰²⁾ ⁽²⁰³⁾ ⁽²⁰⁴⁾ ⁽²⁰⁵⁾ ⁽²⁰⁶⁾ ⁽²⁰⁷⁾ ⁽²⁰⁸⁾ ⁽²⁰⁹⁾ ⁽²¹⁰⁾ ⁽²¹¹⁾ ⁽²¹²⁾ ⁽²¹³⁾ ⁽²¹⁴⁾ ⁽²¹⁵⁾ ⁽²¹⁶⁾ ⁽²¹⁷⁾ ⁽²¹⁸⁾ ⁽²¹⁹⁾ ⁽²²⁰⁾ ⁽²²¹⁾ ⁽²²²⁾ ⁽²²³⁾ ⁽²²⁴⁾ ⁽²²⁵⁾ ⁽²²⁶⁾ ⁽²²⁷⁾ ⁽²²⁸⁾ ⁽²²⁹⁾ ⁽²³⁰⁾ ⁽²³¹⁾ ⁽²³²⁾ ⁽²³³⁾ ⁽²³⁴⁾ ⁽²³⁵⁾ ⁽²³⁶⁾ ⁽²³⁷⁾ ⁽²³⁸⁾ ⁽²³⁹⁾ ⁽²⁴⁰⁾ ⁽²⁴¹⁾ ⁽²⁴²⁾ ⁽²⁴³⁾ ⁽²⁴⁴⁾ ⁽²⁴⁵⁾ ⁽²⁴⁶⁾ ⁽²⁴⁷⁾ ⁽²⁴⁸⁾ ⁽²⁴⁹⁾ ⁽²⁵⁰⁾ ⁽²⁵¹⁾ ⁽²⁵²⁾ ⁽²⁵³⁾ ⁽²⁵⁴⁾ ⁽²⁵⁵⁾ ⁽²⁵⁶⁾ ⁽²⁵⁷⁾ ⁽²⁵⁸⁾ ⁽²⁵⁹⁾ ⁽²⁶⁰⁾ ⁽²⁶¹⁾ ⁽²⁶²⁾ ⁽²⁶³⁾ ⁽²⁶⁴⁾ ⁽²⁶⁵⁾ ⁽²⁶⁶⁾ ⁽²⁶⁷⁾ ⁽²⁶⁸⁾ ⁽²⁶⁹⁾ ⁽²⁷⁰⁾ ⁽²⁷¹⁾ ⁽²⁷²⁾ ⁽²⁷³⁾ ⁽²⁷⁴⁾ ⁽²⁷⁵⁾ ⁽²⁷⁶⁾ ⁽²⁷⁷⁾ ⁽²⁷⁸⁾ ⁽²⁷⁹⁾ ⁽²⁸⁰⁾ ⁽²⁸¹⁾ ⁽²⁸²⁾ ⁽²⁸³⁾ ⁽²⁸⁴⁾ ⁽²⁸⁵⁾ ⁽²⁸⁶⁾ ⁽²⁸⁷⁾ ⁽²⁸⁸⁾ ⁽²⁸⁹⁾ ⁽²⁹⁰⁾ ⁽²⁹¹⁾ ⁽²⁹²⁾ ⁽²⁹³⁾ ⁽²⁹⁴⁾ ⁽²⁹⁵⁾ ⁽²⁹⁶⁾ ⁽²⁹⁷⁾ ⁽²⁹⁸⁾ ⁽²⁹⁹⁾ ⁽³⁰⁰⁾ ⁽³⁰¹⁾ ⁽³⁰²⁾ ⁽³⁰³⁾ ⁽³⁰⁴⁾ ⁽³⁰⁵⁾ ⁽³⁰⁶⁾ ⁽³⁰⁷⁾ ⁽³⁰⁸⁾ ⁽³⁰⁹⁾ ⁽³¹⁰⁾ ⁽³¹¹⁾ ⁽³¹²⁾ ⁽³¹³⁾ ⁽³¹⁴⁾ ⁽³¹⁵⁾ ⁽³¹⁶⁾ ⁽³¹⁷⁾ ⁽³¹⁸⁾ ⁽³¹⁹⁾ ⁽³²⁰⁾ ⁽³²¹⁾ ⁽³²²⁾ ⁽³²³⁾ ⁽³²⁴⁾ ⁽³²⁵⁾ ⁽³²⁶⁾ ⁽³²⁷⁾ ⁽³²⁸⁾ ⁽³²⁹⁾ ⁽³³⁰⁾ ⁽³³¹⁾ ⁽³³²⁾ ⁽³³³⁾ ⁽³³⁴⁾ ⁽³³⁵⁾ ⁽³³⁶⁾ ⁽³³⁷⁾ ⁽³³⁸⁾ ⁽³³⁹⁾ ⁽³⁴⁰⁾ ⁽³⁴¹⁾ ⁽³⁴²⁾ ⁽³⁴³⁾ ⁽³⁴⁴⁾ ⁽³⁴⁵⁾ ⁽³⁴⁶⁾ ⁽³⁴⁷⁾ ⁽³⁴⁸⁾ ⁽³⁴⁹⁾ ⁽³⁵⁰⁾ ⁽³⁵¹⁾ ⁽³⁵²⁾ ⁽³⁵³⁾ ⁽³⁵⁴⁾ ⁽³⁵⁵⁾ ⁽³⁵⁶⁾ ⁽³⁵⁷⁾ ⁽³⁵⁸⁾ ⁽³⁵⁹⁾ ⁽³⁶⁰⁾ ⁽³⁶¹⁾ ⁽³⁶²⁾ ⁽³⁶³⁾ ⁽³⁶⁴⁾ ⁽³⁶⁵⁾ ⁽³⁶⁶⁾ ⁽³⁶⁷⁾ ⁽³⁶⁸⁾ ⁽³⁶⁹⁾ ⁽³⁷⁰⁾ ⁽³⁷¹⁾ ⁽³⁷²⁾ ⁽³⁷³⁾ ⁽³⁷⁴⁾ ⁽³⁷⁵⁾ ⁽³⁷⁶⁾ ⁽³⁷⁷⁾ ⁽³⁷⁸⁾ ⁽³⁷⁹⁾ ⁽³⁸⁰⁾ ⁽³⁸¹⁾ ⁽³⁸²⁾ ⁽³⁸³⁾ ⁽³⁸⁴⁾ ⁽³⁸⁵⁾ ⁽³⁸⁶⁾ ⁽³⁸⁷⁾ ⁽³⁸⁸⁾ ⁽³⁸⁹⁾ ⁽³⁹⁰⁾ ⁽³⁹¹⁾ ⁽³⁹²⁾ ⁽³⁹³⁾ ⁽³⁹⁴⁾ ⁽³⁹⁵⁾ ⁽³⁹⁶⁾ ⁽³⁹⁷⁾ ⁽³⁹⁸⁾ ⁽³⁹⁹⁾ ⁽⁴⁰⁰⁾ ⁽⁴⁰¹⁾ ⁽⁴⁰²⁾ ⁽⁴⁰³⁾ ⁽⁴⁰⁴⁾ ⁽⁴⁰⁵⁾ ⁽⁴⁰⁶⁾ ⁽⁴⁰⁷⁾ ⁽⁴⁰⁸⁾ ⁽⁴⁰⁹⁾ ⁽⁴¹⁰⁾ ⁽⁴¹¹⁾ ⁽⁴¹²⁾ ⁽⁴¹³⁾ ⁽⁴¹⁴⁾ ⁽⁴¹⁵⁾ ⁽⁴¹⁶⁾ ⁽⁴¹⁷⁾ ⁽⁴¹⁸⁾ ⁽⁴¹⁹⁾ ⁽⁴²⁰⁾ ⁽⁴²¹⁾ ⁽⁴²²⁾ ⁽⁴²³⁾ ⁽⁴²⁴⁾ ⁽⁴²⁵⁾ ⁽⁴²⁶⁾ ⁽⁴²⁷⁾ ⁽⁴²⁸⁾ ⁽⁴²⁹⁾ ⁽⁴³⁰⁾ ⁽⁴³¹⁾ ⁽⁴³²⁾ ⁽⁴³³⁾ ⁽⁴³⁴⁾ ⁽⁴³⁵⁾ ⁽⁴³⁶⁾ ⁽⁴³⁷⁾ ⁽⁴³⁸⁾ ⁽⁴³⁹⁾ ⁽⁴⁴⁰⁾ ⁽⁴⁴¹⁾ ⁽⁴⁴²⁾ ⁽⁴⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁴⁾ ⁽⁴⁴⁵⁾ ⁽⁴⁴⁶⁾ ⁽⁴⁴⁷⁾ ⁽⁴⁴⁸⁾ ⁽⁴⁴⁹⁾ ⁽⁴⁵⁰⁾ ⁽⁴⁵¹⁾ ⁽⁴⁵²⁾ ⁽⁴⁵³⁾ ⁽⁴⁵⁴⁾ ⁽⁴⁵⁵⁾ ⁽⁴⁵⁶⁾ ⁽⁴⁵⁷⁾ ⁽⁴⁵⁸⁾ ⁽⁴⁵⁹⁾ ⁽⁴⁶⁰⁾ ⁽⁴⁶¹⁾ ⁽⁴⁶²⁾ ⁽⁴⁶³⁾ ⁽⁴⁶⁴⁾ ⁽⁴⁶⁵⁾ ⁽⁴⁶⁶⁾ ⁽⁴⁶⁷⁾ ⁽⁴⁶⁸⁾ ⁽⁴⁶⁹⁾ ⁽⁴⁷⁰⁾ ⁽⁴⁷¹⁾ ⁽⁴⁷²⁾ ⁽⁴⁷³⁾ ⁽⁴⁷⁴⁾ ⁽⁴⁷⁵⁾ ⁽⁴⁷⁶⁾ ⁽⁴⁷⁷⁾ ⁽⁴⁷⁸⁾ ⁽⁴⁷⁹⁾ ⁽⁴⁸⁰⁾ ⁽⁴⁸¹⁾ ⁽⁴⁸²⁾ ⁽⁴⁸³⁾ ⁽⁴⁸⁴⁾ ⁽⁴⁸⁵⁾ ⁽⁴⁸⁶⁾ ⁽⁴⁸⁷⁾ ⁽⁴⁸⁸⁾ ⁽⁴⁸⁹⁾ ⁽⁴⁹⁰⁾ ⁽⁴⁹¹⁾ ⁽⁴⁹²⁾ ⁽⁴⁹³⁾ ⁽⁴⁹⁴⁾ ⁽⁴⁹⁵⁾ ⁽⁴⁹⁶⁾ ⁽⁴⁹⁷⁾ ⁽⁴⁹⁸⁾ ⁽⁴⁹⁹⁾ ⁽⁵⁰⁰⁾ ⁽⁵⁰¹⁾ ⁽⁵⁰²⁾ ⁽⁵⁰³⁾ ⁽⁵⁰⁴⁾ ⁽⁵⁰⁵⁾ ⁽⁵⁰⁶⁾ ⁽⁵⁰⁷⁾ ⁽⁵⁰⁸⁾ ⁽⁵⁰⁹⁾ ⁽⁵¹⁰⁾ ⁽⁵¹¹⁾ ⁽⁵¹²⁾ ⁽⁵¹³⁾ ⁽⁵¹⁴⁾ ⁽⁵¹⁵⁾ ⁽⁵¹⁶⁾ ⁽⁵¹⁷⁾ ⁽⁵¹⁸⁾ ⁽⁵¹⁹⁾ ⁽⁵²⁰⁾ ⁽⁵²¹⁾ ⁽⁵²²⁾ ⁽⁵²³⁾ ⁽⁵²⁴⁾ ⁽⁵²⁵⁾ ⁽⁵²⁶⁾ ⁽⁵²⁷⁾ ⁽⁵²⁸⁾ ⁽⁵²⁹⁾ ⁽⁵³⁰⁾ ⁽⁵³¹⁾ ⁽⁵³²⁾ ⁽⁵³³⁾ ⁽⁵³⁴⁾ ⁽⁵³⁵⁾ ⁽⁵³⁶⁾ ⁽⁵³⁷⁾ ⁽⁵³⁸⁾ ⁽⁵³⁹⁾ ⁽⁵⁴⁰⁾ ⁽⁵⁴¹⁾ ⁽⁵⁴²⁾ ⁽⁵⁴³⁾ ⁽⁵⁴⁴⁾ ⁽⁵⁴⁵⁾ ⁽⁵⁴⁶⁾ ⁽⁵⁴⁷⁾ ⁽⁵⁴⁸⁾ ⁽⁵⁴⁹⁾ ⁽⁵⁵⁰⁾ ⁽⁵⁵¹⁾ ⁽⁵⁵²⁾ ⁽⁵⁵³⁾ ⁽⁵⁵⁴⁾ ⁽⁵⁵⁵⁾ ⁽⁵⁵⁶⁾ ⁽⁵⁵⁷⁾ ⁽⁵⁵⁸⁾ ⁽⁵⁵⁹⁾ ⁽⁵⁶⁰⁾ ⁽⁵⁶¹⁾ ⁽⁵⁶²⁾ ⁽⁵⁶³⁾ ⁽⁵⁶⁴⁾ ⁽⁵⁶⁵⁾ ⁽⁵⁶⁶⁾ ⁽⁵⁶⁷⁾ ⁽⁵⁶⁸⁾ ⁽⁵⁶⁹⁾ ⁽⁵⁷⁰⁾ ⁽⁵⁷¹⁾ ⁽⁵⁷²⁾ ⁽⁵⁷³⁾ ⁽⁵⁷⁴⁾ ⁽⁵⁷⁵⁾ ⁽⁵⁷⁶⁾ ⁽⁵⁷⁷⁾ ⁽⁵⁷⁸⁾ ⁽⁵⁷⁹⁾ ⁽⁵⁸⁰⁾ ⁽⁵⁸¹⁾ ⁽⁵⁸²⁾ ⁽⁵⁸³⁾ ⁽⁵⁸⁴⁾ ⁽⁵⁸⁵⁾ ⁽⁵⁸⁶⁾ ⁽⁵⁸⁷⁾ ⁽⁵⁸⁸⁾ ⁽⁵⁸⁹⁾ ⁽⁵⁹⁰⁾ ⁽⁵⁹¹⁾ ⁽⁵⁹²⁾ ⁽⁵⁹³⁾ ⁽⁵⁹⁴⁾ ⁽⁵⁹⁵⁾ ⁽⁵⁹⁶⁾ ⁽⁵⁹⁷⁾ ⁽⁵⁹⁸⁾ ⁽⁵⁹⁹⁾ ⁽⁶⁰⁰⁾ ⁽⁶⁰¹⁾ ⁽⁶⁰²⁾ ⁽⁶⁰³⁾ ⁽⁶⁰⁴⁾ ⁽⁶⁰⁵⁾ ⁽⁶⁰⁶⁾ ⁽⁶⁰⁷⁾ ⁽⁶⁰⁸⁾ ⁽⁶⁰⁹⁾ ⁽⁶¹⁰⁾ ⁽⁶¹¹⁾ ⁽⁶¹²⁾ ⁽⁶¹³⁾ ⁽⁶¹⁴⁾ ⁽⁶¹⁵⁾ ⁽⁶¹⁶⁾ ⁽⁶¹⁷⁾ ⁽⁶¹⁸⁾ ⁽⁶¹⁹⁾ ⁽⁶²⁰⁾ ⁽⁶²¹⁾ ⁽⁶²²⁾ ⁽⁶²³⁾ ⁽⁶²⁴⁾ ⁽⁶²⁵⁾ ⁽⁶²⁶⁾ ⁽⁶²⁷⁾ ⁽⁶²⁸⁾ ⁽⁶²⁹⁾ ⁽⁶³⁰⁾ ⁽⁶³¹⁾ ⁽⁶³²⁾ ⁽⁶³³⁾ ⁽⁶³⁴⁾ ⁽⁶³⁵⁾ ⁽⁶³⁶⁾ ⁽⁶³⁷⁾ ⁽⁶³⁸⁾ ⁽⁶³⁹⁾ ⁽⁶⁴⁰⁾ ⁽⁶⁴¹⁾ ⁽⁶⁴²⁾ ⁽⁶⁴³⁾ ⁽⁶⁴⁴⁾ ⁽⁶⁴⁵⁾ ⁽⁶⁴⁶⁾ ⁽⁶⁴⁷⁾ ⁽⁶⁴⁸⁾ ⁽⁶⁴⁹⁾ ⁽⁶⁵⁰⁾ ⁽⁶⁵¹⁾ ⁽⁶⁵²⁾ ⁽⁶⁵³⁾ ⁽⁶⁵⁴⁾ ⁽⁶⁵⁵⁾ ⁽⁶⁵⁶⁾ ⁽⁶⁵⁷⁾ ⁽⁶⁵⁸⁾ ⁽⁶⁵⁹⁾ ⁽⁶⁶⁰⁾ ⁽⁶⁶¹⁾ ⁽⁶⁶²⁾ ⁽⁶⁶³⁾ ⁽⁶⁶⁴⁾ ⁽⁶⁶⁵⁾ ⁽⁶⁶⁶⁾ ⁽⁶⁶⁷⁾ ⁽⁶⁶⁸⁾ ⁽⁶⁶⁹⁾ ⁽⁶⁷⁰⁾ ⁽⁶⁷¹⁾ ⁽⁶⁷²⁾ ⁽⁶⁷³⁾ ⁽⁶⁷⁴⁾ ⁽⁶⁷⁵⁾ ⁽⁶⁷⁶⁾ ⁽⁶⁷⁷⁾ ⁽⁶⁷⁸⁾ ⁽⁶⁷⁹⁾ ⁽⁶⁸⁰⁾ ⁽⁶⁸¹⁾ ⁽⁶⁸²⁾ ⁽⁶⁸³⁾ ⁽⁶⁸⁴⁾ ⁽⁶⁸⁵⁾ ⁽⁶⁸⁶⁾ ⁽⁶⁸⁷⁾ ⁽⁶⁸⁸⁾ ⁽⁶⁸⁹⁾ ⁽⁶⁹⁰⁾ ⁽⁶⁹¹⁾ ⁽⁶⁹²⁾ ⁽⁶⁹³⁾ ⁽⁶⁹⁴⁾ ⁽⁶⁹⁵⁾ ⁽⁶⁹⁶⁾ ⁽⁶⁹⁷⁾ ⁽⁶⁹⁸⁾ ⁽⁶⁹⁹⁾ ⁽⁷⁰⁰⁾ ⁽⁷⁰¹⁾ ⁽⁷⁰²⁾ ⁽⁷⁰³⁾ ⁽⁷⁰⁴⁾ ⁽⁷⁰⁵⁾ ⁽⁷⁰⁶⁾ ⁽⁷⁰⁷⁾ ⁽⁷⁰⁸⁾ ⁽⁷⁰⁹⁾ ⁽⁷¹⁰⁾ ⁽⁷¹¹⁾ ⁽⁷¹²⁾ ⁽⁷¹³⁾ ⁽⁷¹⁴⁾ ⁽⁷¹⁵⁾ ⁽⁷¹⁶⁾ ⁽⁷¹⁷⁾ ⁽⁷¹⁸⁾ ⁽⁷¹⁹⁾ ⁽⁷²⁰⁾ ⁽⁷²¹⁾ ⁽⁷²²⁾ ⁽⁷²³⁾ ⁽⁷²⁴⁾ ⁽⁷²⁵⁾ ⁽⁷²⁶⁾ ⁽⁷²⁷⁾ ⁽⁷²⁸⁾ ⁽⁷²⁹⁾ ⁽⁷³⁰⁾ ⁽⁷³¹⁾ ⁽⁷³²⁾ ⁽⁷³³⁾ ⁽⁷³⁴⁾ ⁽⁷³⁵⁾ ⁽⁷³⁶⁾ ⁽⁷³⁷⁾ ⁽⁷³⁸⁾ ⁽⁷³⁹⁾ ⁽⁷⁴⁰⁾ ⁽⁷⁴¹⁾ ⁽⁷⁴²⁾ ⁽⁷⁴³⁾ ⁽⁷⁴⁴⁾ ⁽⁷⁴⁵⁾ ⁽⁷⁴⁶⁾ ⁽⁷⁴⁷⁾ ⁽⁷⁴⁸⁾ ⁽⁷⁴⁹⁾ ⁽⁷⁵⁰⁾ ⁽⁷⁵¹⁾ ⁽⁷⁵²⁾ ⁽⁷⁵³⁾ ⁽⁷⁵⁴⁾ ⁽⁷⁵⁵⁾ ⁽⁷⁵⁶⁾ ⁽⁷⁵⁷⁾ ⁽⁷⁵⁸⁾ ⁽⁷⁵⁹⁾ ⁽⁷⁶⁰⁾ ⁽⁷⁶¹⁾ ⁽⁷⁶²⁾ ⁽⁷⁶³⁾ ⁽⁷⁶⁴⁾ ⁽⁷⁶⁵⁾ ⁽⁷⁶⁶⁾ ⁽⁷⁶⁷⁾ ⁽⁷⁶⁸⁾ ⁽⁷⁶⁹⁾ ⁽⁷⁷⁰⁾ ⁽⁷⁷¹⁾ ⁽⁷⁷²⁾ ⁽⁷⁷³⁾ ⁽⁷⁷⁴⁾ ⁽⁷⁷⁵⁾ ⁽⁷⁷⁶⁾ ⁽⁷⁷⁷⁾ ⁽⁷⁷⁸⁾ ⁽⁷⁷⁹⁾ ⁽⁷⁸⁰⁾ ⁽⁷⁸¹⁾ ⁽⁷⁸²⁾ ⁽⁷⁸³⁾ ⁽⁷⁸⁴⁾ ⁽⁷⁸⁵⁾ ⁽⁷⁸⁶⁾ ⁽⁷⁸⁷⁾ ⁽⁷⁸⁸⁾ ⁽⁷⁸⁹⁾ ⁽⁷⁹⁰⁾ ⁽⁷⁹¹⁾ ⁽⁷⁹²⁾ ⁽⁷⁹³⁾ ⁽⁷⁹⁴⁾ ⁽⁷⁹⁵⁾ ⁽⁷⁹⁶⁾ ⁽⁷⁹⁷⁾ ⁽⁷⁹⁸⁾ ⁽⁷⁹⁹⁾ ⁽⁸⁰⁰⁾ ⁽⁸⁰¹⁾ ⁽⁸⁰²⁾ ⁽⁸⁰³⁾ ⁽⁸⁰⁴⁾ ⁽⁸⁰⁵⁾ ⁽⁸⁰⁶⁾ ⁽⁸⁰⁷⁾ ⁽⁸⁰⁸⁾ ⁽⁸⁰⁹⁾ ⁽⁸¹⁰⁾ ⁽⁸¹¹⁾ ⁽⁸¹²⁾ ⁽⁸¹³⁾ ⁽⁸¹⁴⁾ ⁽⁸¹⁵⁾ ⁽⁸¹⁶⁾ ⁽⁸¹⁷⁾ ⁽⁸¹⁸⁾ ⁽⁸¹⁹⁾ ⁽⁸²⁰⁾ ⁽⁸²¹⁾ ⁽⁸²²⁾ ⁽⁸²³⁾ ⁽⁸²⁴⁾ ⁽⁸²⁵⁾ ⁽⁸²⁶⁾ ⁽⁸²⁷⁾ ⁽⁸²⁸⁾ ⁽⁸²⁹⁾ ⁽⁸³⁰⁾ ⁽⁸³¹⁾ ⁽⁸³²⁾ ⁽⁸³³⁾ ⁽⁸³⁴⁾ ⁽⁸³⁵⁾ ⁽⁸³⁶⁾ ⁽⁸³⁷⁾ ⁽⁸³⁸⁾ ⁽⁸³⁹⁾ ⁽⁸⁴⁰⁾ ⁽⁸⁴¹⁾ ⁽⁸⁴²⁾ ⁽⁸⁴³⁾ ⁽⁸⁴⁴⁾ ⁽⁸⁴⁵⁾ ⁽⁸⁴⁶⁾ ⁽⁸⁴⁷⁾ ⁽⁸⁴⁸⁾ ⁽⁸⁴⁹⁾ ⁽⁸⁵⁰⁾ ⁽⁸⁵¹⁾ ⁽⁸⁵²⁾ ⁽⁸⁵³⁾ ⁽⁸⁵⁴⁾ ⁽⁸⁵⁵⁾ ⁽⁸⁵⁶⁾ ⁽⁸⁵⁷⁾ ⁽⁸⁵⁸⁾ ⁽⁸⁵⁹⁾ ⁽⁸⁶⁰⁾ ⁽⁸⁶¹⁾ ⁽⁸⁶²⁾ ⁽⁸⁶³⁾ ⁽⁸⁶⁴⁾ ⁽⁸⁶⁵⁾ ⁽⁸⁶⁶⁾ ⁽⁸⁶⁷⁾ ⁽⁸⁶⁸⁾ ⁽⁸⁶⁹⁾ ⁽⁸⁷⁰⁾ ⁽⁸⁷¹⁾ ⁽⁸⁷²⁾ ⁽⁸⁷³⁾ ⁽⁸⁷⁴⁾ ⁽⁸⁷⁵⁾ ⁽⁸⁷⁶⁾ ⁽⁸⁷⁷⁾ ⁽⁸⁷⁸⁾ ⁽⁸⁷⁹⁾ ⁽⁸⁸⁰⁾ ⁽⁸⁸¹⁾ ⁽⁸⁸²⁾ ⁽⁸⁸³⁾ ⁽⁸⁸⁴⁾ ⁽⁸⁸⁵⁾ ⁽⁸⁸⁶⁾ ⁽⁸⁸⁷⁾ ⁽⁸⁸⁸⁾ ⁽⁸⁸⁹⁾ ⁽⁸⁹⁰⁾ ⁽⁸⁹¹⁾ ⁽⁸⁹²⁾ ⁽⁸⁹³⁾ ⁽⁸⁹⁴⁾ ⁽⁸⁹⁵⁾ ⁽⁸⁹⁶⁾ ⁽⁸⁹⁷⁾ ⁽⁸⁹⁸⁾ ⁽⁸⁹⁹⁾ ⁽⁹⁰⁰⁾ ⁽⁹⁰¹⁾ ⁽⁹⁰²⁾ ⁽⁹⁰³⁾ ⁽⁹⁰⁴⁾ ⁽⁹⁰⁵⁾ ⁽⁹⁰⁶⁾ ⁽⁹⁰⁷⁾ ⁽⁹⁰⁸⁾ ⁽⁹⁰⁹⁾ ⁽⁹¹⁰⁾ ⁽⁹¹¹⁾ ⁽⁹¹²⁾ ⁽⁹¹³⁾ ⁽⁹¹⁴⁾ ⁽⁹¹⁵⁾ ⁽⁹¹⁶⁾ ⁽⁹¹⁷⁾ ⁽⁹¹⁸⁾ ⁽⁹¹⁹⁾ ⁽⁹²⁰⁾ ⁽⁹²¹⁾ ⁽⁹²²⁾ ⁽⁹²³⁾ ⁽⁹²⁴⁾ ⁽⁹²⁵⁾ ⁽⁹²⁶⁾ ⁽⁹²⁷⁾ ⁽⁹²⁸⁾ ⁽⁹²⁹⁾ ⁽⁹³⁰⁾ ⁽⁹³¹⁾ ⁽⁹³²⁾ ⁽⁹³³⁾ ⁽⁹³⁴⁾ ⁽⁹³⁵⁾ ⁽⁹³⁶⁾ ⁽⁹³⁷⁾ ⁽⁹³⁸⁾ ⁽⁹³⁹⁾ ⁽⁹⁴⁰⁾ ⁽⁹⁴¹⁾ ⁽⁹⁴²⁾ ⁽⁹⁴³⁾ ⁽⁹⁴⁴⁾ ⁽⁹⁴⁵⁾ ⁽⁹⁴⁶⁾ ⁽⁹⁴⁷⁾ ⁽⁹⁴⁸⁾ ⁽⁹⁴⁹⁾ ⁽⁹⁵⁰⁾ ⁽⁹⁵¹⁾ ⁽⁹⁵²⁾ ⁽⁹⁵³⁾ ⁽⁹⁵⁴⁾ ⁽⁹⁵⁵⁾ ⁽⁹⁵⁶⁾ ⁽⁹⁵⁷⁾ ⁽⁹⁵⁸⁾ ⁽⁹⁵⁹⁾ ⁽⁹⁶⁰⁾ ⁽⁹⁶¹⁾ ⁽⁹⁶²⁾ ⁽⁹⁶³⁾ ⁽⁹⁶⁴⁾ ⁽⁹⁶⁵⁾ ⁽⁹⁶⁶⁾ ⁽⁹⁶⁷⁾ ⁽⁹⁶⁸⁾ ⁽⁹⁶⁹⁾ ⁽⁹⁷⁰⁾ ⁽⁹⁷¹⁾ ⁽⁹⁷²⁾ ⁽⁹⁷³⁾ ⁽⁹⁷⁴⁾ ⁽⁹⁷⁵⁾ ⁽⁹⁷⁶⁾ ⁽⁹⁷⁷⁾ ⁽⁹⁷⁸⁾ ⁽⁹⁷⁹⁾ ⁽⁹⁸⁰⁾ ⁽⁹⁸¹⁾ ⁽⁹⁸²⁾ ⁽⁹⁸³⁾ ⁽⁹⁸⁴⁾ ⁽⁹⁸⁵⁾ ⁽⁹⁸⁶⁾ ⁽⁹⁸⁷⁾ ⁽⁹⁸⁸⁾ ⁽⁹⁸⁹⁾ ⁽⁹⁹⁰⁾ ⁽⁹⁹¹⁾ ⁽⁹⁹²⁾ ⁽⁹⁹³⁾ ⁽⁹⁹⁴⁾ ⁽⁹⁹⁵⁾ ⁽⁹⁹⁶⁾ ⁽⁹⁹⁷⁾ ⁽⁹⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁹⁾ ⁽¹⁰⁰⁰⁾ ⁽¹⁰⁰¹⁾ ⁽¹⁰⁰²⁾ ⁽¹⁰⁰³⁾ ⁽¹⁰⁰⁴⁾ ⁽¹⁰⁰⁵⁾ ⁽¹⁰⁰⁶⁾ ⁽¹⁰⁰⁷⁾ ⁽¹⁰⁰⁸⁾ ⁽¹⁰⁰⁹⁾ ⁽¹⁰¹⁰⁾ ⁽¹⁰¹¹⁾ ⁽¹⁰¹²⁾ ⁽¹⁰¹³⁾ ⁽¹⁰¹⁴⁾ ⁽¹⁰¹⁵⁾ ⁽¹⁰¹⁶⁾ ⁽¹⁰¹⁷⁾ ⁽¹⁰¹⁸⁾ ⁽¹⁰¹⁹⁾ ⁽¹⁰²⁰⁾ ⁽¹⁰²¹⁾ ⁽¹⁰²²⁾ ⁽¹⁰²³⁾ ⁽¹⁰²⁴⁾ ⁽¹⁰²⁵⁾ ⁽¹⁰²⁶⁾ ⁽¹⁰²⁷⁾ ⁽¹⁰²⁸⁾ ⁽¹⁰²⁹⁾ ⁽¹⁰³⁰⁾ ⁽¹⁰³¹⁾ ⁽¹⁰³²⁾ ⁽¹⁰³³⁾ ⁽¹⁰³⁴⁾ ⁽¹⁰³⁵⁾ ⁽¹⁰³⁶⁾ ⁽¹⁰³⁷⁾ ⁽¹⁰³⁸⁾ ⁽¹⁰³⁹⁾ ⁽¹⁰⁴⁰⁾ ⁽¹⁰⁴¹⁾ ⁽¹⁰⁴²⁾ ⁽¹⁰⁴³⁾ ⁽¹⁰⁴⁴⁾ ⁽¹⁰⁴⁵⁾ ⁽¹⁰⁴⁶⁾ ⁽¹⁰⁴⁷⁾ ⁽¹⁰⁴⁸⁾ ⁽¹⁰⁴⁹⁾ ⁽¹⁰⁵⁰⁾ ⁽¹⁰⁵¹⁾ ⁽¹⁰⁵²⁾ ⁽¹⁰⁵³⁾ ⁽¹⁰⁵⁴⁾ ⁽¹⁰⁵⁵⁾ ⁽¹⁰⁵⁶⁾ ⁽¹⁰⁵⁷⁾ ⁽¹⁰⁵⁸⁾ ⁽¹⁰⁵⁹⁾ ⁽¹⁰⁶⁰⁾ ⁽¹⁰⁶¹⁾ ⁽¹⁰⁶²⁾ ⁽¹⁰⁶³⁾ ⁽¹⁰⁶⁴⁾ ⁽¹⁰⁶⁵⁾ ⁽¹⁰⁶⁶⁾ ⁽¹⁰⁶⁷⁾ ⁽¹⁰⁶⁸⁾ ⁽¹⁰⁶⁹⁾ ⁽¹⁰⁷⁰⁾ ⁽¹⁰⁷¹⁾ ⁽¹⁰⁷²⁾ ⁽¹⁰⁷³⁾ ⁽¹⁰⁷⁴⁾ ⁽¹⁰⁷⁵⁾ ⁽¹⁰⁷⁶⁾ ⁽¹⁰⁷⁷⁾ ⁽¹⁰⁷⁸⁾ ⁽¹⁰⁷⁹⁾ ⁽¹⁰⁸⁰⁾ ⁽¹⁰⁸¹⁾ ⁽¹⁰⁸²⁾ ⁽¹⁰⁸³⁾ ⁽¹⁰⁸⁴⁾ ⁽¹⁰⁸⁵⁾ ⁽¹⁰⁸⁶⁾ ⁽¹⁰⁸⁷⁾ ⁽¹⁰⁸⁸⁾ ⁽¹⁰⁸⁹⁾ ⁽¹⁰⁹⁰⁾ ⁽¹⁰⁹¹⁾ ⁽¹⁰⁹²⁾ ⁽¹⁰⁹³⁾ ⁽¹⁰⁹⁴⁾ ⁽¹⁰⁹⁵⁾ ⁽¹⁰⁹⁶⁾ ⁽¹⁰⁹⁷⁾ ⁽¹⁰⁹⁸⁾ ⁽¹⁰⁹⁹⁾ ⁽¹¹⁰⁰⁾ ⁽¹¹⁰¹⁾ ⁽¹¹⁰²⁾ ⁽¹¹⁰³⁾ ⁽¹¹⁰⁴⁾ ⁽¹¹⁰⁵⁾ ⁽¹¹⁰⁶⁾ ⁽¹¹⁰⁷⁾ ⁽¹¹⁰⁸⁾ ⁽¹¹⁰⁹⁾ ⁽¹¹¹⁰⁾ ⁽¹¹¹¹⁾ ⁽¹¹¹²⁾ ⁽¹¹¹³⁾ ⁽¹¹¹⁴⁾ ⁽¹¹¹⁵⁾ ⁽¹¹¹⁶⁾ ⁽¹¹¹⁷⁾ ⁽¹¹¹⁸⁾ ⁽¹¹¹⁹⁾ ⁽¹¹²⁰⁾ ⁽¹¹²¹⁾ ⁽¹¹²²⁾ ⁽¹¹²³⁾ ⁽¹¹²⁴⁾ ⁽¹¹²⁵⁾ ⁽¹¹²⁶⁾ ⁽¹¹²⁷⁾ ⁽¹¹²⁸⁾ ⁽¹¹²⁹⁾ ⁽¹¹³⁰⁾ ⁽¹¹³¹⁾ ⁽¹¹³²⁾ ⁽¹¹³³⁾ ⁽¹¹³⁴⁾ ⁽¹¹³⁵⁾ ⁽¹¹³⁶⁾ ⁽¹¹³⁷⁾ ⁽¹¹³⁸⁾ ⁽¹¹³⁹⁾ ⁽¹¹⁴⁰⁾ ⁽¹¹⁴¹⁾ ⁽¹¹⁴²⁾ ⁽¹¹⁴³⁾ ⁽¹¹⁴⁴⁾ ⁽¹¹⁴⁵⁾ ⁽¹¹⁴⁶⁾ ⁽¹¹⁴⁷⁾ ⁽¹¹⁴⁸⁾ ⁽¹¹⁴⁹⁾ ⁽¹¹⁵⁰⁾ ⁽¹¹⁵¹⁾ ⁽¹¹⁵²⁾ ⁽¹¹⁵³⁾ ⁽¹¹⁵⁴⁾ ⁽¹¹⁵⁵⁾ ⁽¹¹⁵⁶⁾ ⁽¹¹⁵⁷⁾ ⁽¹¹⁵⁸⁾ ⁽¹¹⁵⁹⁾ ⁽¹¹⁶⁰⁾ ⁽¹¹⁶¹⁾ ⁽¹¹⁶²⁾ ⁽¹¹⁶³⁾ ⁽¹¹⁶⁴⁾ ⁽¹¹⁶⁵⁾ ⁽¹¹⁶⁶⁾ ⁽¹¹⁶⁷⁾ ⁽¹¹⁶⁸⁾ ⁽¹¹⁶⁹⁾ ⁽¹¹⁷⁰⁾ ⁽¹¹⁷¹⁾ ⁽¹¹⁷²⁾ ⁽¹¹⁷³⁾ ⁽¹¹⁷⁴⁾ ⁽¹¹⁷⁵⁾ ⁽¹¹⁷⁶⁾ ⁽¹¹⁷⁷⁾ ⁽¹¹⁷⁸⁾ ⁽¹¹⁷⁹⁾ ⁽¹¹⁸⁰⁾ ⁽¹¹⁸¹⁾ ⁽¹¹⁸²⁾ ⁽¹¹⁸³⁾ ⁽¹¹⁸⁴⁾ ⁽¹¹⁸⁵⁾ ⁽¹¹⁸⁶⁾ ⁽¹¹⁸⁷⁾ ⁽¹¹⁸⁸⁾ ⁽¹¹⁸⁹⁾ ⁽¹¹⁹⁰⁾ ⁽¹¹⁹¹⁾ ⁽¹¹⁹²⁾ ⁽¹¹⁹³⁾ ⁽¹¹⁹⁴⁾ ⁽¹¹⁹⁵⁾ ⁽¹¹⁹⁶⁾ ⁽¹¹⁹⁷⁾ ⁽¹¹⁹⁸⁾ ⁽¹¹⁹⁹⁾ ⁽¹²⁰⁰⁾ ⁽¹²⁰¹⁾ ⁽¹²⁰²⁾ ⁽¹²⁰³⁾ ⁽¹²⁰⁴⁾ ⁽¹²⁰⁵⁾ ⁽¹²⁰⁶⁾ ⁽¹²⁰⁷⁾ ⁽¹²⁰⁸⁾ ⁽¹²⁰⁹⁾ ⁽¹²¹⁰⁾ ⁽¹²¹¹⁾ ⁽¹²¹²⁾ ⁽¹²¹³⁾ ⁽¹²¹⁴⁾ ⁽¹²¹⁵⁾ ⁽¹²¹⁶⁾ ⁽¹²¹⁷⁾ ⁽¹²¹⁸⁾ ⁽¹²¹⁹⁾ ⁽¹²²⁰⁾ ⁽¹²²¹⁾ ⁽¹²²²⁾ ⁽¹²²³⁾ ⁽¹²²⁴⁾ ⁽¹²²⁵⁾ ⁽¹²²⁶⁾ ⁽¹²²⁷⁾ ⁽¹²²⁸⁾ ⁽¹²²⁹⁾ ⁽¹²³⁰⁾ ⁽¹²³¹⁾ ⁽¹²³²⁾ ⁽¹²³³⁾ ⁽¹²³⁴⁾ ⁽¹²³⁵⁾ ⁽¹²³⁶⁾ ⁽¹²³⁷⁾ ⁽¹²³⁸⁾ ⁽¹²³⁹⁾ ⁽¹²⁴⁰⁾ ⁽¹²⁴¹⁾ ⁽¹²⁴²⁾ ⁽¹²⁴³⁾ ⁽¹²⁴⁴⁾ ⁽¹²⁴⁵⁾ ⁽¹²⁴⁶⁾ ⁽¹²⁴⁷⁾ ⁽¹²⁴⁸⁾ ⁽¹²⁴⁹⁾ ⁽¹²⁵⁰⁾ ⁽¹²⁵¹⁾ ⁽¹²⁵²⁾ ⁽¹²⁵³⁾ ⁽¹²⁵⁴⁾ ⁽¹²⁵⁵⁾ ⁽¹²⁵⁶⁾ ⁽¹²⁵⁷⁾ ⁽¹²⁵⁸⁾ ⁽¹²⁵⁹⁾ ⁽¹²⁶⁰⁾ ⁽¹²⁶¹⁾ ⁽¹²⁶²⁾ ⁽¹²⁶³⁾ ⁽¹²⁶⁴⁾ ⁽¹²⁶⁵⁾ ⁽¹²⁶⁶⁾ ⁽¹²⁶⁷⁾ ⁽¹²⁶⁸⁾ ⁽¹²⁶⁹⁾ ⁽¹²⁷⁰⁾ ⁽¹²⁷¹⁾ ⁽¹²⁷²⁾ ⁽¹²⁷³⁾ ⁽¹²⁷⁴⁾ ⁽¹²⁷⁵⁾ ⁽¹²⁷⁶⁾ ⁽¹²⁷⁷⁾ ⁽¹²⁷⁸⁾ ⁽¹²⁷⁹⁾ ⁽¹²⁸⁰⁾ ⁽¹²⁸¹⁾ ⁽¹²⁸²⁾ ⁽¹²⁸³

Wierzyć w Boga oycę wszechmogącego, stworzyciela nieba i ziemi?

Wierzę.

Wierzyć w Jerusa Chrystusa syna jego
jedynego, pana naszego, narodziłego, umę-
czonego, pogrzebionego, który trzeciego dnia
zmarłych wstał, wstąpił na niebiosa,
siedzi na prawicy Boga oycę wszech-
mogącego: znowu przyjdzie sądzić żywe
i martwe?

Wierzę.

Do ostatniej karty dodał: Expositio hymnorumque interpre-
tatio ex doctoribus in gymnasio Cracoviensi, eorumque in
favis litteris institutione conflata. Opera ex impensis Jo-
annis Haller excussum. Anno domini 1766. (w 4te kart.
172. bez rejestrów). Zawiera zbiór hymnów wraz z ich obja-
śnieniami przez Profesora akademii Michała z Włoskiej.
Jest przyłączone świadectwo ^{Głowacki} pewnego z łopci zwanego
Gładzi wólu pochodząca. Druk taki sam co łaciński
chętą, i taki sam na pod nóg olejony, bo taki papier,
i na nim morna pisać. Na piśmie tym była łacińska
nie nie różnorodnych ujętych niemienna napisana ręką, chawa-
łem i słowy podobny jest. Do owego tak na początku XVI.
wieku w owychże wydany rozpisał. A tak jest ten druk,
który też nie wiele, najdawniejszym ^{po Agendzie} takim takim dołąd
zawiesz. Zawiera wywód kalendarza w 16^{cie} drukowanego.

~~Dobroć~~ ~~Wł.~~ ~~Łęka~~ ~~Poznań~~
Friedrich ziębiński wzięty do niewoli, w.
60 r. 1512. nato wrócił do Drużo

5
Dodany był kółeczny, lecz barbarzyński użół odcięty po
od dwóch. Ktade, wypis z dwóch stron liści dwóch sobie pro-
ciwność. Now wrzesnia. W sobotę po: s. Wawrzynu przed.
O. Doszcz ciężkich dni niegdy mroźnych obłoków: a to przy-
dny wniebo. wzięcia Panny Marii: niegdzie też i Deszcz
przeпадny a w gorących stronach nawalny i zgroźny. C
Czwierć ięgu. W sobotę, octawy Wniebo wzięcia: po 24.
Mięne dni: a nyco wiatrem powiewające zachowa: nyco
też chłodzące wokoło dnia. s. Bartłomieja. C O rodzący
żywności wrzeli. Szczęść: wyatwy i kodiwe: robaństwo:
przez nawalne powietrza poladające żyta iusz, uyrzale
napływ, obfitości: a to osobne na rolnych suchych a pga-
czystych: bowiem na wykich a średnich rolach rodzący
będzie: tak i sz pożywność będą zachowana wrzędności
swey: y drogość nieprzeżyte: a osobne. Pszenica tak jest

5

Historji piśmiennictwa polskiego,
Dział II czyli szczegółowy, obejmią-
czy rozbiór pisarzy polskich podroz-
dnych:—

Zaczęliśmy rzecz o pisarzach pol-
skich wyliczeniem dział najdawniej-
szych któreśmy z rękopisów poznali.
Przewodząc dalej ten rozbiór, racznie-
my drugi tom historii polskiej litera-
tury od wyliczenia pism drukami ogło-
szonych, a skreślonych piórem mniej-
szej wagi pisarzy. Przewodząc ich
pomnę, wyliczonych już i ocenionych
od nas w dodatku do działu nasze-
go Polska pod względem obyczajów
i zwyczajów aż do XVII wieku, a teraz
wszakże uwaga, iż o którymkolwiek
coś nowego dąto się odtyd wy-
kryć, o takim uzupełniając rzecz

zachowanej w tem dziełku. On wyso-
 ce poprawiona, ^{nie była} ~~tu jest~~, a ponieważ
 różni się od prawopisu ^{używanego} ~~zachowanego~~
^{wczasy jej i (porównaj)}
~~tego~~ w rękopisach ~~owych~~, ponie-
 waż jest jednostajna, w tem tu
 i w owem dziele które następnego
 roku wydał Wictor, ^{ponieważ na honor} różni się od
 druków jego z roku 1532 i następnych,
 przeto wnoszę, iż ~~dotychczas~~ ^{dotychczas} ~~dotychczas~~
~~z nas pisownią a różni się od~~ ^{dotychczas}
~~nie w rękopisach zachowanego~~ ^{dotychczas}
 prowadzity, i takową następnie ule-
 pszając ^{dotychczas} ~~dotychczas~~ na wzór prawo-
 pisu ówczesnym pisanem. Ci przy-
 zwyczajawszy się wrócić do niego
 byli powodem nie z czasem ustali-
 ta się przecież polska ortografia.

W książce Wictorowskiej z roku
 1531 stoją na przemian y, i a nie
 = masz

7 być w nim. A

Tęskniwo

Tęskniwo owożeni uczeni prawopis pol-
 ski, obrzucałi z nim publicznie przez
 druki.

a nie masz ~~tu~~ j. samego lecz ~~tu~~
potężone ^(ij) z i (ij): pisze się
ya i ia ij. Z samogłoską
jest kreskowane a, przed i opu-
szcza się e /: piwcy, cirpienie:/.
Wad spółgłoskami stale zachowy-
wany jest znak miękczenia i
twardzenia, wszakże s kreskuje się bar-
dzo rzadko /: dać, dziś:/, niekiedy uży-
wa się z zamiast s /: mitować:/, a,
g, i l, t, wyrażane jest wszędzie.
Spójzące sz przez ss pisywane jest,
a dla większej dobitności w wyma-
wianiu dodaje się h do ss /: nias-
shego:/, x za ks, a przy t stoi
h lecz nie zawsze /: uszy kosmate,
brody kosmate:/, Przedimki rzadko
się z wyrazami piszą, rzadko oso-
bno /: nauszytko, ziemie:/, Lacin-
skie

Łacińskie v ktądzie się nikiędy
 zamiast w /viele:/ . To r czasem
 opuszcza się x /strex:/ za strze:/ .
 Wyrażeni szerególnych mnogość jest:
moemy /tacińskie fortis:/ za mczyny,
niepotrzeb niby rezerwownik za nie-
potrzeba, co kolwie za cokolwiek, wy-
schnienie za znędnienie, winie
 za mięsza /który się między otrę-
 by winie:/, przyrownać za przyro-
wnywać, przyjacielstwo za przyjaźń,
drzewicy za dawniej, urywa za
upada /na ziemie się rad urywa:/
siedło za miejsce . Są tu i wyra-
 żenia prawdziwie krasomówskie,
 jak n.p. „Powstań a wicy wie-
 tne potnocny y wietne potudniowy,
 a wicy po ogrodzie moim, a be-
 dą ptywać wonności jego?”—

R. 1522. Baltazar Opec'

Typoet pana Jerusow / mowi Wie-
tor w proemowie / puztoyt Balta-
zar Opec' Mistr Akademii Krakow-
skiej, a oiv Jan² Roszyczek Baka-
tam wierszem utoyt tresi' jego. Nie
jest to ^{niezrobiony} projekt z jednego pisarza

(1) lecz raczej zbierania / z wielu
/ najwziecej z s. Bernarda, ale i z
Orygenesisa i innych / z przydatkiem
pieśni polskich, z których jedne
znajdujemy u Andrzeja ze Stupia
przerobioną tu i w prozę, wmięsza-
ną (2) a drugą i trzecią napotyka-
my w kantyczkach. Początek ^{druga z pieśni} ~~jest~~ jest (3):

Bożego narodzenia,
anieli się wesolą,
radując się śpiewając,

— jednego

(1) Bonawentury, jak utrzymuje
i Lelwel bibl: ksiąg: I. ~~XX~~
117. wstępu. Tenże wydruk pomylił wydania tego druku,
~~XX. ~~XX~~ którego obokem opis~~
co dopisał Jecher w. 4007.
~~księgi tej przypisywany niniej-~~
~~szemu~~

(2) list 101 na stronie odwró-
tnej ^{niezrobiony} O aniele Gabriele i t. d. ^{niezrobiony}
ra niezrobioną wyraża: jak, pieśni i. Andrzeja ze
~~umieszczona pieśni polskich~~
~~jak u Andrzeja ze Stupia~~
~~u Andrzeja ze Stupia~~
~~krayem.~~

(3) list. 14. -

[jak druki wimy pierwsza książka drukowa-
na po polsku, ani pierwsze wydanie jej
na bożem rządowi się salwować z roku
1520, lecz go dotąd nigdzie nie ogłoszono
nie było też przed to

7.
8

iednego boga chwala,
p'anna' boga' pocasta,
krystusa porodziła,
panna nieporuszona.

Początek, środek i koniec trzeciej
taki jest:

Aniśt jasny p'istynom czuicym przemawit,
wesele wam powiedam iż się król narodził,
do Betleiem p'obiesćie
w pielusskach go uzmiecie zbawiciela świata,
Chwata na wysokości, a pokoy dobrej wolej,
ziemskiej pokornosci. —

*

Bogu cześć chwata, dajmy wssytag krzesćijani,
z narodzenia swiętego króla niebieskiego,
ktory wssytek świat stworzył,
tak się dziś upokorzył,
w iastkach potłoxony,
rzkami panieńskimi w pielusskach u winiony,

stat

stat sie dla nas winny.

*

Janu czysta Maria matko miłościwa,
Ktobie dzisia wotamy,
nabożnie spiewamy,
weyśmy nalud ptactwiu,
uśmierx xtosne pogamy,
gniew boży nad nami,
przez twoie porodaenie,
day nam wieczne zbawienie,
meczamy wszyscy amen.

Śą tu i urywki różnych pieśni,
jako to: "mieracxyt dać wspomocze-
nia dla ludzkiego wybawienia, ja-
kom gy nosita żywego, będz mieć
w grobie umarłego". Śą też i modli-
twy i opisy religijnych uczuć, mis-
dry któremi celują: Nabożne y
roskossne lotenie sprzywitańnim

y spozdrowieniem nowo narodzone^o
piana' Jirusa poczyrna sie. Smę-
tek panny Maricy matuchny bo-
riey, krolowny niebieskicy. Co wszy-
stko rozwarzywszy, powiemy: ze
^{nie dylas porzekadom pierni obcych, (lecz oraz)}
drieto Opicia ^{ich} jest zbiorem daw-
nych pieśni i modlitw, ~~które są~~
~~stepnie postawizty do układu kan-~~
~~tyczek i księgiach dla nabożności~~
~~wydawanych u nas w czasach pokłój-~~

^(według Opicia, a Karły 16. redupliku)
^(czyli Karły)
~~tych. W tym miejscu wypadałoby zwrócić uwagę (XII VII.)~~
~~na to, że pisownia w druku jest niepoprawna~~

Jak wielce błagał się ów wieść
w ciemności, i prawdę z natchnieniem
raczej niż z przymysłem pojmował,
pokarując pisownię wieść Opicio-
wego, która różni się od rozmów
Salomona, będąc częścią gorszą, a
częścią od niej lepszą. Naszowie z
pisze się przez samogłoskę, lecz

T Porównany muich (1)
na tej górze w Sandoniuskiem przepięsł
r. 1531. Druk Opicia, lub też (6) i do być
mogło) przepięsł rehojst, z którego żył
P. Jerusa wydanej rozłatki v. 1522. ^{Przez 10}
~~W tym~~ ^{W tym} ~~radował nam~~ ^{radował} ~~zabytek~~ ^{zabytek} ~~języka~~
~~i pisowni~~ ^{pisowni} ~~polskiej~~ ^{polskiej} ~~zabytek~~ ^{zabytek} ~~tem~~ ^{tem} ~~ważniejszą~~
~~ze nam~~ ^{ze nam} ~~jakie~~ ^{jakie} ~~postrzega~~ ^{postrzega} ~~tem~~ ^{tem} ~~przewidywać~~
pierwotne druki ~~z~~ ^z ~~widniej~~ ^{widniej} ~~nie~~ ^{nie} ~~pisowni~~
trzymać i odłożyć pierwszy swój listwa bycia
w rehojstach. Tym końcem przysługujemy

Tak że gdy był wieczer, poszedł zaście
do Betanien z swymi Izakielami, tamże
na drodze wzięli z nimi, o skazaniu
miasta Jerozolimskiego z o sądzonym
dniu im powiedział. Matuchna jego miła,
wtem czas się bardo smęciła, iż tak
długo iey były syn nieprzyszedł z Je-
ruzalem miasta, pręto się bała aby
go żydowie niezięli, z czego ztego mu
nieudzielał. A dla tego widział Jezus
mily smutek swojej matki, posłał
naprzód Jana z Łiotrem do niej,
aby się nie smęciła, powiedział iey
iżci im idzie syn twój matuchno

lecz g albo przez samogłoskę albo
przez m wyraża się /: głęboka,
głęboka /: Spójnik i wyraża się
przez y, podwójnego ij nie zna-
to dzieci, po miękkiach spółgłoskach,
a mianowicie po z ktadzie y
/: zobaczyć /: po twardych zaś z
/: nie mogą ziwa być /: kreskują się
nie tylko i, s, z, lecz i n /: Frani-
ciszek /: a z twarzą się nie tylko
przez ss lecz i przez kropkę /: pa-
mnassata, wssakże /: Wypływa się
na przemian d, t, l, t /: przeto,
obiat, ogłodzić /: a przy t stoi h
lub nie stoi /: czytany, czythany /: .
Przed ć pisze się z lub opuszcza
/: krcit, nickrcit /: Wyrażeni osobli-
wych petno tu. owsscyki za powrac-
anie, bydło za pobyt, kościenek

b'ogoslawnika. Zatem kiedy Jezus miły
 przyszedł, matkaśna go przywitała y
 nadobnie oblaściła, tam z Magdaleną y
 z Marią, prosiła aby więcej niecho-
 dził do miasta Jeruzolimskiego, aby
 tu raczył snimi pożywać baranka
 wielkonocnego, prosiła go aby niechodził
 do Jeruzalem na ten czas, boćśmy
 słyszeli, iż ci się nać groy, wy-
 myślając na twą świętą miłość roz-
 maite rzeczy y też męki. A jako
 Jezus na prośbę ich pokorną, obie-
 cat się snimi być przez wntro to
 jest przez środek cały dzień. A
 oni wszyscy stego wielką radość
 mieli mówiąc. Jutro go uprosiemy
 iż do Jeruzalem więcej niepojdzie,
 ale tu snami wielkonocne iagnię uzi-
 wac będzie. Zatem mu Magdaleną
 z Marią, wieczera, uczyniła, y zwielką
 pilnością służyła. A iako już było
 powieczery, tako im iog rozmaite
 rzeczy powiedac o swej męce, iako
 wielkie rzeczy y męki miał cierpieć,
 tako iż wszyscy za oną wieczera,
 siedząc płakali.
 Tak przez dwadzieścia czterech godzin
~~Wznowienie iego ciała iego iego~~
~~znowienia i jego ciała~~ Czynamy bowiem
 w ten sposób uczyniony:

Tak że gdy był wieczór poszedł razsia do be-
 thaniej swemi swoleniki, tam że nadrodze ydacz
 sniemi, o skazaniu miasta Jerosolimskiego y
 o sadnym dniu ym powiedal, mathuchna jego
 mila w ten czas wielmi szay smaczila,
 yz tak dlugo iej mily syn nieprzyzedl,
 sierusale (z Jeruzalem) miasta, przeto sia
 byla aby go zidowie nieizly, y crego sle-
 go mu nieudzialak, a dla tego widzac
 iezus mily smaytek swej matki, poslal
 naprod Jana s pyotrem kniej abij sia
 niesmuczila powiedaiacz iej yseri iusz
 ydzie syn twój mathuchna blegostawio-
 na, zathym gdy ies mily przisedl mathu-
 chna go przyvitala y nabornie oblapyla,
 tam smagdalena y smartha prosila, aby
 wiaacz niechodziel do miasta Jerosolimskie-
 go aby ta racil snimi poszywacz, ba-
 ranka wielkonocznego prosacz go aby
 niechodzil do Jitm (Jeruzalem) nathen
 czwartek bociezemi szizeli, yseri szia
 naczia groza wymyslaiacz natway swiaty
 miloscz rozmajle vzezi y ies matki,
 a tako iezus naprosba ych pokorna,
 obieczal sia sniemi bicz przez jutro,
 to ierth przez groda czale Drian, a
 oni wgyzzy slego wrelha radoscz miely
 mowiac, Jutro go uprosiemi ysz do

1
Jrtz wiaczey nie pōjdzie, ale tu snami wiel-
konocno iagniaj używacz bojadzie żatym
mu niagdalena smarika wiecierzay ucy-
niła, j swiethay pōlnoszcza gluzila,
a gdi iusz bilo powierzerri, Tedy jm
iayl rosmajte rzeczi powierdacz oswey
moyce, iako wielkie rziczi j mozki
mial czerspiecz, tako jś wszyjsci zaona
wierczera ziedzac (dla wielkiey za-
losci) plakaly(!)

procrastin: Petrus De breseja libro viii de
Commodo dicit "Quicunque vult viri daviu sy-
czxxtknyk plantare debet liberare vel mun-
dare locum ab herbis adulterivis" szapsuoy-
czych a wsgdyj polarz vodaj gorczyz yxby
ortadek horrenya y naszenya wyemij by-
doyczyh nyemoglyj byj mnoszyz syj Et si
illud viri daviu debet e. c. regum vel illu-
strium virorum ac dominorum (esse) dicit
ibi dem. iii. cap. "et eligatur locus planus non
paludinosus blatne glypkye kalne in quo sit
fontis fluens a ma bycz ommcovana ka-
mijennem mnozem et plantend. . . . / ita

wyjaśnieniem sprawy udzieleniu zatem i poświe-
 wgrany podwójnym) i roine barania nadej-
 treżu w państwie pisane jęz. pol. na
 pizkiej karcie do końca stoi na
 samym dole stoi: "Reverendo patri ex domino
 domino Jacobo de Cracovia abbati conventus
 ex monasterio sancta crucis in Calvo monte,
 a nad tem rok 1531. w którym napisano jest
 jak samo pismo grzeczności wiewi wstąpi-
 we wskazuje, skreślono. Według kroniki klasztor-
 nej święto-wyższej (jest w napisie XVII. wie-
 ku w wiadomości P. Karol. Kronyński, którego
 u którego jest ogólnym) z roku r. 1523. Ja-
 kuż w święto-wyższej Opadem.

Wydruk z Krakowa drukarni w Krakowie.
Umyślnie wyobrałem ten wydruk z Działem Spo-
czynku i z regimini, aby był wygodny różni, niż
druki rywalizacji B. Jernia w Polce a n. Brachah
napisanym. Czesi mieli już w swoim XIII. lat
na początku XIV. wieku napisany ten rywal
z Wydziału z niego porównaj w dziele: Wybór
z literatury czeskiej Dł. prawniczej 791-795) lecz
wcale nie jest jak u nas. Nie jest więc Homare-
mem z czeskiego rywalu B. Jernia który wydał

O miła fortuna ty na nowego Dobrego czynisz,
 Ale przekleście Nieścześnie tego nienawidzisz.
 Ty chodząc w wianeczku do weseleńkiego,
 Ale Nieścześnie w smutku babka 94Kawade.
 Ty Króle, ty wojewody, i pany też drżalasz,
 Ale Nieścześnie wiele Nędznych trzymasz.
 To Ścieżkę miłe gdy nam powołne bywa.
 Człowiek tedy nungorcz przysięgał miwa.

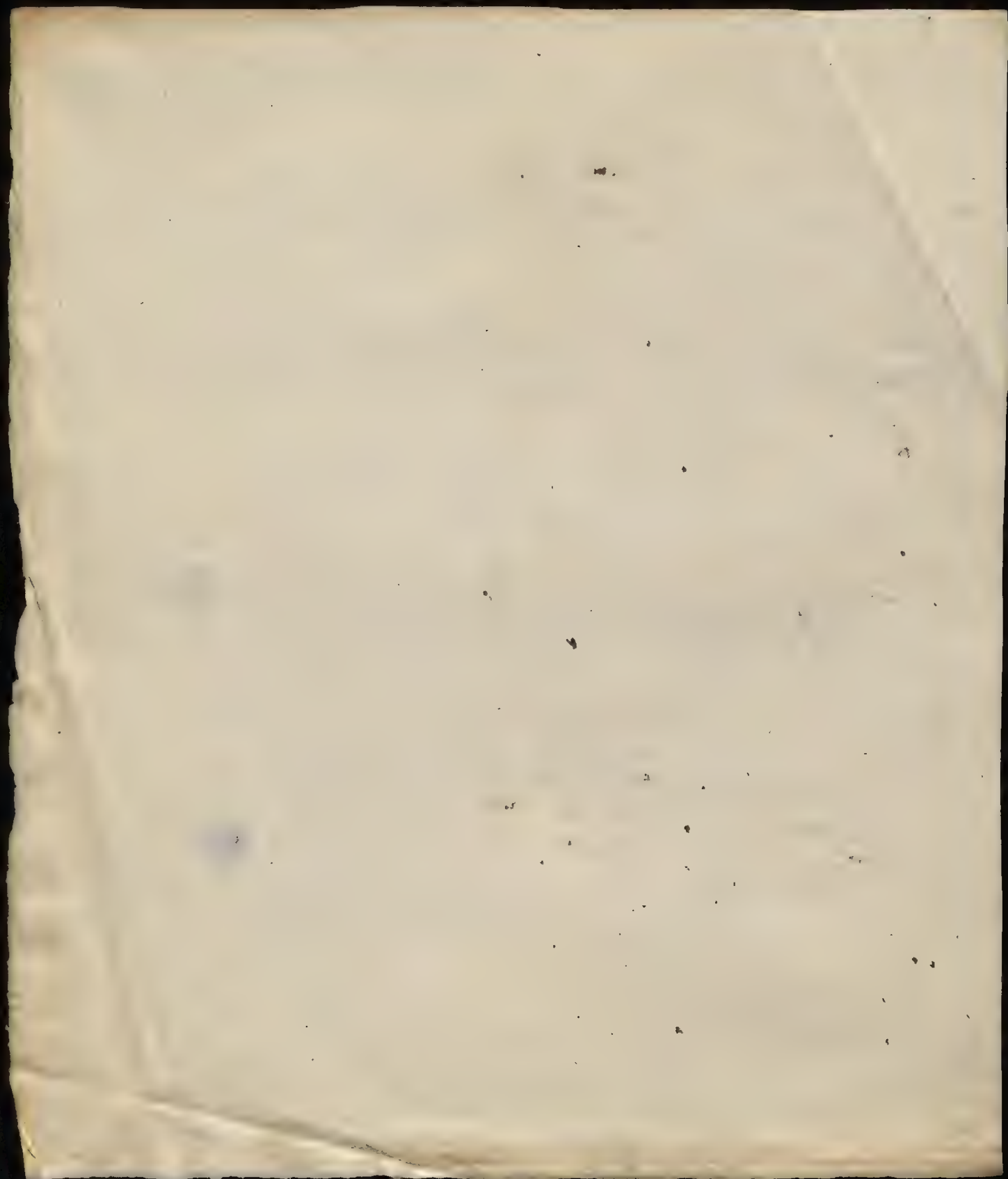
na polski przedwina przed janki ^{objawia się} ~~ogrom~~ i ^{tem-} ~~inula~~ ~~XXXX~~

№
r. 1932. Walter albo Kościełne śpiewanie
Króla Dawida, nowo piłnie przetłóczy
z Talmidzkiego języka w Polski, według
czterego lektu. Przetłócono lata Bożego
1932 (wymowa, druk Hieronima Wiel-
kiego, według J. S. Wandeliego przykroślen
druku Sobolewski i Fuchera II. 21.). Pierwsze
to jest, że wiem, przetłóczenie dawnego prze-
kładu psalmów na język nowszy: o czem się
przetłóczył Talmid. porównawczy parę upie-
sów przetłóczył tego, z przetłóczem chad-
gortady. Kładę przetłóczył pierwszego psal-
mu (z J. S. Wandeliego ma go Sobolew-
ski, ja nie czytałem) według Druku Wiel-
kiego Sobolewskiego:

Przetłóczony, może, że nie chodzi w ra-
dzie nieuniknionych, y że na drodze grzesz-
nych nie ślad, y na stole wrodliwość
nie siedzi.

Według przetłóczy, który się w przetłóczy
chadgortady znajduje, brzmienie psalmu
następuje:

Przetłóczył może, że nie jest nie wśród po-
równa nieuniknionych, y na drodze grzesz-
nych nie ślad jest, y na stole nagłego spad-
nienia nie siedzi jest.

Polacie, nigdy nie bywaleni buktaraby: dwalo-
wal, Polym iini ze mnie przyklad brali. Juz
teraz to pismo na wzro strony rozszerzila
sie. Jedno wy mli Polacy rozmniuzie sie
teryka swego. Nieby ta ma praca dawe-
nna. nie byla. " Wzkom polalujot mu me-
zany [gweta (ktorego) in nierez dla tego kadez,
iz on jest gwiedziej dzein, a ^{mało} ~~rozmniuz~~
~~i najmniejszej nad niego ejali nie mamy z dawnych wiekow~~
~~prawi~~ gwiazdowych jworenek), tak naci:
ku czylnikowi.

Ły ogłody, że sławna, u Flovijana winnicze,
 y tak piękne grona z Polskiej mańcisze,
 diet swoy wlewni szybko wrędziu rozpuszła,
 Na wro strony galezi rozciżyła,
 Zeby nie w niej Polaczy kawrzo przechadzali,
 Wyrzuci swoje łwotchwile Briatali.
 Polym u niego ogłody niesterne prasy,
 Kłowe on sprawil temi czasy,
 Tak pilnie prawnie iz do słodkie grona,
 Kłowich używa ta sławna łowona,
 Napelnił iuz tego wina y draylinki,
 Łkow. wręziła Polska prężył wleliki.
 Micyżo iuzk z tej praczę miły Flovijanie,
 Łasłow swoz pamiętał ci Ło będoz Polanie,
 Zei twa prasa język nasz słownie wyłodziła,
 A narodził Polskiemu sławę, wrygnila.

1°. Perennowie nadaje się rejestr rzeczy, ^{co, u nim} alfabetycznie wyliczone ~~dużo~~ ziota łupawo: zamorskie, czyli obce, rureńskie, stworzone, placowe, ryby, do lekarstwa służące; wymienione też są ~~innych~~ ^{których} rośliny rożne i z przedmiotów cenne na lekarstwo ^{z których} nie pewnie wtedy dopiero puszczono w obieg. ^{nie jedno.}
Do czasu ^{za} istnienia apteki, a następnie napisu jej wyryła recepta lekarstwa. Wzrost z czasem rejestr chorób, na które niniejsze drzewo lekarstwa daje, a następnie przedstawia, iż, sam wykład drzewa w pięciu częściach, z których każda ma osobną listę,

stronie. Część pierwsza i najobszerniejsza (60 z listów czyli kart 156. składająca się) mieści w sobie szczegółowy opis przedmiotów na lekarstwo skutecznych, alfabetycznie ułożonych. Drzeworyt dyktowej słownicy wyklania dwóch gwiazdowych czyli aforyzów rozróżniających z sobą. Część druga (kart 24.) mówi o wodach lechawskich, a ma dyktowy drzeworyt dyktu, wykładający lechnię, opiewany. Do której biatogłowa jedna przypisuje bremie rios, a drugie (dwie warzy z nich lechi. Treść (na kart 12.) treść zamorsko opisuje, przy której słownicy, ryciny, słowo. ~~Drzeworyt~~ dyktowy przedstawia pływające po nurze obrazy. Gwarda Fugiera przedmiotów rozróżnia, ziołami nie bezowymi: drzeworyt są ^{z których} przedstawia ziemię i nurze, a na niej anogry, z których czerwonożone ruderale, placowo i ryby. Półka obejmuje naukę o podniecaniu węgny (kart 119), jest pełna matych i drzew dyktowych, z których niekiedy przedstawia jedną rone i wcale odrębne od siebie przedmioty.

Γ (złotona z kart 59)

~~Dr. Józef Falinowski uważa można za pod-
stawę, wszelkich piśm. lechawskich aż do xvii.
wieku u nas wychodzących: z tej więc przysy-
ny materialu się o nim szeroko, ile tego za-
kreślenia naszego dozwala, rozwinę i roz-
wiń.~~

~~— Benedykt i Jan Herbstonie~~

~~Było dwóch Herbstonów: Jan którego znam jedno
dzieło a drugi nie więcej o nim powiedzieć
nie umiem; drugi Benedykt, o którym się roz-
wiń.~~

~~Jan~~

Profesor Uniwersytetu wileńskiego zwrócił uwagę
na to (w literaturze i rozprawach naukowych
z r. 1879. w numerze II. str. 172.) - że w r. 1423. piśm-
o zieleń z obcego języka (nie wiadomo którego) stała się

[illegible]

r. 1939. Andrzej Głabew z Kobylina. ~~1939. 1940.~~

~~Nie ma już śladów studenckiej glazury, która dwa~~ 17
eksemplarze krytałem. Jeden w bibliotece Offolińskich
(we łwowie u Florjana Ungera w Kralowio w 1939
wydany) dobrze dochowany, drugi w bibliotece siemian-
skiej uszkodzony, zrytym i łuska, a nawet kilka-
ku kart w środku nie mających. Eksemplarz siemianowski
ma ośdarci rękopis duchawski P III. Napisał drista
obrzędną przyrodziem grzebińską [Polska pod względem
obyczajów I. 245]. Rękopis narysowany jest z Kralowa
"w dzień ciwarłowy pierwszy dnia kieżca Lipca.
Dochu od powodzenia pauny Mariety we trzydręści
pięć po dziesięciu y pięćset, do "pani Hedwigi z Ko-
szelca Karzelausa szarnowskiej, Zupnicze, Wielkij
władziny, Burgrabiny lwelskiej. Ogrzebińskie.

† Był glabem miforem akademii lwowskiej, a wydawał
bardzi wfarne badzi obce dzieła (o czeu uż nizej przy przy-
rnu Wrobla powie), badzi pomagat innym przy ukladaniu jemu,
jak o tem wyzej o Marcinie Pielichim moznie powiedzie-
losmy. Wfarne dzieła wydai naplajajace: Stralich o puzra-
niu kwi przy wielniku Spiczynichow i wydany (Foch- II. 142)
Problemata Diophantus uż nizej badzi Polca z w. 142
zaw. I. 249 i dietho, ktore deraz z. 142, a uż nizej
i dietho uż nizej F. 142 uż nizej

Mydome speciosa ? 1922. variegated leafy-
chard-like cutting stems. good. III. 708. v. 100.

Zaloznicy, Przecznicy Napędzicy Czochwicy etc.
Sawoszciny. „Jest to mój jako wrzask do filozofii, py-
taniami i odparowaniami, utwór, o którym w przypisa-
niu tak mówi autor: „Wyłożyłem sygnę etagi Problema-
ta, to jest zadni, nie płotki ani mataminy, ale gwo-
źdzenie pryncypu rzeci rozmaitych przyrodzonych i
głębołkoci filozofii, to jest, nauki mądrości Ari-
stotelesa y innych filozofów wybrane. „W przed-
mowie mówi, że mędrzy powodawani mądrości, us-
wajają biator pteń od głąbnych nauk, o czym wywarają
w ten sposób: „Między innymi przyrzaniami (wielmożna a
bardzo sławna gospodze) przeci męrowie swich przyrodzonych
nasładować ustaw, tak urządzili y pilno tego strzeżąc, aby
biade gdowny pizma się nie uczyli y zionę żadnych, co się
Jycze bępnoci a wyzwanie rozumu nie cżydały. Ta

J. W. G

Pod tym napisem jest w)
W reghopolie koornickim xv. wielk. Taka porradziem
abecadlowym doborow. spis wyrazom poradziem
celem objaśnienia praw magdeburgskich w fa-
cinie napisanych uborow. Oboi librych maj-
dujon, nie, polskie mairzenia, ktore tu, lubo
nie wrycznie, gdyz wazniejszy syllu wypi-
sujemy. ~~Wielk. Taka~~ ~~libra~~ ~~magdeburg~~
~~magdeburg~~

T z urzedu ówiardek składowym, i jst
wyrazon prawych

18

Czyli raczej znaczeni opisy.

Conacz, agere.

plenitudo, brewnij, affines.

plenitudo, brewnij, affines.

byedysze, area.

podrostek, młode njez, juvenis, adolecent, puer.

rodzycz po mjezru, agnatus.

stolecnyk, armiger, liber, idoneus scabinus.

zalucany woy (inrym aduocalem dopisano woyth)

Sandra aduocatus feodatus.

gajonij sad, banitum iudicium.

na wjerszchy sadza grodzkiy, sadza szopnia wjers-
kiego, Burgravius, supremus Castellanus.

wykaraniy, sad wjerszkiego prawa, sad pod klath-

wa hrolewka, edictum iudicij baniti.

narocithy dzen, aditus, solennis dies.

godlo, clamor.

pokolenije brewnie, consanguineitas.

gyszelec, dowjersza, creditor.

szczyth, alipew, arma.

prze dowarzichy, bracia, przysyasznyky, con-

sodates, scabini.

pospolne prawo ziemskie, conventum ius.

przeparda prawem, convicta, subacta.

wyleganicka, concubina.

brabta, woyth wjerszkiego prawa, comes.

wjersze, poradenije, colloquium.

brabetwo, conuictus, conuicia.

dredzicz, pan dredzynnij, gijnijennja zemnego,

dominus proprius terre.

podempa, deieus.

z korzenija, pokolenija wlosiciego, te zupie mi-
stali.

slawcz, slawij oczcz, irad, progenitor.
wolnego dobra, gijnijennja dobra, dredzina lyna-

ka, feodum.

mjeszczcze, confinium.

zaslawiona, inuadit, confiscata.

dredzynnij ludmij, fide digni hominibus.

wolne gijnijennje, slachetne, wlynskiem
prawie, dredzyczstwa linskije, confodum.

linskije, prawo, rickerskije, feodale ius.

sljachczicz, feodale vir.

wolne dobra, rjerskije, confodum, he-
reditarium.

glownijczstwo, mierzobojstwo, homicidium.

dredzynnij, na wjekij, hereditarie.

dredzina odumarta, pucztina przez dredzicz-
pucztina, hereditas obmorta, mortuarium.

kmetho, homo censualis.

opjekanije, potestas.

przegory, incidia, mind.

prawo wolne linskije, ziemskie nje mjez-
skie, ius feodale, terretre, provinciale.

mjerzancicka, insolentia.

poleszonij sad, indictum iudicium.

pyczkowije, gij gracij, kuglarze, jocularia.

wywjersztwo, wyrugowanije, wyppisanye, il-
legalitas.

dobrodustwo, sumptus.

sadza dredzicz, iudex in feodatus.

wygaran, wdredziczowan, in feodatus, investitus.

przełata, sprawy dyktwa, przegabanie, impedimentum legale.

Kreca, linea.

prawotane odzienie, linea vestimenta.
tyczony skutek, gorczyca rzeiz tyrowana
manifestum factum.

rodziczki po kądzieli, prarodczy, matertera.

korzeni, originarius.

czajka, ractad, vadium.

osoby ludze, dostojnych, possessio nati-
mines,

wloznosc, proprietas.

wzdarc, resignare.

scholtis albo wlowarz wyeczny, scultetus.

ordy, sententia.

odlyeganie, drowitwa, stuprum.

wlodza, gzymienje, possessio.

clowiczki, korzen, rod, kump.

dziedzi wyeczny, nablyzschy, successio.

nagennik, chlyebogodreta, servus.

czarnokawetwa, czary, gusla, sacrolegia.

zachodzera, splaczera, tutor, gwarandus.

rubl, libra.

obyczek, tapetium.

gluga, rycewsky

choragewna wolna dobra, vexillifera.

Stownik ten przetworzył: walcik do swiętego dnia
Tucholska (parvaginis. actionum juris civilis
et provincialis, et actionum municipalium itaq.
deburgensis. libri septem per Joannem
Cervum Tucholsensem collecti et revisi. Cra-
covie 1846. i. Charffenberg 1846. u. osemie,
kare Wirbomany i Stowu liem 220) pod-
rywany naprost. Taim rline a naprzynia polskie
i nie miednie wyndem.

jest jedna przyczyna, iż oni, chociaż nierz wymowili małos,
wrazoż więcej to czynią, z nieśmiałością zarzuci. Oni bojąc
się swej gławy udawiać, aby brate głowy voranem ich
nie przechodziły, chorze wiele umieć broma, im ciedania
pięta głębokiego, chyba nudołtu à paucorlow. Wrazoż
mordremu rozumowi nie zda się to. Przez one niebogi
małos, być tak wgardzone à podległe niżli mężowie.
Zwłaszcza gdy my czytamy iż bywało (iż rzecy za po-
gawiztwa) jako u Rzymianow żołnierzy u Krześcianow wiele
pań złalecznych, mordrych, y porwanałych, które voran-
mem swym chwalebnie się sprawowały snad. lepiej niż
Owodzi mężowie (o których w rickie za laty, Bożo, sięgi
półnie będą, wydane lub pouczere y ku pobudzeniu na

cznoli dobre, paniam które swą sprawę chcą po sobie
dobro, sławę, rozławieć) wyrzucił na ten czas opuszczając
iżte przykład Dyla u polaków jedna lewlewna Wę-
da, czwórka Epakuszowa. . .

Wprowadzenie w styl przez Salowicza

w 1612

20 Drugi raz drzewo to wyrzucił w XVI. wieku, ~~toż~~
~~głównie: przez niego, tego wprowadzić nie umiemy: czasem~~
plawę ~~bowiem~~ w ściśnięcie odumnie wylany, był bez
porozumu i twierdzenia. Na pierwszej stronie stało:
"Problematy albo pytania pewnie o przyrodzenie
ludzkim." (Porównaj John. I. 21. 127. Nro 150.)

r. 1535. Pratycz albo Koscielec spiewa-
nie, Krola Dawida, nowo pilnie zwroci-
wszy i z Talmidnego jezika w Polski, według
zretego lechu. Po tem stoi brzygla, a pod tym
 wyrazono Jeronim Wiedor praszowal. Lata bo-
zego. 1535. (wymiesz, w osiemie, lata lietown-
ych 141. przez omylek, i gdy powinno być 140,
 albowiem poprzednia lata na lietobez 139. i a ang
rzeczy iejs. W samym lietm lodano: Pras-
wano w Krahonie przez Jeronima Wiedora.
Lata boze. 1535, arabia. Tytuł na główny
między iejs z ortodami. Po lewej i prawej
regie są dwie stopy iejs podpierajaz wierzaz,
 w lietm grodem niwai w podstole poziomosci tego,
 jak wie nie nie ducha. Po prawej regie cielki Wiedor
 na flacie, a po lewej salis na bebenem grajacy.
 Pod spodem w grodem wazon z lietm lodani. Reple
iejsi spodu floracy rajmuja. Na opracniej floracy
wyobrazone wewnietrze gwiazdki. W lietm
olnie po prawej bebenem iejs stoi liet Dawid
 w lietm i z lietm. Pod olnem Wiedor, liet
podlega, na lietm liet nisa, a olna nie iejs.
orywa na kolanie wepady lietm z odurczaz
lietm. Reple poziomosci nie na odurczaz
stronicy lietm, na oprac liet lietm iejs, nie-
lietm lietm. Pod reple poziomosci lietm
olnie (w sen wyrazona spod: nie realnem
napisowym spod lietm liet liet, Beatus vir qui
time dominium [ma być Beatus vir qui, non ab,
 a liet przijaćielu krześcićielu głębota nie prz-
gadza, liet gład y sam Argafem nie reple, prz-
dać liet podcia z pięty głębota na

L. popowienio w sen spod:

czymy choćby. Vale-). Kładę, powracasz pial-
mu pierwszego:

Psalm Dawidow.

Declarat vir qui timet dominum. etc.

Bogosławni (o ich winiech, cięgiem P. z kie-
ludem w rękę wyobrażenia, mogą ich nie dobrać
w rękę nie miłosierdzia y ich na drodze prze-
ręch nie ręk, y na rękę w rękę nie
śiędzą.

Psalm osmy i następne ma po tytule Psal-
mów. Ma pomyślnie sławę psalmu
500. "Ten psalm uczynił Dawid kiedy wsta-
ł z prochu. Kładę, gę z mego bogactwa i z kri-
sta kładę, a kładę jego Berabea pisał. Psalm
50. Miserere mei Deus etc. 1. Słuchaj się na dźwięk
boże podług wielkiego miłosierdzia swego. 2. Y
podług wielkości głuchania swego kładę rękę
moję. 3. Słuchaj się na dźwięk boże dźwięk
kładę, serca głuchanego y upokorzonego
boże nie wzgardzi. 4. Słuchaj się na dźwięk
kładę w dobrej woli swę sion, aby kładę-
wane były miły Jeruzalem. 20. Słuchaj się
mówić będzie ofiarę, sprawiedliwości ofia-
ry y obiały będą kładę na ofiarę
dwoy uciele. 11

r. 1535. Pratlecz albo hośnośne śpiewanie
Krola Dawida. Hieronim Wielor. prapowal.
Lata Bożego 1535 (wymowa, według Zle-
wela bibl. II. 52. przywioł Jolwer II. 21.)
Gdy nie wiadamy żadnej szeregowej o
Pratleczu sym zmianli, przyjmuje gdaś
się, że wydanie do albo też w niczem nie
różniło od owego kłoso r. 1532. zyrto, albo
prerobione będąc na inny szwót, stanowiło
przejście z przekładu dawnych do nowego
domaczenia pralmo za prawaniem Walen-
tego Krola zrobionego, ~~tem~~ pora (obaj
w podobieństwie! z rękopisu udzielił mi go
P. Karimierz ^{Wojcyszynski}), przez berimier-
nego zrobiony, ~~Pratlecz~~ ^{który nie} nie z gada
W z domaczeniem Walentego Krola, jak
to wskazuje pralmo pierwry (u Krola
w wydaniu z r. 1539. ięsa ten pral 50^{ty}
słoi na kani 114. w wydaniu z roku nie
wiadomego nosi też samoz liobę, a ięsa na
kani 50. umieszczone), ~~Pratlecz~~ ^{który} w porządku
i czarno, drobne i grube piśmem, co
oznaczają w druk, czerwone ^{symerytem} piśmu uci-
nie podwiesłani, grube zaś ^{item} kapielkami r-
wior podwiesłonem ~~Pratlecz~~ ^{item} ięsa ^{item} praliwie
czarne ~~Pratlecz~~ ^{item} w druk ^{item} przy dwój, a
grube na piśelkami nie podwiesłonem
PSALM I
Naborny a yęsa

(Kardziej) był Normanthem, wi-
ny w czasie swe dawno-
wizet miasto, John St. 1626,
zaczęty o nim i jego przetrwa-
nia, a jednak w czasie białej masy
Normanthe, Norm. 1670, we Wsch-
do-wach - Normanthe II. 1742, i 17-
wizet w nowo sanie dawała

2 lub na linieci pierwotnem było
domaczeniem depoz. Wrobla, które
rozdzierzonoż wrog. Andrzej z Kobyl-
na Głabeno.

Tęsknota za Almo
jak sam mówi, nie ma to
to jego przyjaciół podjętych
czy, wydat go zrobił. Bada
co bawi, mam

a grzechy jemu odpuszczyl ~~aby~~ aby sz-
czerze jego gorzko, zbrucha, pschupyl
aby ~~ocz~~ oczy swoje do grzechu odwrócił
aby w tym czasie ~~z~~ szczerze zko-
wał aby go nie odrzucał do obliża sz-
wego kłamie Thes provoluys ys offy-
ary stharogo Zakonu myaly usthar a ys
offyary panu bohu lyubaz ys sthar
z Krusone Th ys psalm cwarthij
pskurnij myedij szjedmy a baro na-
boz nyj za grzechy ktory czasto do-
brze nowy MISERERE MZI DEUS
~~Th~~ ZMYLUJ SZYA MYLJ PA-
NYE NADZEMNA PODLUG WYEL-
KYEGO MYLOSSYERDZYA THWE-
GO Tunc acceptabit thedy vyaer M.
p. gdj yzbuduyesz bozdyesz widzya-
czno przymoval offyary sprawyedly-
woczij offyaryj j obiatty thedy vyaer
badz klacz na oltarz thwoj y volj
Thedy szay vyaer badz vydawacz za
czy na szmjerz yaho volj badz
ye zabyacz

Księga Iwanowa

Syna Syru

i Chazega E.

Kłopotliwca

Kłopotliwca

re wasylich

enot muike

zamykanie

Inteż kart nuch powanych 12^{tych} druk. rocki. Mijęło Janu
i rok na koniec dzieła: nie odwrócić, y słownie. Wskazanie
doastichon ad candidum Doctorum filio Casimiro
Austro.

na 2^{ty} karcie.

Kyotr Poranicyz Stachetnie y Stachetnie
Panie Senawi Lubomelskiemu wssego dobrego od
pana Boga żywego. Uczyntem na budanie wassey
mitosci panie moy tashaw: iom prytoryt z taciis
niego na polskie: pilnoscia iakom nawsietssa, mojt:
Edd lesiasticum: chce sie iakom y wsseka, inssa,
zasluga, tym V. M. zachowac. Ktory V. M. ofiurnie pro-
sasz aby V. M. stady y niedostatki w dobre obracat:
Lutroft y od nieprzyiacieli ztorzeszacych bronit. Ka-
tym sie tasce V. M. porucam. Dano w Lublinie XVI
Jula Księcia Lutego, lata od naro: Bozego M. D. xxxv. (1)

na 3^{ty} karcie.

Uczymy sie z tego, o mądrości Bożkiej y
podatku iey. Uwcieleniu Syna Bozego. O chwałie
bożni Bożkiej. Uż sprawiedliwość iest stopien
ku mądrości.

Caput Pierwsze

Kazda mądrość od pana boga iest: a smier była ra-
widy y iest pited wieki. Miasok morski y Brople didio

(1) nie wiadomo przeło na jakiej razadnie P. Klemel, bibl. Księg Dw. I. 110, rok 1436
wyjściu i nota tego narwana.

co: i dni wiekow: kto jest wliczy? i wysoki
nieba: i wielkość ziemi: i głębokość przepaści: kto
rozmierzył jest? Mądrość Boga, uprzedzająca
wszystko: kto jest poznat? Pierwszy ze wszech
rzeczy stworzona jest mądrość: a rozum opatrz-
ności jest od wiekow.

Studnia mądrości jest stowa. Bóg na wysokości:
a wściekły jest przykazywanie wieczne:

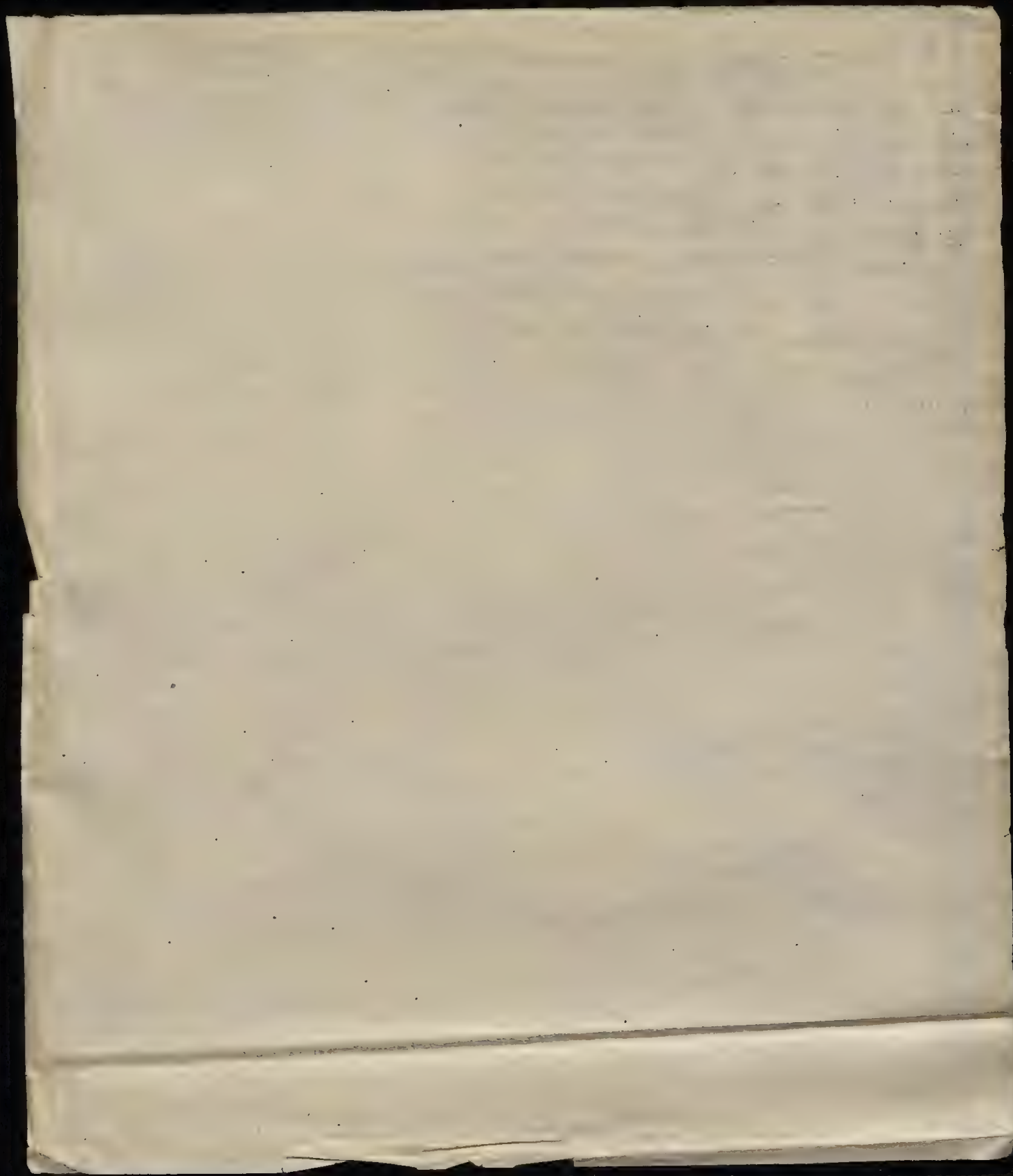
Roniec strony.

na Roncu diuella

Wydano w Krakowie przez Jeronima Vietora Lata

Bozego M. D. XII (wydanie w 1612. Oficyna w Lwowie)

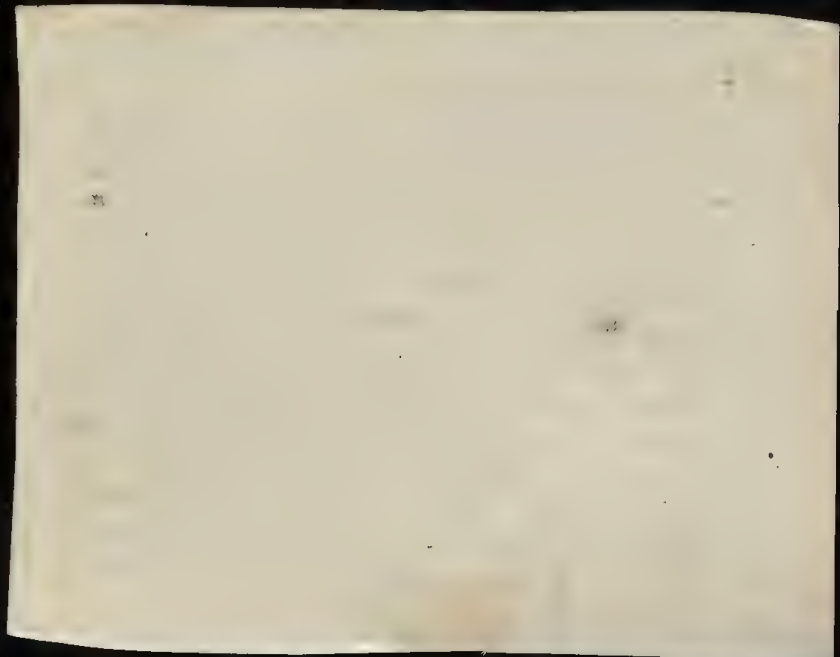
22
r. 1935. Confessio. To jest. Wyznanie wiary, obfreswie
opisuje Jocher II 270. 547. według innych, gdyż nie
opisał tego druku, również jak i my. Wprawdzie przywo-
dzą go K'woli drugiego wydania, kłóciły w śle-
pieniu wydał pod tym jak następuje cytatem: Prze-
łożono w język polski przez Jana Radomskie-
go. Drukowano w Krolewie pruskiem przez Jana
Dankmana. W roku narodzenia zbawiciela i odku-
piciela naszego Pana Jezusa Chrystusa syna
Bożego i Panny Marię. 1961. Wskazywano
w dzień uroczystości Panny Marię (dnia w 4^{cie}
opisanu miał X^{mo}

v. 1937. Kę. Tomasz Ktoś.

21

Czytadłem Dziśko jego w książnicy "ciemniejszej
z tytułem uprzedzonym. Nazwa jego: "Algoritmus".
To jest nauka liczy: Polchoy, vczasy, wydana: na
tęże się czasy dzień. Pierwsza będzie o osobach
liczy, wstawa o Regule do tri, Trzecia o rozmaitych
rachunkach y o sposobach kupieckich. "Dzieworach
przedstawia herb Kralowa, pod spodem (gdzie za-
pewne miejsce druku i rok ^{roku} 1547) wydano tytuł.
Wyraźnie u góry napisano piśmem: w Krahowie 1547.
a także na okryciach dojrzał, "że drugie snadź
wydanie piśmka tego jest w bibliotece uniwersyteckiej
w Krak. z karz 32. które mające na tytuł podpis:
Czaczowia ex offic. Ungleriana 1540. a na końcu
otwarcie Vilagorey. "

po Taurinie i wnet (jak Lucretius Gaudlin) predo-
madone ropado na jeryh potli prer Pietera Cornai-
ryha podobno. Od v. 1612 - 1656. Drukowano ten list
po Taurinie i po niemiecku i po hebrajsku.

v. 1539. - Walenty Wrobel

Pochodził z ubogiej rzemieślniczej w Brnani osiadłej
rodziny, która nigdy w miejskiej nie zasiadała ra-
dnie. Pielgrat nauki w Kralowic, gdzie zupłać
nijszym, miedzy innymi miedzy miedzy
laskiem. Po otrzymaniu zagonu Orahadara pre-
miesionny repat na karnotwieje do Brnania, i
tam pomocjore powzednecgo framentu, dohonat
rynia niewiadomo kiedy; nie mowia boiem
powzednie cię o tem z podobnego w jomaiskim
u s. Maryi Magdaleny nagrobku. Gdyż ten waz
z innymi tego rodzaju pomnikami zagonat. Ra-
mirt w Brnani Wrobel porzeczny mowaz, nie-
wrażanow, Praterz Dawida około r. 1530., mie-
wolony k' temu ^{odroc} praterz, Anny z Gordi Wojewo-
drinej i starowinej. Kralowickej. Porozumiany w
religijcie przedat wydat Andrzej z Kobylicina gla-
ben miorz abrademii kralowickej, majore so-
bie de, praterz, polecony do rzezonej abrad-
mii (Oradiki w ryku skargi bż. Zuhafremira
obwar II. 241. upisu). Po kilka razy wycho-
dri z dula ow Praterz, o rzem Zelowela
(bibl. I. 100. upisu). Porównat naterz. Bibli-
leha gimnazyum wprawiliego porzadu dwa
toremparwa Prida; jeden uprzedzony, bez po-
crodka i loicaz (dwugi cathowidy, krowego na-
jw. rze den: Praterium Davidis. Zofdarz Da-
widow poroz Mistrza Waleudego Wrobla z Po-
znania na rzez polich, wylozony (w oremie, lirow eryki karz po iednej stronie lirowanych ma-
trowan wylozony dydat, w alwo krowego, 1539. Czerwono iez)

miat
Tuzdat karania i samernej radie miejskiej
prygrzai, co adoli pewnem nie jst (u Joch.
II. 626.). Ale do pewno ze

z roku 1539.

Opowr dyktu (na odwołuj jego fionie
leib Piatra Kmity, a pod nim 10. Pausistich
wiedry adoc miorz Jach Pristuruz de Je-
zow servitor); prypisania Prictu abrademii
kralowickej; i rejestr, co wrystko wymosi
kartek siedm.

Thardy rzemkowe majorez niekierbowane (konry
ryz ofpatnia na Pralunie 144. rnak du-
lu postebni spotpofoshami Ze. ornacow iez)

Thardy rzemkowe majorez niekierbowane (konry
ryz ofpatnia na Pralunie 144. rnak du-
lu postebni spotpofoshami Ze. ornacow iez)

Wzrostowy o: skrypty nie zgadza się z wy-
daniem z r. 1540., ma albowiem tu i owdzie
inne wyrażenia: co dowodzi, że przekład Włocka
miałej brzmiał w rękopiśmie a mianej brzmie
w druku (porównaj tom o Białym z r. 1545.
powieściat. wyżej); i znów domniemy być
poży sporządzenia nowych wydań.

[illegible]

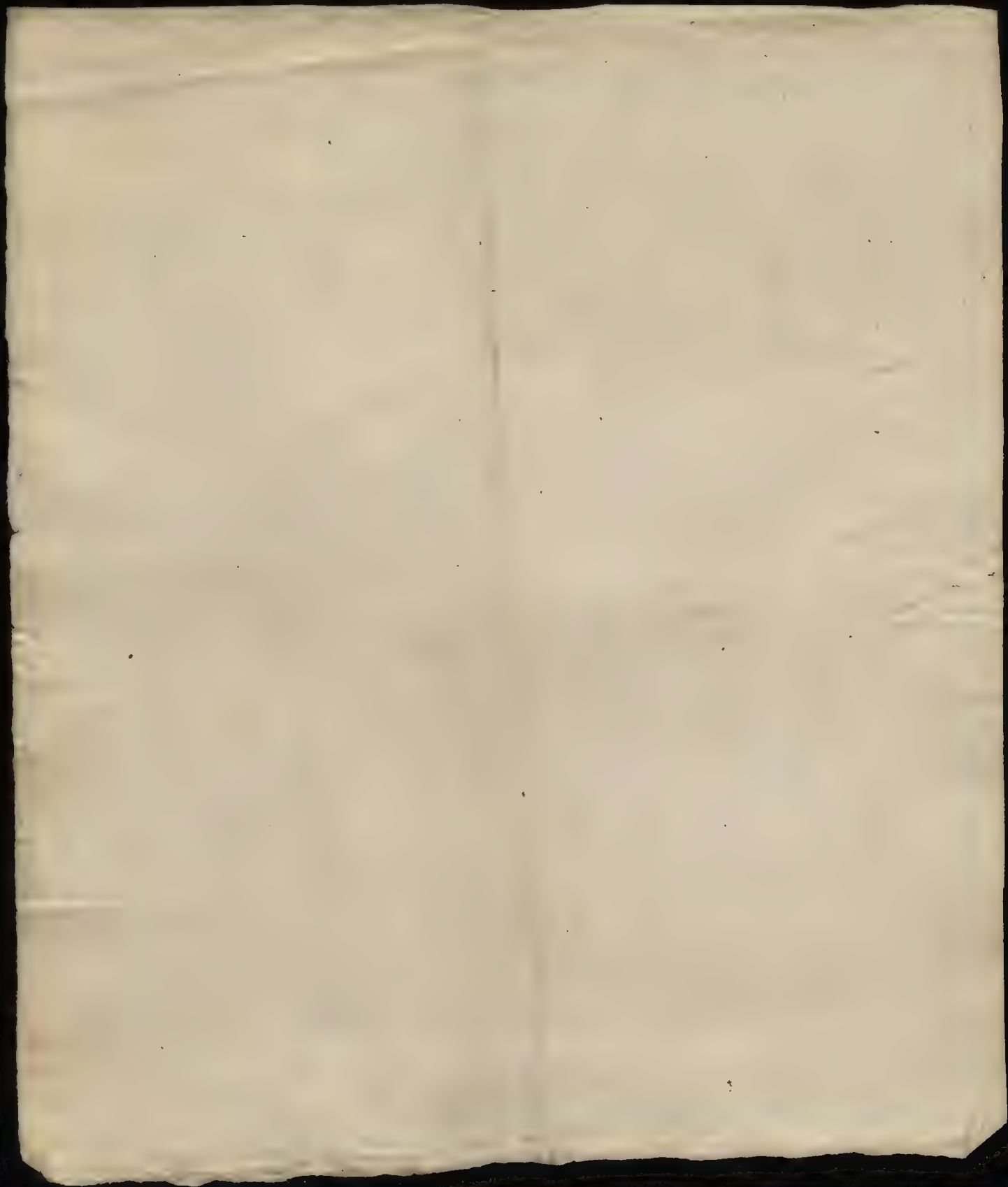
Гривоѣи и пареује,

Lwisting wyplania pierwszego,

To piemie iest barzo nabożne a iest cziwne
 między siedmi psalmi polutnymi, który psalm
 służył Dawid prorok onego czasu gdy się był do-
 puścił cudzołóstwa z Betsabeos żoną Uriaszową
 w którym piemiu prosi piana boga aby się
 nad nim smutował a grzechy iennie odpuszczał, aby
 serce jego gorcha, skruszał, pokropił, aby oczy
 swe od grzechow (z)go odwrócił, aby w nim czyste
 serce stworzył aby go nieodwracał od oblczaswe-
 go, Jaimie też prowołnie iż ofiary, sławego
 zakonu miały uślać, a iż ofiara piana boga
 luba a przyjemna iest serce skruszone.
 Misericordie mei deus (cała strofa wypisana). Smutny
 się kadeninny, myśli panie boże podług wille-
 go miodocierdza twego.
 Tunc acceptabis (cała strofa wypisana) Tedy wnie (mitę
 panie gdy hościu twoy zbudawisz) będzie wzdaw-
 cko przigmonat ofiary sprawiedliwoci ofiary y
 obiały. To iest sprawiedliwy chwaly twej (do św-

29
bądźszym dukiem). Tedy więc będą, właści na
odraz twój y wół. To iest będą się za cie
wydawac na śmierć a iako wół, będą ie
kubijai (drobniejzym do ufinatowania piśmem).

Wydanie z r. 1940. w miejscach się tylko podkre-
sionych różni. Kaniach pojedynczej, mnoga podobna
ieź kłosa. Druk zrefrasy, dalej sam, Tawitli
dektu Tawitliem, podkuli guchiem ięz, grabrem
i drobniejzym piśmem. Kłosa gdzie w ich piśmian-
nym przedwie czerwono, w drukowanych ciał-
kiem wyrazono ^{niez} piśmem.

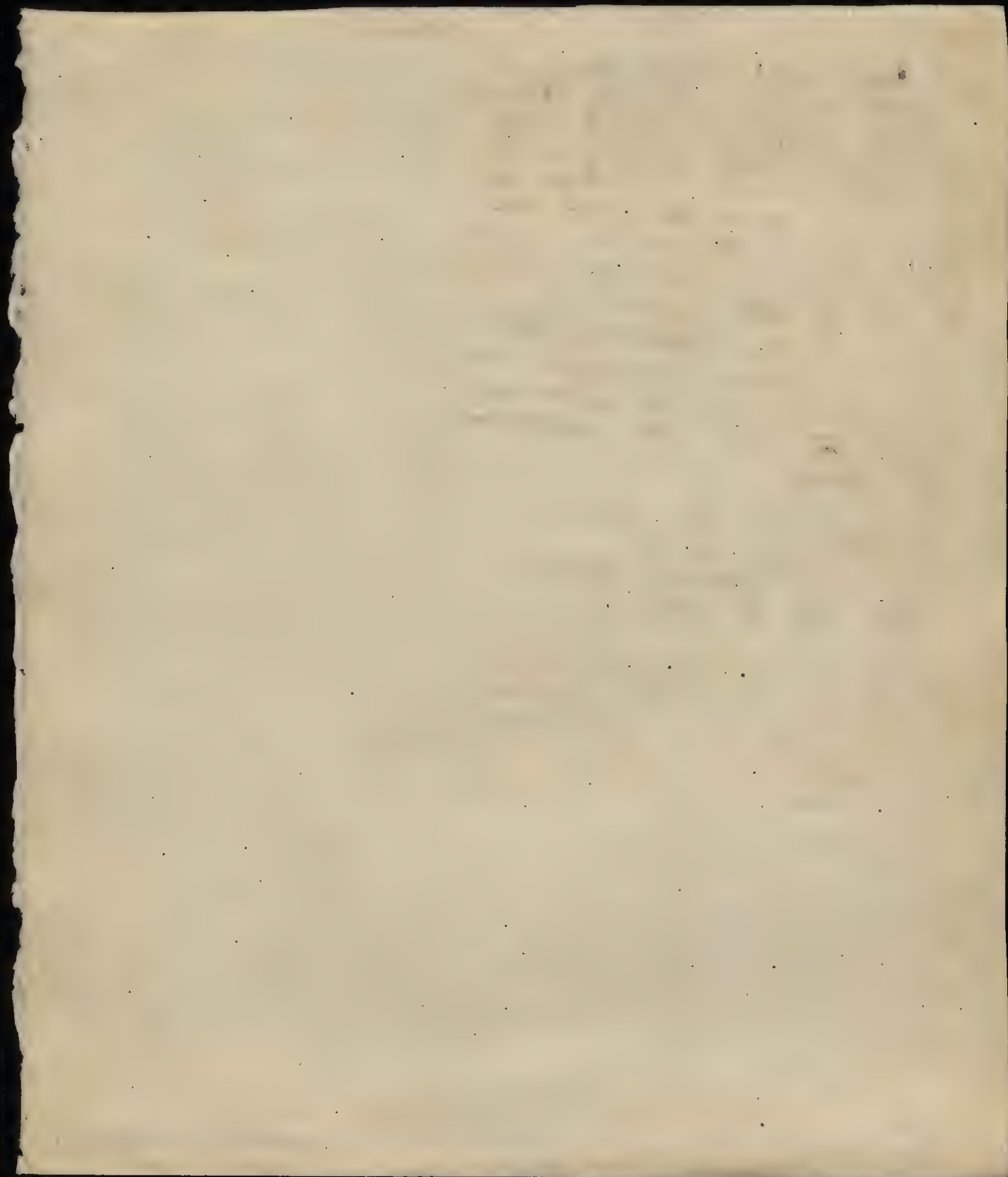

Lucii Aunci Seneca formula honoris vite
de quatuor uirtutibus cardinalibus, iuxta Eras-
mi Rotero. cardinalium, emendata, Preter
hec accesserunt uirtutibus Germanica ac Polo-
nica linguar. Na uirtu ewi: Amen. Excep-
tum Cracowie, per Hieron. Wielkem. Anno
ab obo redempto. 1541. (vignitok). W oremie,
hary nie lirowane, opłami mała druk Ju.
Przyjaciół do Dnieta Sewerynowi Bonawoi,
nymen Rzyrak, po wrych idy Panistie
wrepre: "ad Marum Scharfengerer Biblio-
thecam amicum suum bene meritum." Na
przyjaciel Tomaszewski uide, podobnie ewi-
niz pierwotnej:

"Zawieszonych moich sych sych sych sych.
Ktoś czołowiek naciśnięty
Jako swoy żywot ma sych sych
Pana boga nie podobai."

O Dnieta sem ofcina, napisat woprawka, Paweł Czaj-
kowski (Miscell. Cracov. II. 74. ułp.) ułpymajac
Prizat r. 1615, że on raniwa najdawniej sych sych
del poryi polskiej piśmami wyrażonej. Wychodziło
i później do Dnieta mni mane sych sych, o tem sych.
I. 167. ułp. powie.

Przyjaciel w kwiaku

1542. Hieronim picynski

~~Dunlop's egg - 1954. at Koral - upland
beards, leaves - Choro Pando~~

~~honor, honor - Ch. 100 Honor~~ 22

Wydat warne dristo: O ziołach zalecznych y zamorskich
y o mocty ich, a letemi kaiegi lecharstwie wedle regery
nizey napiżanego, wydem wielmi użyteczne. Cracovia apud
Viduam Floriam Mugleri Anno Dni 1542. (u herbarie
229.)

[illegible][illegible]

ma wyprawa w 1904 roku do Krasnojarska, a następnie do Krasnojarska, a następnie do Krasnojarska.

Hevongpa pizyukhi rada mara co Falmira dika,
Zeluh lau podobne sig zacyua co Falmira dika,
~~Hevongpa pizyukhi rada mara co Falmira dika,~~

[illegible][illegible]

Fukimuraz a zwiadyki z ne drug.

Zachęta Zachowawczy. Nowo dodane w 90. Z-pierwsz-

zachowania. Nowo do-
leżała leczyć bardzo dobrze, przez doctory

Lie = to jest lechytwa bawro doko

in - jst lechytwa bawro doko

1960. jest to bowiem przedmiotem zaimponowania i podziwiania / an. 1960.
poniemy. Ja jednakże uważam, że

+ wyrażenie "księgi w poprawkach" drukiem (bibl. K. II. 209) nieodpowiednie i nie należy na niej stawiać uwagi.

z "Biblij czystość doświadczone" przy cenie 40z i (chociaż na to, jakoby "płec czubna była" wymusił odczytanie) wzniesionych do zbliżeniu głębiowych wierszów. Jest tu nadto (karta 190) traktat Jędrzeja z Kobylińska o puftraniu łowi, czego Żaliniowski nie dopisał (który wcale nie w tej mierze podaje opis), i refleks o wydaniu Spiryńskiego i Siennika zielnika porównać należy do tego. bibl. K. II. 175. O drugim wydaniu samego Spiryńskiego po r. 1794. mówi dalej, lecz o Salomonie z roku tegoż (1794.) nie ma nadmienienia. Biblioteka przy gimnazjum wawerskim posiada Spiryńskiego ~~drukiem~~ zielnik o roślinach leśnych i ranowych w Krak. 1790. w herbacie alufrowym wydane, i do rzeczywiście drugim wydaniem zielnika tegoż (porównaj Polika I. 303. r. 1794.). Druk Spiryńskiego z r. 1794. który przynosił Hübner w poprawkach ksiąg K. II. nie opłacał.

v. 1947. Ambrosy Kowczóok Bożek.

[illegible]

242

A boć weimay abo co day
 Tak kazał święty Miłobay
 Bo iestli mu bawana dacz
 Pewny pohoy od wilha mazz
 Dobry der Łenawi dla łowi
 Dla wrięporow święty Antoni
 Wrię świętego Marka chwali
 Wrię Piłwa co kopy flaki
 Błięd Michai co liery dusze

L. Trzciński p. ~~z~~ nie zym pisma nuryka pismem dla Amicków (wznowy),
Wojła z Janem a z Plebanem zawierajacym - a. które, u czeu jednake nie pu-
niada bóg gowy, Bo talco Marau nastane

Надпись вверху ссчана на представление

Dayre ryuz Dayre Kolossy

✱✱✱

Nikodajz Reja

[illegible]

† Czy to nie był
Dzień św., który
w drugiej księdze
Dziennika Grom-
kiego, jako z Siedleckim Jahowym
wspomniany jest?

6. Sama cnota da zawsze stworzyć ma
 y po śmierci z siebie wydać mi dał
 A tak y sy mię na to bawienie
 Jż jest różne w ludziach przyrodzenie
 A rozlicznie ludzkie sprawy rządzi
 Cnoty ię, dzień zaś międy mię roboty.

Jeżeli ~~nie~~ miłuj Rej nie ię stworzył
 pisemka tego. ~~W~~ przynajmniej ię jego na-
 rowoż, podobnież jak Marcin Bielecki, który
 z niego snadzi wiał myśli do napisania sejm-
 nieurzędowego. Jż bowiem wprowadzając ię, rozma-
 wiające i radzące biadostwo, w prawdzie nie o
 polityce jak u Bieleckiego, lecz o wojnach, i fir-
 selach, akwemity murna uciedli męroży. Kwi-
 tło mówiąc iest bądź Rozek, bądź Rej,
 tworzą Dietla, akwem osnowę, pominiejsze
 przywłaszczyły sobie piśma ~~dotychczas~~ ^{na} polskie,
 dymie co do sposobem powzięcia ~~przez~~
~~nadurycie~~ ^{na} nielku. ~~zawzięto~~

7. Z Dietla tego (które ma za ię Reja praca) przyniesł
 wiele napisów P. Miśkiewicz (który był w. 52. r. p. p.). Jż
 przyniesł ię miejsce które ^{spawa} ~~zawzięto~~ ^{polityczny} ~~przez~~
 rzygają i obcyają. polskiego dyktando.

~~Wawne wawne~~

32.

32

Ale gdyby nie pannie, to
Y sędzić ser nie mógłby
Bo ugrzyz ony prozoli
Kiedy już odrazu, roli
Suro in wiec niyng nieloz
Kiedy się pannie, tym dżiela.

~~Wawne~~ ~~Kierbowe~~ ~~Kierbowe~~ ~~Kierbowe~~ ~~Wawne~~

Bo wozry ano brach zloi
Pan puzrycie w cie go boi
Duzi cie, waleka adania
Chci na nim szloba bawania
Alic' wonek z wiey wyglada
Wozrycie, nan szloba szloba

~~Wawne~~

Aby: z niego był Karzela
Bo slego ziela wojcie nan.

~~Wawne~~

Nur wiec kanostowie ow
Y szloba szloba szloba
Bo chwazi dżiery awerow
Wody szloba szloba szloba

~~Wawne~~

Wierzy szloba z szloba szloba
Nie szloba szloba szloba
Juz to szloba szloba szloba
A w szloba szloba szloba
Dzi z szloba z szloba szloba

Co ię vrhomo porby rowy,
Bo iedni roz w ięz boloy
Dwudzy o urzedy choizy
Wielkie stanow nie wyrzaymy
Tyu ięz waleka kłaniaymy
Proć teri iedno ryte ten maizy
Ja ięz iu tairu kłaniaymy
~~terti~~

Dayre sep, sevy, gez, jajca. ~~terti~~

A przed sie na dole, robie,
Wier polym przydyz wloby,
A nie dazli wermoz, cięży,
~~terti~~

Ktuz się na wiecie z powiadu
Cwicz sie, a dżwi sie kłietu,
Polym pociagynie za dworem,
Polym nie muszera, do grodu,
Jeffer nie koniec przystrachu
Niz wezmiesz execucia,
~~terti~~

Przydzie wojna do wiec kłepny
Chleb susz, rozodwa, i kłupy gotny
~~terti~~

~~Węgrzy~~ ~~Węgrzy~~
u Księży

Widzę sam / u Księży przednoria nie mać.

~~Ambroży Konek Radek Konek Konek~~
~~ma~~

33

Kieży się reży na cięst
Książ w kosiele woda, wreszcie
Na ementaru barcha wreszcie
Jeden ptwoża Kobiata
Drugi bebaem a pizwiału
Trzeci wyużgawo syje
Wota do Kambra pue
Kury wreszcie, świni Kucio,
Na odawru iajca kioz

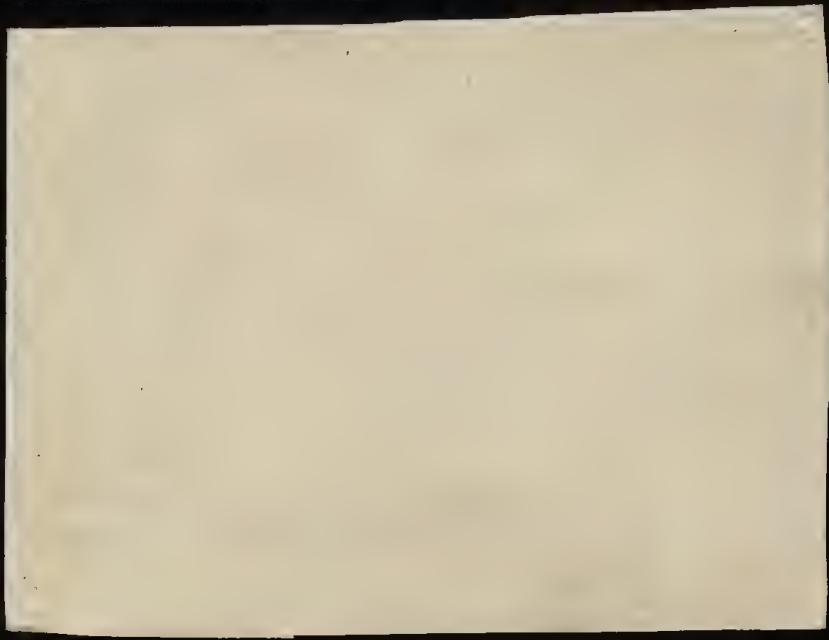
— ~~Ambr~~

Aż czasem owi co siedzą
Nie zawrą wiedzą co iedzą
Ato iedna z rdoz gbowo
Jalioz Jorky trudno noro
A bogacy udre kwany
Podocone Marcepany
Nufz uspaniay Cenadry
Podocone bawo z flady
Nufz co kioznie piwica
Gągny się panie Walały
W piwice w alekany
To flodnie a do kioznie
Podocone Kuchmistrz podocany
Kady swoy garnet wystrawy
Do Jorky Tyka polu się dray

A by inere pica prole
Maia do ra doobue dworly
Muzhikella, Madmazya
~~Qua~~

r. 1543. Panśkiey modlitwy krześcijańskie nauczone,
y mądre wydożenie, z łacińskiego na polski
język przetłumaczone. Prácowano, w Krá-
lowey przez Hieronima Viéłova. Łáda.
1543! Co tu wytlumaczone wryczkie części
 modlitwy pańskiey, tak iż napowód wnie sam
 wydał, a następnie słoszona prosba do Jeru-
 sa Chr. W łowiu obiecał domać: "ostatek tych
 Xyazek, do jest na usłukcie Pałmy, Krześcijań-
 skie y naborne rozmyślania (wryczli mu Pan-
 "og z miłosierdzia swego zdrowy y Paśki ley) ser-
 na polskie" wytorzyć. Nie wiadomo czy dostrzymał
 obietnicy.

(wykładem w
 łacinnym)

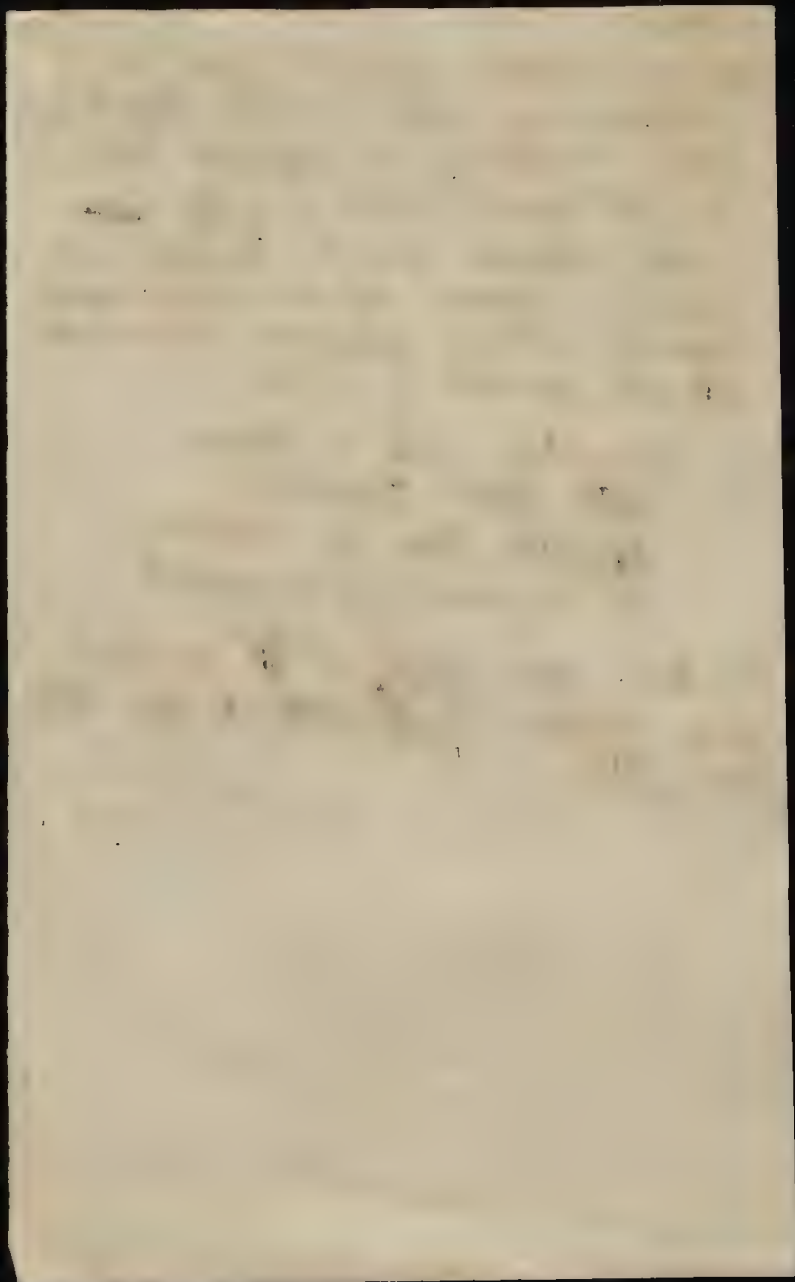
г. 1543.

Dobrego zdrowia wzrozenie, przez wysyli
nieślazę roczne, ialo ie hardy rdowich w
iale y w picin, y w pruffianiu lwie, na
wreidric. Prorokia ia w matcy my
osenice w wrech izrykiah, Tanishim, nie
mieckim i polckim uplana, a Severynowi
Ozonoowi z Osah pruffiana, z donawieniem
ist, ial porach iey opiewa:

Chwalebna skoda. w Pavym
Data Kroki Angelickiem
Kniazski lwie ga, ninieysze
Ku wzrozeniu ie na gwiecie.

Na lionu eloi: Wybiyano W wrahowie
przez Maiicia Trayffenberka. K latu boze
mu. 1543.

† (wydane jay w Poznaniu
w bibl. P. Zuhafew)

R. 1844.

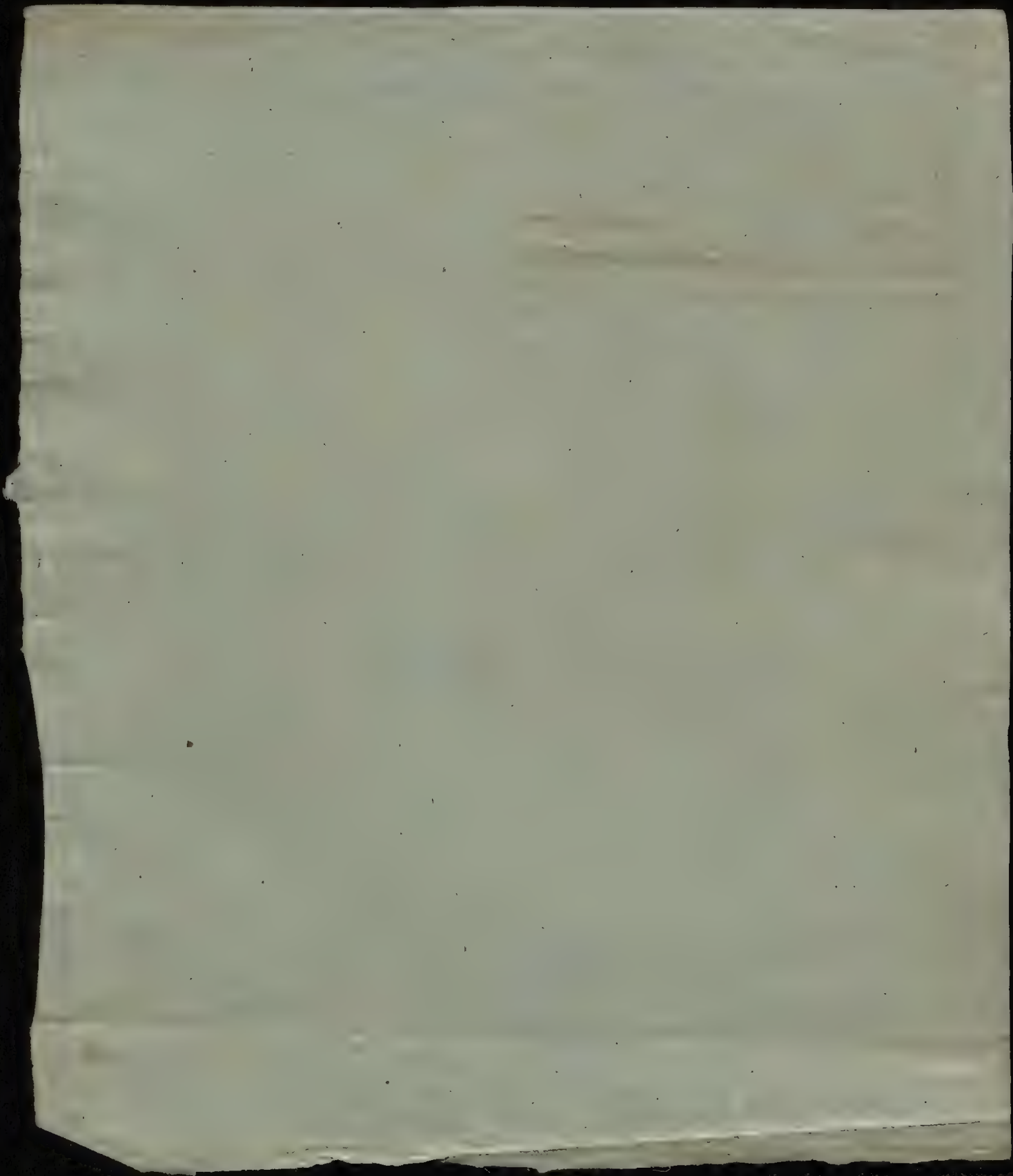
z górze wpięto "Błędny albo nie doflakty,

36

Ustawa o zwierzchniej chwale Bożej, i
o Koscielnich Ceremoniach na ten świat,
jako się zachowała w Kosciółkach Xięstwa Pruskiego. 15. 44. rymshaz

~~Do wszystkich pism i pismy~~
~~w Pruskiej księstwie, do których wchodzi~~
~~zawiera~~ ~~Pruskiej w swoim~~ między innymi
i to: "Abowiem że nasza ustawa, mato
niebezpieczka się zgadza z Kosciółki państwa
Saskiego, a zwróciła z Kosciółki Wile-
berskimi, gdzie sichts czasow ostalecznich
ziednania z bożiem ludzkim, stawa
bożem, z osobliwej Tarki bożej, napier-
wój się rozciągnęło, z Kłoniem Kosciółki,
i jestechmij umyśtu i jednego, według nau-
ki Pawła. I. i jedyne rozumemij a zw-
Tapieta w iawnych rzeczach albo zwierzch-
nich, jako w sprawach śladu matrenkie-
go (tak), choćo Krewarsa, albo też alw-
to jufzich śladu prorocecznego trudnosa,
jle może być nader się snimi zgadza-
mij."

Na końcu stoi: W pruskim Krolewcu
wydano, w drukarni Jana Weynrei-
cha, 20. Maj. Anno 1. 5. 44. a na od-
wetnej stronie i opisanie wiersz bierze: "In summa,
Drukark po polsku by słowka nieumiął." Druk-
to w chwilece ferywie nie lirowane maj-
le (opisanie rnak druk (i j) zawiera por-
pis odprawiania nader, i porzek spiewow
kudziez modlow w Kosciółkach protestanckich
w Krolewcu i innych miastach Królestwa
pruskiego rok rocznie odmawianych. Jek
nader ważne we względzie języka,
piśmowni, rzeczy. Albrecht Królestwo po-
stawowiwszy rok na reformę proro-
bek nabożnych, zakazał pod karą
wprowadzić nowie do ksiąg, a
czem podobny na czele marab,
kudziez przemowa prasko-lutewskiego
duchownictwa / Stanowa, albo Episto-
ta, xiędzow prorocecznych, o cere-
moniach, i o dei ustawie kosci-
nej) szeroko się rozchodzi. W niej
powiedziemo

~~Porównaj listy z r. 1545 i 1546~~
v. 1545. ~~Porównaj listy z r. 1545 i 1546~~
wypisanie Dwojey sarmackiey Krainy - Jedney klona 27
leży w Arcey ściągając się ku wschodowi złouca.
Drugey klona w Europie ku podwoy: a ku zachodowi
się ściągając - przez Dobry małcia między
Tacimoy wypisane a ku współnego ordniela przidku
na polach wez wyborone - w Kralowie przez chata
Schaffenberg Bibliopole kralowskie. roku 1545.

(w die stworze 16) w cyrkulach w Padawach. Jaka to pre-
tensie Dniela Tacimoy między się wesi klona v. 1517. 1521.
wygło. Przesłane na polski język dla wywołowane być miało v.
1535. lecz go nie oglądałem (Porównaj listy. bibl. listy I. 100. 110. 120).

- Tęgi v. Księgi powołane przez Doctory y ludzie pancerne
choroba. Rzymkiego. u Wdowy Heleny Florianny Roku 1849
Jedyny druk pierwszy i polski ilany znaleziony w bibliotece Rasny.
Lich w M. Petersburgu, a i ten miał wydobyty druk. Ten ilany
podalem sioi na drugiej stronie, przenowu zawierajaciej.

~~Wydruk~~

Tobiasz z Łacin

jego języka na Polski

przetłumaczony przez

wybijano w Krakowie przez Marcina Scherffenberga
Bibliopole Krakow. Lata bożego 1545.In 12° Kart nielicz bożych 20... m. 3 g. 11.

na odwrotnej stronie

Krotkie ogarnienie co sie tamywa we wssytnim To-
biassu. — Kapituly pierwszey. — Tobiasz co nieroz-
zagnany z bożności ku Bogu y bliźniemu nieprze-
stał. — Wtorey. — Tobiasz umartwych pochowanym zmo-
dowany ośmiol. — Trzeciej. — Tobiasz cierpliwy jest, a
Sara siedm mężow strada. — Czwartej. — Tobiasz skry-
tykowi zbawienne napominanie przepowiada. — Pię-
tej. — Dniot Rachab browadzi Tobiasa młodszego, co
Ragis miastu medycznego. — Szostej. — Wywnętrza To-
biassu ryba, a lekarstwa z niej bierze. — Siemey. — To-
biassu bierze Sara z Lona. — Dmiej. —

tym się domowy strona odwrotna.

na 2^{ey} stronie strona odwrotna.

Zaczyna się Księgi Tobiaassowej.

Kapitula pierwsza.

Tobiasz z pokolenia y miasta Neptalim, które jest
wzwirzchnich stronach Galilejskich nad Naason, za
drogą która idzie ku zachodowi słońca, na lewicy mające
miasto Sevehet.

Ony jest był cześow. Sabnānāsārā Krola Asyryjskiego.

Uwssa, coż w ięclwie położony, drogi prawdy nieozuscił,
tak iż wssytko co mógł mieć oświednie spólnie ięclim on
tom ięclim był z jego rozdziału uł ięclim.

A gdy był młodym nie wyjechał w powołanie ięclim, wssy
koż młody nie aziecinnego niechylł o smutku.

Na ostatku gdy chadzali wszyscy do cielow złotych, które Jeroboam Krol Izraelski był uczynił, then sam chonit sie z towarystwa wszystkich, y chadzal do Jerosalem do Rosciola paryskiego, a tam kłaniał sie panu Bogu Izraelskiemu:

Koniec słownicy.

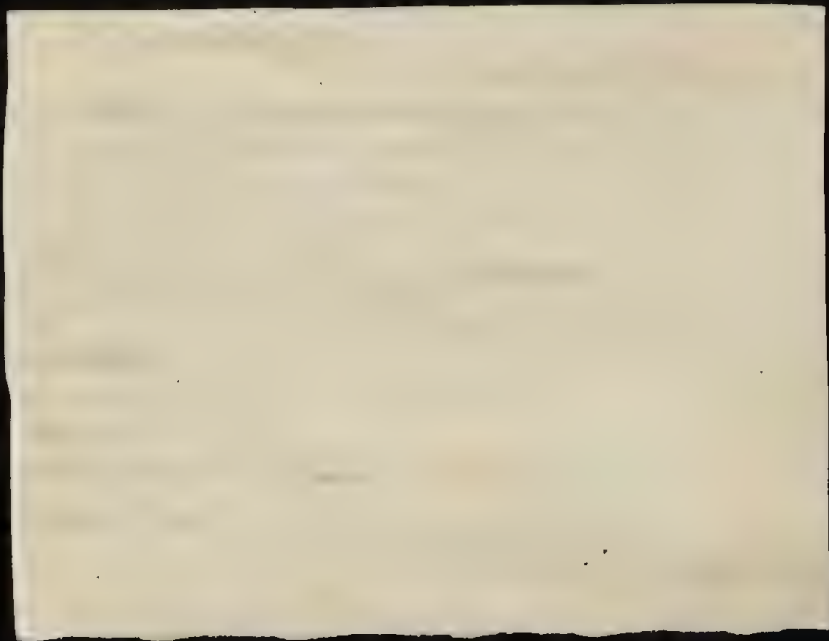
W tym czasie gdy Jeroboam był w Jerosalemie, przyszedł do niego pewien człowiek, który mu powiedział, że w Jerosalemie jest wielka choroba, i że wielu ludzi umiera. Jeroboam odpowiedział, że nie wie o tym, i że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia. Człowiek ten powiedział, że jest to tylko głupstwo, i że Jeroboam powinien iść, żeby zobaczyć, co się dzieje. Jeroboam odmówił, i powiedział, że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia. Człowiek ten powiedział, że jest to tylko głupstwo, i że Jeroboam powinien iść, żeby zobaczyć, co się dzieje. Jeroboam odmówił, i powiedział, że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia.

W tym czasie gdy Jeroboam był w Jerosalemie, przyszedł do niego pewien człowiek, który mu powiedział, że w Jerosalemie jest wielka choroba, i że wielu ludzi umiera. Jeroboam odpowiedział, że nie wie o tym, i że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia. Człowiek ten powiedział, że jest to tylko głupstwo, i że Jeroboam powinien iść, żeby zobaczyć, co się dzieje. Jeroboam odmówił, i powiedział, że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia. Człowiek ten powiedział, że jest to tylko głupstwo, i że Jeroboam powinien iść, żeby zobaczyć, co się dzieje. Jeroboam odmówił, i powiedział, że nie chce tam iść, bo boi się, że tam jest jakaś magia.

o stanie chrześcijaństwa nad literami państwa, Tury:
po świecie o wszelkich sprawach i obyczajach moich:
po świecie sławie wszelki potłocznych słow
wielkich dyktando: w końcu zaś ma.
"Dowódne a podobne naponinanie pręciw
Turkom, Cesarzowi Maksymilianowi wyrznię-
ne. Sta przylad zły i przyniesie, koniec
naponinania dopi: "Joc mi się (mówi on)
podobno pisać do ciebie namowniej przy
Maksymilianie Cesarzowi chwalebny rodzi, i
cięższy idem nadra, Krześcijański (jak),
y ony mierznie udzielenia pod rosta-
rowaniem Turckim obywatel y domat, cięż-
szy, leż iż wzięty o sobie iż nadzieję
y domyśle trakti poymu, iż maig ra-
to, żeby dy miał z siebie okarać oby-
ciaie, y Maksymiliana gwadriada swego,
oyca iż Ferdinanda, y Karla Cesarza
stryka swego, Kłopotu otrechawanie ludzi
dym wzięty bywa potwierdono, gdyż usta-
wicznie woty, swego najwyższego ku przy-
jęty dobroci zdania, oglądaj. Ktoż pan
Bóg nalepzy, najwyższy aby rany po-
mnożyć y ku dośladuś przywrócić laskę
swiętą, aby na podłym Krześcijański
okazał od tak normalnych porażek
wydano."

Trochę czasu ludźmi i niewol-
kami, kaptanach i szlachet,

7 Domara polskiego

42
41
r. 1990. Historia o ritarie i rannikach zwa'wach
Alexandra Królkiego Krola Markowiczkiego, Keko-
ra w sobie wiele innych przydatków zamysła,
Każdemu rycerskiego stanu odpowiedni ku cty-
laniu arystyczna lekarstwo przedłożone, w
osobie kary nie kłopotowane, na koniec zwi: w
Kralowie u Florianowej r. 1990. (Przedtem w
Pudawach. w Warszawie jego elzemplarz ufrudo-
ny, nie mający końca.). Wyprawy Drietha,
"Wielmożny panie a panie Annie Pokup-
wie Fejryńskie, Sawożiney Lubelskiej y Pre-
skie etc. Helena Florianowa głazby swe po-
horne ofiaruje." Nie jego to domawianie nowe
zaliczyć żyła po dniu napisanego, którego
pretekst wyżej w rękopiśmie z roku 1910 przy-
wiedliśmy, lecz przedtem jego z innego nam
małego łacińskiego utworu, jak się wyra-
ża w wydawnictwie, "zgotowanymi". Przedtem Drietha
tego zaliczamy tam byłoby więcej przedtem w Medyce.
Wyprawy w Kralowie w duharui Michala Dyafrew.
skiego bez roku (w jego oparciu mała duharui J. 4.)
z drewnianym na odwróconej stronie kłosa, wy-
stawiającym Aleksandra ubranego po królewskiemu
z wyrytym na piersi koczem jerozolimskim.
Oprawat Dyafrewski w XVII wieku kłosa owre-
żonych romanów, które przywodził dekwel (bibl.
Książ. Dwoje II, 225) Aifronyi Aleksandra nie
wymienia.

[illegible]

~~1847~~

Lehigh Drinker

432

r. 1550. Koncedyucya sejmowa najdawniejsza hutor, znam z [wst]
~~był~~ ~~opracowania~~ ~~zawieszona~~ zwolniona z roku 1550.
 Jest w archiwum hutor, zachowana w skrypcy-
 plawie z korespondencji hutor, ^{bez} ~~pozwolenia~~ ~~nie ma~~
~~już~~. Koncedyucya na tych hutorach: A ku wstę-
pcy powołani y świadectwu niniejszy list naji-
acemy rozkazali y naszym pięćsetem, zapięćsetem,
hutor jest ian y pisan na sejmie walnym Koronnym
w Piotrkowie w sobotę dnia świętą świętą Anny.
Dobu pańskiego Tygiasnego, pięćsetnego y Pię-
ćsetnego. A Krolestwa naszego Dwiudziętego
y pierwszego. Wzry czym były Doby nasze Koronne

Koncedycja sejmowa najdawniejsza knoway, znam z 1741!
~~był sejmikowy~~ zwolnili z roku 1950.

y Duchowne y gwiedzie. Pod gwodem gło: Na rozka-
żanie własne iego Krolewniey miłosci. Przenydarze maj-
daja ię w śienianie: wstawanie.

Takwi-c' przelko xwisdną, prawie iako siano
ktore się wijsze xieleni jedno trochę rano.

Psalm LXXIX. Deus, venerunt
gentes in haereditatem tuam, pol-
luerunt templum sanctum tuum:
posuerunt Ierusalem in porno-
rum custodiam etc. Po polsku
ku spiewaniu przelozony. Pod
winieta, stoi: Tak (oba) Lub
(clazyka). Jest w 8; kart ctery,
sign aiiij. Noty na ctery głosy
muzyczne, przy kazdym cyfra
jako wyżej. Ktade pierwszą xwó-
tke psalmu:

Panie boze wszechmocny, toć srogą moc wzięli
Pogani, co wtwe swiste dźwięczstwo wtargnęli
Srogim batwanistwem kościoł twój swisty xmarali,
Ono two swiste miasto snadź x ziemią xrownali,
A prawie straż ogrodną x niego udziatali. -

Psalterz Dawida onego Świętego,
a wieczney pamięci godnego Króla
y Proroka: teraz nowo na piosne-
czki po Polsku przetłómony, a we-
dtug Żydowskiego rozdziału na
pięciore Księgę rozdzielony. w Kra-
kowie 1558. W przypisaniu tego dzie-
ła Łukaszeowi Grabi z Gorki Wo-
jewodzie brzeskiemu, mówi, że gdy
„Pan Bog. iego wysokości (1) osobli-
wą chci' s przyrodzenia ku Murzy-
cie, oney iedney s siedmi nauk
wyrwolonych, dać raczył” pręto
zdato się przypisać mu tego świę-
tego śpiewaka. Prosi go dalej,
ażeby to dzieło od mato znajomego
stulebnika swego przyjąć raczył,
i podpisuje pracę swą tą uwagi
godną datą: „Dan z niepewnego
= miesiąca

(1.) w oryginale stoi W. W.
co znaczy „waszej wysokości.”

MM

mięskania moiego. Roku od naro-
dzenia Krystusa Pana MDLVIII." na
zawawszy się: namnięszy prawie
Łak. śLuzę Bniczek. to jest Łak.
LH.B. /: Łakob Lubolczyk. /: To
czem idzie przemowa w duchu owoc-
snego protestantyzmu napisana,
pełna utyskiwań i skarg. -

Przed kazidym psalmem jest
treść, a następnie idą muzyczne
noty. X tacyń snadź są tła-
czone pieńia Dawida, i są nader
wazne dla poznania języka pol-
skiego owego wieku. Są tu wy-
razy i wyrażenia, których nie
łatwo gdzieindziej dojrzysz (1)

~~Przed r. 1550 Książka Adryan Buzga~~

~~Był kapitanem zgromadzenia~~

~~= Buzga~~

(1) ożywać się, za nazywać;
człowieczeński, ludzki; mysł
zaplotta, licha; zaranie, ranek,
nędmirek; toznicka, tozie;
stargnęto się oblicze me, powle-
kto się; popędzi się w gnye-
wie, rozgniewa się; siaroz-
ny deszcz; warch, stosi; roz-
stodzenye, stodycz; gnycownik,
na ktorego się gniewamy; yele-
nica, sarna.

1951. Światło Dobre, a przygotowanie myśli do-
wiedzi ku śmierci. Powstanie w Duchawni wyto-
czono. Między 11-12 el. 1951. W osiemie, ofla-
tali małe duka Ata III, kawy nie lirowane.
Ata odwołanej pryncy dyktu "Spisek wrogu" i po-
czem idzie pypie "Nauczanie w panie
Chrzeście Oswoconemu Książęciu i leze Pa-
nu Pańu Ewangelowi Biskupowi Kamienien-
liennu, Pańu ewemu nalaruawrenu." z niego
dowiadujemy iż że dnie do napisu po niemo-
chu Urban Rhegius, biskupowy kary przesłada-
na Tunczki wytoru go jeryk, a rai męjals Jan
Frieder na polskie poredory. Na kawy do mału
Dukawicim Du idącej, (kawy odwołanej i kawy
ie, idzie drowoyk, dnie śmierci wyprawiający,
podroże ewarata, i młotem w olua domu, z
drowoyk dnie wyprawiający ofoby) a kowiracy dnie,
ieja "Drowoyk poredorenia w niemoj nie pored-
piedzici leżacy - Pored Karpia Hoberna pypi-
zany z Kamienien na Polku ieryk wylozo-
ny" po kowym nospajajo "karynie Ologosla-
wionego Jana Krywopoma albo krowariego
o aegpliwolki i o kowiraciu leze i arata,
pored Jana Theophila wylozone z greckiego.
na Camicki ieryk, i ewas nowo na Polku iery-
lozono." Sturmi drowaraciu iż w. Lelewel (bible
Książ drowy. I. 197) że dnie do nie było w Polku
Dukawicim, lez w Prusick. Oproci uwaz kowir-
czyui, nwmaly i ie, nobie, iż dnie do pypipiane
bełose Biskupowi Kamienienliennu na Pomorin,
kawy pewno z rodu Książ rai samowych pored-
drit, dem samem pypiej gdrindzicj nit w Polku
Dukawicim być mukiado. Opaowa jego pucharaje,
że nie nwmaly - kowiraciu mazi lez pypipiane
napisat i poredory do dnie.

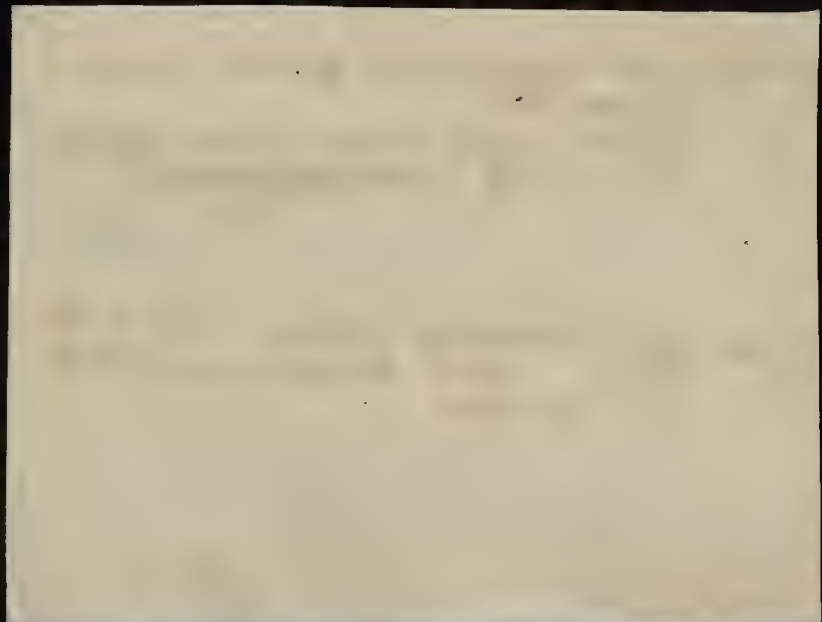
Pięć chorągwi bardzo cenna y tu, wiede-
 nim potrzebna o stworzeniu nieba y zi-
 mie y innych wszytkich rzeczy które y
 żywoz na świecie, y jako po tym pan
 Bóg arłowicha to jest Jadałma y Je-
 wez y kosa jego stworzył, a jako ży-
 wota swego na tym świecie dokonał etc.

Theraż nowo na Polskie y piśnosia
 wyłożona. Przekładowano w Krakowie przez
 Hieronima Scharffenberga. 1551. Pro-
 zowa w osiem (osiem) ręk Działu 2. (czyli w kawiarni) z ryćkami, które
 wyobrażają pierwszą scenę z
 Genesis aż do rabinu Kaina. Delikatny
 przypisat do Dietla z Krakowa "Niektórzy
 Paniey a Paniey Jadwidze y Kosiela,
 Kaptellanowej Pocięty, Zupnikowej, Paw-
 ławiny, y wielkiej Prorocyney z ramki
 Krakowskiego, Pocięty, Napierdyński,
 Ozwiećmicki, Zakowski, na czołwie
 y na Opcu Na'rocinney. Paniey wy-
 ce a ofobknie Pa'zianey, Krzysztof Puff-
 man Krakowczyk, niegdz na dworze jego
 m. Pina Pociętyego bieżący.

1972
r. 1992. Gadki normais, opisano przedindziej (Polska
I. 244-245)

— Kromera normowy o wierze y nauce Luteryńskiej,
co by zawierały wskazało tamże 291. n.p.m. 46

r. 1993. Wida Korzeńskiego normowy, obrzędy kościoła
rzymsko-katolickiego opisujące, krytyczności u
tamże 204. n.p.m.

Apologia Tho ierth Obroenie wazy gurg-
ley Kresciauskiej huciofa' porpolitego por-
ciu nauham hucerkim z pisma swietego
Zebrane, przez Sauidawa ze Lwowa.

Opublikowano w Krah. u druckarza Maita

Scharffenbergera. Roku 1554. (W małej osan-^{opraczonym})

ce, kark lirowanych po jednej stronie ^{opraczonym} w Krah. u druckarza Maita
~~opraczonym~~ ^{opraczonym} cel pisma swego wyjasni
autor w premonie semi sfory: "Jezteby
dla ludzi, proznych ktory krieg ludzi wro-
nych czyta' albo nie umieja, albo nie do-
pietaj sy zebratem. Porata dla kappiego y

Tadwyzego wyrozumienia napisalem
obyczajem rozmowy polaha z prataliem,
bowiem z prus napisawey hucerkie pit-

mo do Polaku polahy moay, ~~polahy~~
porzto. Wiem iz treba bylo doradco-

nicy y rozwodnicy. pisat. Wiem chez iz
w Kriegach hucerkim wziez tego napi-

tano nacz (sali) treba byto dopowiadat.

Wffahie hucerkie panna Boga ley dro-

chy wzidzieren, moen pan Boga edo-

wreka nancenrskiego poludrit, lewy do-

glakernicy kedy hucerkie uharnig, ad-

bie w wierzze gwizdei Kresciauskiej, za-

chowa y poludrit. "Pisemko do rancio-

wa uwagi nad katechizmem Schuyana i, iefi wdrze-

niez u rozmowach miedzy Polakim i Prusakim do-

czonych napisane, za porowadnictwem kromera klogy

pierszy u nar wyz katechiz rozmow ^{pierszy}

o wierze przeciwko putozantom. Dwie ryany,
jedna wyobrazajaca Chyflura na kodyru, druga

1554 na 10

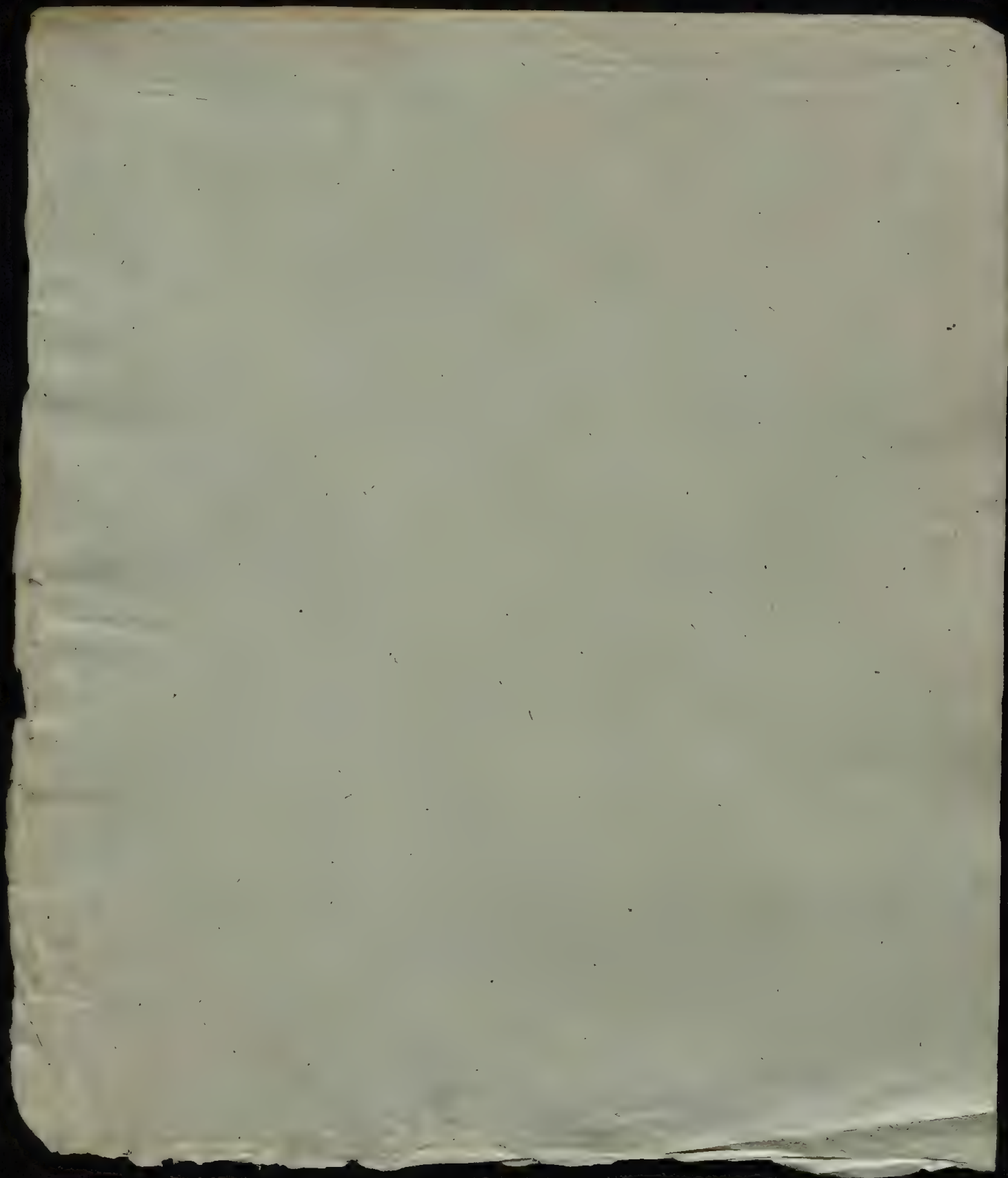
zwrócenie P. Mayi, robia to pisemko.

R. 1554.

Rzecz pana Jana Książęcy Kurlumbersky-
ego w Anglii gdy na śmierć wywiedzion
był. R. 1553. w Kralowye 1554. (Wawrz.).

H8

Malenka sa broszura, zawiera ważne w dziejach
 Anglii wypadki zis, wydarzonego po śmierci
 Henryha VIII. Dla odgadnięcia przyszłości polskiej
 w XVI wieku, jest to dzieło nader ważne,
 z resztą, niczem się innem nie ratarajac.

(Porytane w więzieniu)

Przypadek ten
Cieszył się wielką
chęcią do czytania

nym Xienciu Awybiłkupowi Gmierznieu Chienus
i wzorem Nisłupom Polskim przez Xiencza
Stanisława Lutomińskiego podano: Prze lewe
wyżnane ialo niędrznie ist / opowoz wreła
lię nauli Towa Porego / cacevrem osqndron
Kardy du obacz. Dvalowanu w Kvotowu Pru
skim przez Jana Saubmana roku pauskiego
1596. (Znak ostatni A. n. S. Driedo do przypisawczy
Kygmanowi Augustowi, podał. Lutomiński Awy-
biłkupowi. Alwy od przedziat mi ~~ni~~ lieto-
wie, że go wytożra od kosiobu. Wydrulowanowy
i ten list, wysył do niego talu przypiszek: "Prze
W. M. aforuladowali od Pana Boga, co to kardy iłacy
Tamo obaczyć moie: Przeleu ia od war Brynny Pra-
dai upotulowali: wyęzta na mnie wagna doczesna
a na was wieczna Bora condemnatu: Jestliże cię, wiat
nie upamiatuie.")

r. 1555.

Nauka rządzenia ku ustrze-

= niu powyethrza morowey, od

przedniey Sego Doktora Pána

Yana Plebana Bochen'skiego,

z Lacińskiego rzezy w Polska,

płetozona, dla pożytku wszy-

kich.

Xst.

Drukowano v Matysa Wirzbiety
na s. Yana v licy Roku pańskiego

1555.)

(in 1ro maiori, sub 8 min:

harlot 8.

Twarz na odwrociey stronie

r. 1556. Andrzej Żebrydowski

Krahowskuni Biskupem beżere odpowriedziat na drieso
 Arjanina Krowickiego, driesem naden wradkiem, bo
 wiedzynem ekremplawra odennuie widziannem, ktorogo
 dyktat iest: Krowicki odpowiedzi, przez Andreja Biskupa
Krahowickiego, na artykuly obiedziwe Marcina Kro-
wickiego. Zamyslił jest, w robie prawdziwa, nauka, o tem
zobaczczá, o czym dries woznica iest nawrętsa w Zelo-
nie kresciannu. Cu. Kwadia ek Privilegio Imp. e.
Orulionu w Krahowie przez Kararra Andryscowita.
 L. 1556. Żebrydowski od narodzenia Pańskiego 1556. (w die ostatni
 rneali dralu Gg nr. 1) Drzyppiat drieso Zygmundowi:
 Augurdowi, zalinał jest go ażeby był podobny wżem,

L. 1556. w wie-
 niawie.

X.3.

~~Ławic. Owrachali~~

~~Kopia listów Jura od Kłosa Porzkiego
i Dunckiego, od Cezara Turckiego
jednego.~~

i nie cierpić od szerepięstwa. Odpowiada
spokojnie na zawruty pedne jadu, a nie
~~pedne logiki. Ponieważ. Widać to jest odpu-~~
~~wiedzią, Browickiemu, widać nie mogło~~
~~wyjsc, jako się, porozumiewa. Sobolewski~~
~~(Joch. II. 443), jak ołodo r. 1552. w~~
~~pierwszym wydaniu.~~
pedne logiki. Domyśł (u Joch. II. 443) jakoby
to nie pierwsze było wydanie przed kłosa.
Dowolnego, na niczem się, nie opiera.

rysz w przypisaniu go Zygm. August. stał się ustalić pro-
teplandym w Polsce, podrywając mu wszelkie dążenia, dowodząc:
"że Monarchowie mają moc z woli Boga ródzenia przez siebie
samych i głowienia w rzeczach wiary, że tylko jemuś. jest
zasada chrześcijańska wiary, a niżej władzę do której się Bóg
odwołuje, że tylko proleciandzi mogą być hasłami wpli wo-
wstępu." Powołuje Vergeruyę mówiącego przeciw Lipomani
Nimicyfowi na ową rzeczą papieża w Polsce, który pod-
trzymuje u nas chwiejność ~~u~~ powagę Papieża i wszelkie
nie spowodowani udaremnia zbawienie się Nawodowego do-
ru łowiciego w Polsce, i tego Nimicyfa na dyskurs
przed Króla wyrywa.

r. 1557.

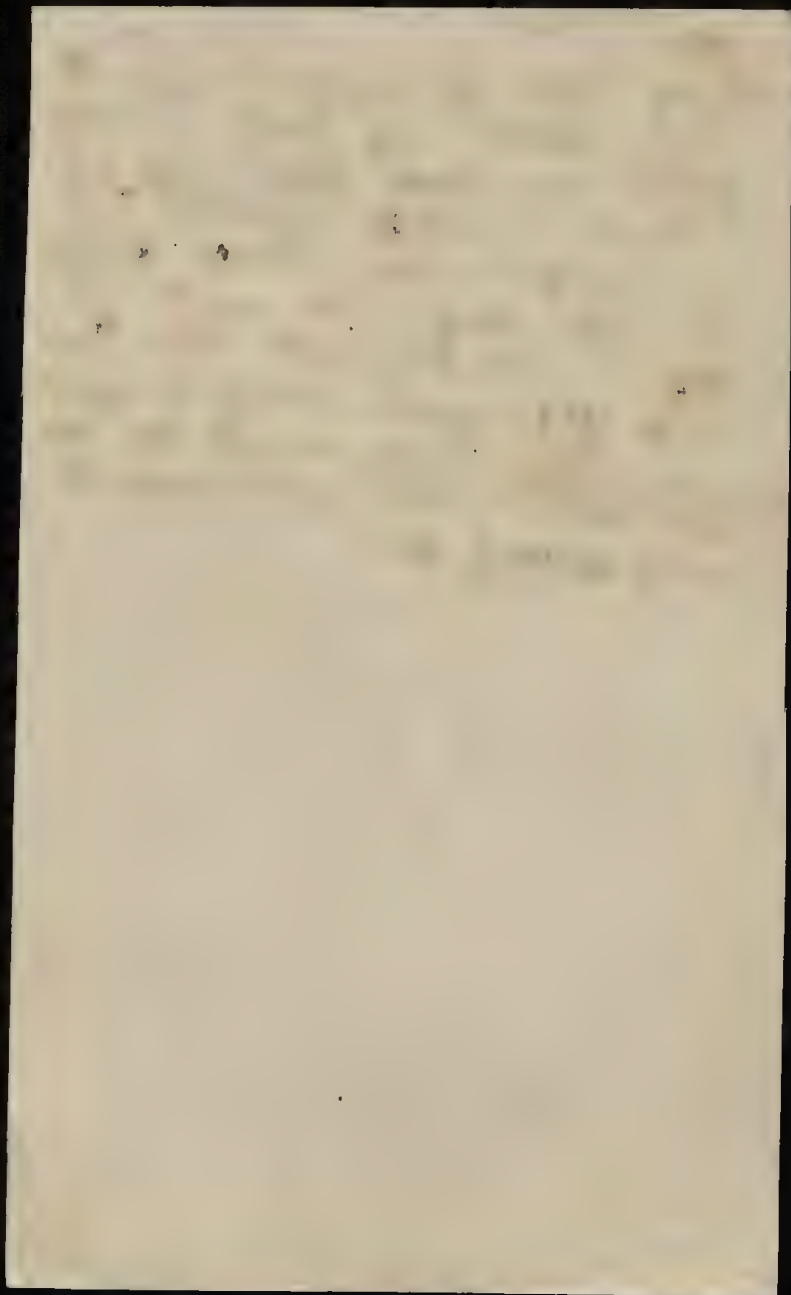
53 55.

Nowiny Knos ie niedry Cesarzem A
niedry Papieżem, przy zawzię werwawym
Pelliano we Włoszech thym crapy gloty.

① Nowym a drinwym poracienim Tur-
low. O dobyciu miasta Tawrogo Quinti-
nam Przi Arwym jest ruianka Ozob
wym (w nim) poimanych. Reku Van-

skiego 1557 (wymichaj liwkaj). Nie wymie-

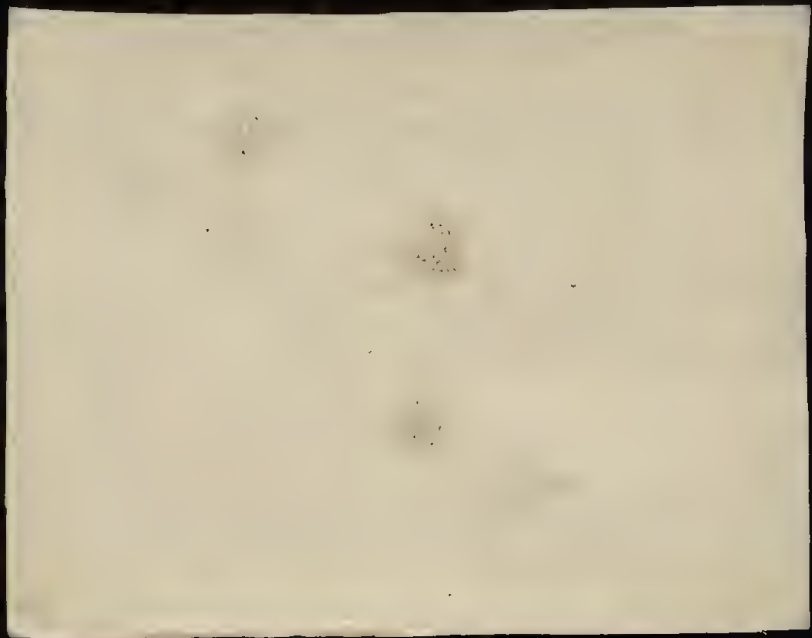
niono a niedryca druku progranki legi Arwa
(czytalem iz a fuligie we in in) zawieraba zau ylat wstiaruje. W
matay wpdano iz ofence.

.. 1957. Napomnienie do wszystkich chrześ-
cijańskich ludzy ziemi Pruskiej, aby ci,
z grychów uśniali i połutowali. W
Królewcu Pruskiem nieświątka Małcu
data bożego 1957. | Po przemowie do Gy-
skulnia idą dwie modlitwy, a po nich śla-
nia, za tem nowa modlitwa i ślania
druga.

(wygłasza w
 świątynie)

(z muzyką)

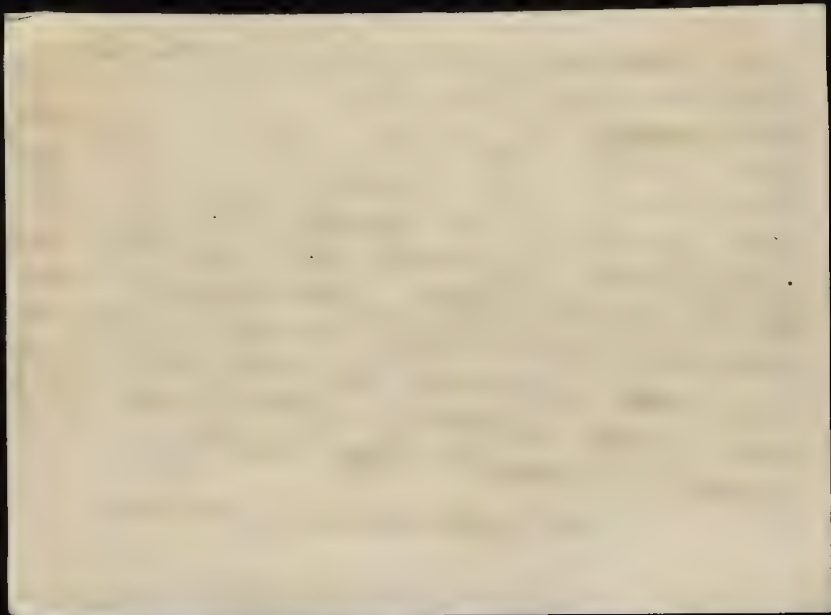

47.
r. 1557. Pierwsza część Boguła. Drukowano w Krotkowie
Pruskim przez Jana Daubmana Rektora Paith. 1557. Olo
jętą łowicką dykt. Dietla, który katowinie, wraz z przy
wiązaniem go Janowi. Oporozowi opisał dolew. bibl.
II. 195. n/tpn. co opuszczaamy. Stosownie poarseny
uścio o łowicki Dietla (wydaniem go w Warst.). Ta za-
wiera harania na niedziele (od str. I - CXXI), i drugi
jak zwany Boguła, o świętych (od łow. do łowicki), czyli
harania na dni uroczyste i świętych państwa. Pierw-
sze obprzeńnej. Drugie łowicki objaśnienie są daty i po
liczba apokaliptycznych iście ich ułtad. Dla przykłada
przywiodę złod ułtadki. "Tym słowy / mowi objaśnia
licze łowicko ułtadki (i) Paweł Rzymian ułtadki.
Iż gdy ułtadki, pana Chrystopa, przykły do by Bogu
ziwolem pocharowały co chrześcianom przykły. "Daw-
no, bżiwie y łowicki / mowi obprzeńnej iż ułtadki objaśnie-
nie) J. Paweł w liście do Rzymianów w Rordziel. 8.

Towa, ciała y Ducha ku temu nriwa y nacię-
ga i xby sobie broga, ku temu napowinanyu hlo-
re dricieleze ciienie ma przewawit między in-
griny wzecami, y co ubazuię iahiey, cy hlo-
vri Ducha dostali przez slowo, y cy idowri ię-
cze Ducha prczny są, chuci być zwykli,

r. 1957. Niedziela pierwsza adwentu. Peli napis
czytamy na porządku lewym. bibl. II. 197. opisat. Na
lewo ~~przez~~ i to: Drukowano w Krolewie pruskiej przez
Jana Daubmana Rohna Langh. 1957. (rymka). Domyślnie
jeśli, że jeśli za porządek Asaciura. Na przykład jeśli
lewej, porządek wydawnictwa opublikuj ewangelii / jeśli na od-
wrotnej stronie karty cxcxi / w sekcji objaśnionej powyżej.
"Ja ewangelia jeśli obffita, y wiele zbawienym naukami
osłachcioną. A tak mamy o to zędać y pilnie o to
prosić, gdyż yż byśmy tacy werey ktorze są ku
nauce naszej przydatne y potrzebne, słod bracie y
w pamięci a wymyśle włożyć mogli." "

† Сыздана до днѣшнѣ въ Варшавѣ.

9/10/94.

59.

r. 1997. Simon z Proszowic.

57

Wyjeżdżam w biblioteka ziemianorliwej Dietlio (w 400,
mała drukarnia Ł III) z łowia ułdiodrowe, z taluin
wyjeżdżam: Akcia Tho iert, Spudny zboru Korości-
aińskiego wileńskiego, litwo cie, porceli Roku państwa.
1997. miedziogia, Decembra, dnia 14. Za sprawoz
Księdra Simona z Proszowic, tego zboru superintenu-
dentu, Karmodzieie ogwieconego Księcia państwa
Mikodasia Radziwila, Woriewody wileńskiego ekt.
w Proszowic zietewskim 1999. Drukował Stanisław
Murmeliusz nadawcem Księcia Mikod. Radz. Pro-
pisali w Dietlio "Draua zaboru korościang Księg

w Wilnie Miłodajowi Łukomierskiemu Kąstella-
nowi Czekowskiemu, Woyciechu Syvadrskiemu.
Podane są, w tem dziele nauki z piśma s. wyjęte,
o przyłowniu ciała i krwi ~~podane~~ w wieńcu pa-
stwiej przez A. Simona Kacimiera Superintenden-
ta na szkodach zboru wileńskiego ^{miane} ~~podane~~, i jako
przydatne do duchowni brzeskiej podane. Wypowiadki
tu brania iż od przyłownego na ich szkodach
Andrzeja Tryzna. Dyżaki wide dobrego o Łu-
komierskim, i dla tego mu dzieło do przypisyją.
(Na i. Joch. III. 397. A. 1803. do dzieła).

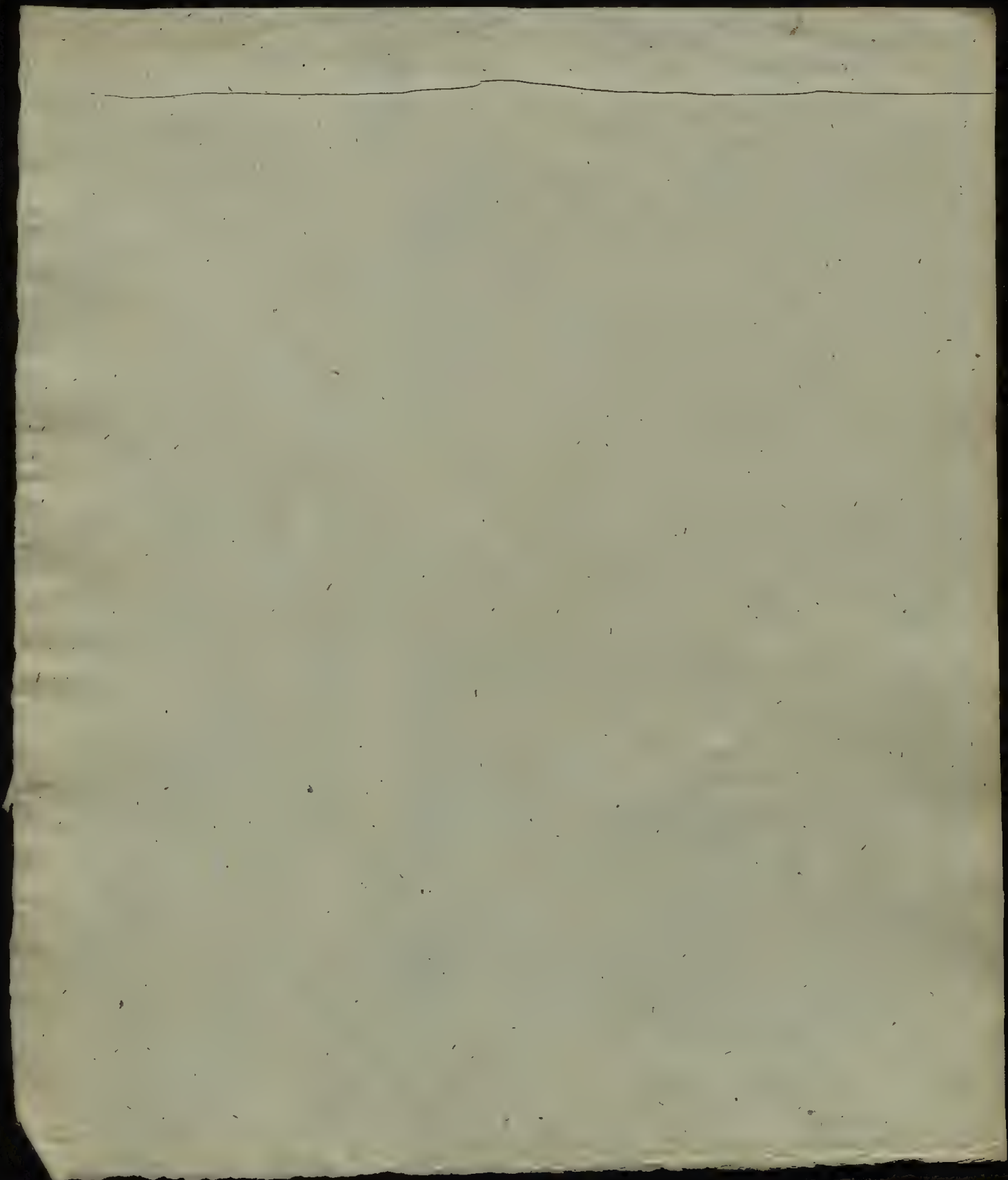
2. 1997.

19. 11. 1801, Tom, Duch polski. pros.

38

Książki o tym skąd wzięto poczetek sto-
wo boże. w Krolewie pruskim 1557. (Wawrz.).

Z rozkazu i nakładem Króla pruskiego pre-
toryst (nie wiadomo z jakiego rzygła) pi-
smo do Osiapi Trepha, wypisawszy te Lu-
kaszowi z Górnego Wjewództwa breszkiego, i Grabi-
a oraz Leuskiemu, gnieźnieńskiemu i kielce-
mu Karolowi. W Dietku sem wytorowa rzecz,
nie tylko o pierożku i pierwadze słowa
bożego, lecz także o Papierach, Bycach rzyg-
łych, zgromadzeniach koczujących powrzednych,
z przypisaniem worku do koczujących koczujących
aż do roku upadania pisma tego. W przed-
mowie rzygi przypisanie Dietku tego pwa-
da Jtomara, że pważ, że przedsięwzięcie
umyśleć lekar "leżdy" (słowa jego) wry-
szy o conalium proszę, mówię nie o Pa-
pierskim, które ani będzie ani być może,
Ale o conalium narodu Polskiego, które-
go dla riednoczenia niechwil również
potrzebujemy między sobą, y dla pwpia-
wienia propow a stozenia nauki ich."

r. 1990. Nauka: prahyha pores Erasma flicnera, op/ano
w Polsce I. 222-ypu.

61.

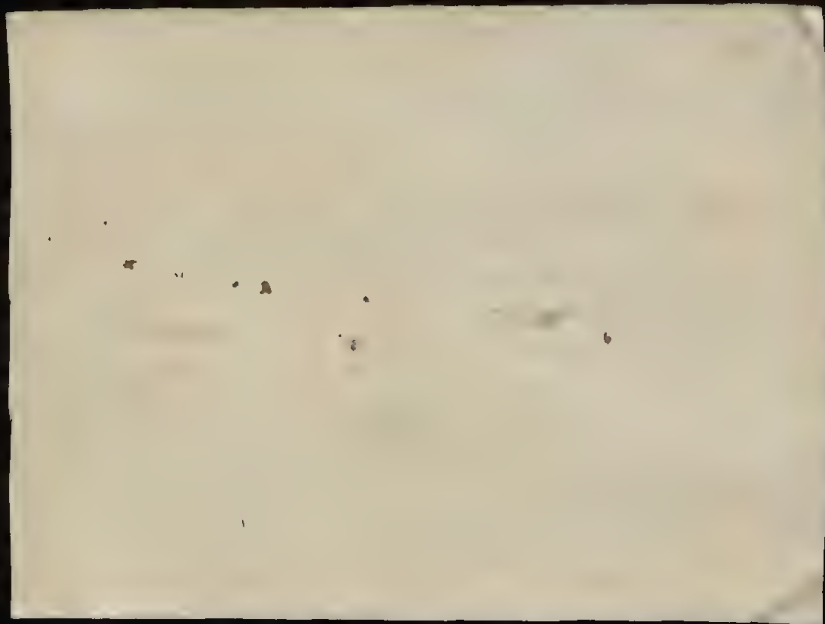
59

~~n. 1569. Głównie opisanie dołączenia wiel-
kiego zwrócenia Planet, y Słońca
zainicjacji: które przez dwadzieścia lat
być ma. Zapewnia że w małej osłonie
wydana jest na zwrócenie ludowi, ażeby
upamiętnić, dawajcie je w zwrócenie ludowi do
Boga. Na koniec mówi: "Dziękuję w Kwa-
lowie a Mathemata Siebeneycheva, Rebu
od Nawodzenia Reinholda 1569."~~

Łach jego też w rali. Dziada jego goz, miedziernie
wyadnie. Ktoż to da. też poruczył w grzechu kowe-
dym, że w rali, kacholich, w rali opni.

[illegible]

Fi. Fawinskie.

r. 1994. Jesz w Warszawie w podobiznie
zrobiony chrzest (w osence, karku i
karkowane, opłami rnak dułen ?) bez
syladu. Perzmienny pury pisał go. Miłoda-
jowi Madri w drowi Księżu na Ofyce i Nie-
zarzu, wywarowry na koncu Dalun;
w Samwulada Nohu 1998. Na narzę-
pożęcej kawał Oricha czytany: Pternaxi
Dona Olina i Seni Moxa barro uroz;
nego i racnego. O zwróceniu się Papi
licz nad wszystkim Światem Kzeseian-
głim. Tragedia lewoduchitna Truciel
Kzeseian licz barro potrzebni Papi
lic fałsze alkazugci y burgci pod
na. W premonie mozi, jah i potypli
Folaga Cesarra carogrod ilnego wypadki
areby rypnutego Opiera wina on by
gdowcy czego tworota hakulitnego, i jah
poroz do popast po widaz segor Paty
archani carogrod chi wina i uiny Paty
dry ig w Pelice pry rynia aż wiekt Ra
Orich, zhar oerke rydaura głochop pry
ju ku Oricha Orich i wodolito
porozoni. utawa aż i roamoi, toro
rych - "między Lucyferem a Relrebutem,
Ozonifcyafrem m. Papi rem a Panem Bo
remem cesarskim Relrebutem, ludem a
tworotem rypnutem, Papi rem a Opiny
czyli miniemaniem rypnutego ludu, Maud-
dem roprucharem a Panem Lepidusem pa-
miestem Komunitiem, i inow między Lu-
cyferem a Relrebutem, dalej między
Chryzduzem a Archani Pani ni halom;
Gabyetem, na koniec między Krotem a

nanawia rad dożywajęcego stanu, buchowanego
stanu "papiernikami", a świętego Ewange-
liami. Każde dziecko przed sobą wyurządzą
myśli, obelg i potwory miotające na
Papiera. Wyjawiły formę, nie aważi
podanego nie raciera do pióra. Kary-
na więc dwojgiem w de słowa: "Wierzę
towarysze mój przynależa a bracia
nie zgromadzić bym waz tu był iście
teraz wszystkich do piekła, i tak to
kawa ucypli, bawgo na ten porzutek
kawy mi czynię na świecie." Wy-
tupiera dalej powody obawy powzięty,
nie żurka rannym, tylko przez kran-
tów, może być zbawion przez Chry-
stusa wraz; dla tego wieś (ciężkie
nowe) zamknę i z potworów. W
co odprawa imie imie niem czerwie-
Petrebus: "Samego tylko studium
twoich słów Panie Luciperre, przez
tem nie mała, i tak pościecha, a
żelazni nie i tak bym teraz przemian-
Boga rnowa o wrozwia, kowca
niez cato, Ewangelii, krowy, upani-
boby zwatany przez Krola rady i wicki
prawo przemawiając, oświadczy, iż
Chrystusa nara zwanu nie odnie-
żadnego, iżeli się Chrystusianę czytać
dorymai best, ewangelii: "Bożymy
leży (dla mow) sława, iż o to, i tak bym
odrzuciłi wszyscy ty zrewy, krowy
mogły być na przeludzie Ewangelii."
Drugie dziecko tego autora na upis:

Bernardyna Ochina z Seny: Tragedya o Mrzy, z kto-
rey hardy gnadnie wyprawni moze, piotrzech y wspre-
lanych iey prawdy: y co o prawdziwej wiedzy Pa-
stki w dnach hardy wiedzi ma. Drukowano w Pi-
ctwie w Drukarni Damielowej roku 1960. w Die-
nach oflatni Druku Yy III. Na tytu drze przedmowa,
ze drze to drukowane ist nach badem pana do ktora Liti-
mana: to i z am polu ier za: w przypitaniu go Kie-
cia Mikodajowi Mad ni to wi, mo ist, ze chce u z mu
prawdy czy za to, iz go nie da u g o ba i z Pol ski ich
le ch iano, prze stawa u z o to be dot w w ro dku pol sko iz
drze Ochina z w du kiego na pol ski ie zyk prze do zone i
prze to idne rac on, o so be, (le wa gnad i Druku litwa-
ku na swiat wy pus zone ro z lato ist nowi, ze nie u alery u z

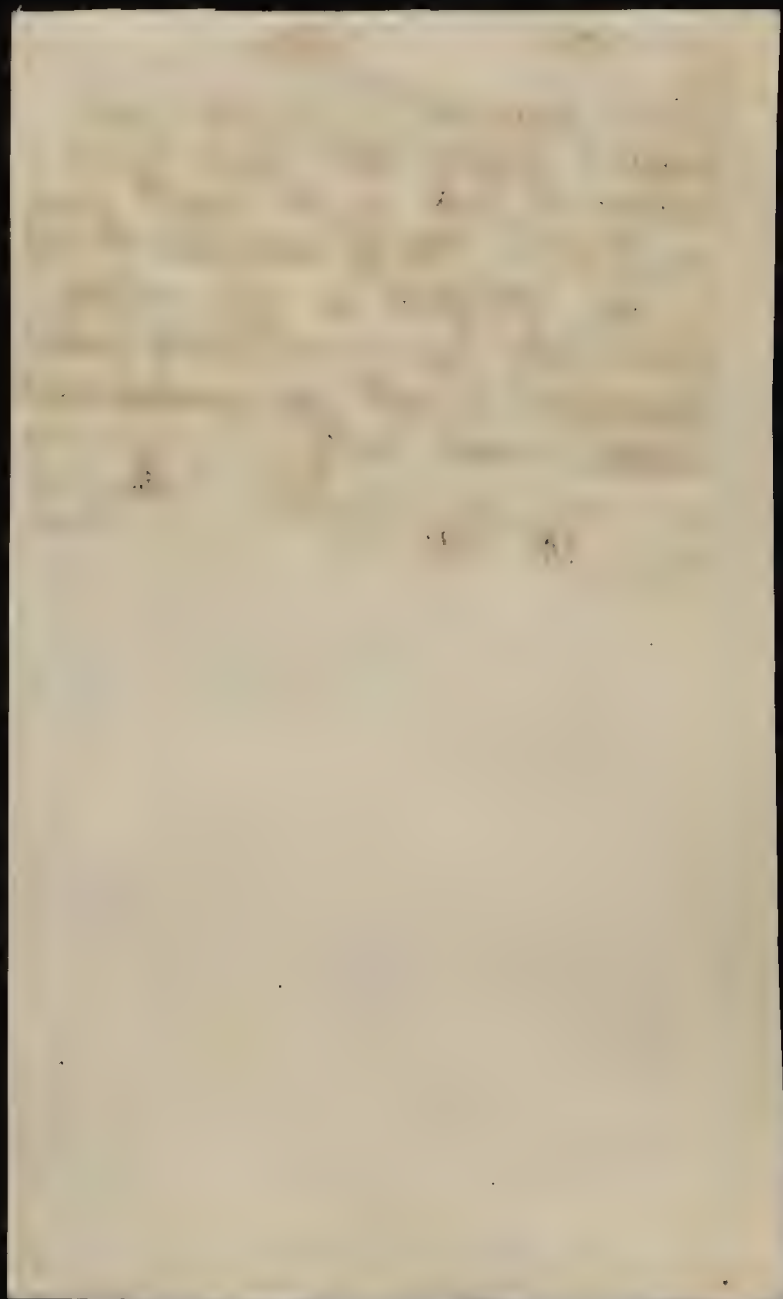
[illegible]

oloto v. 15⁵⁹ 15⁵⁹

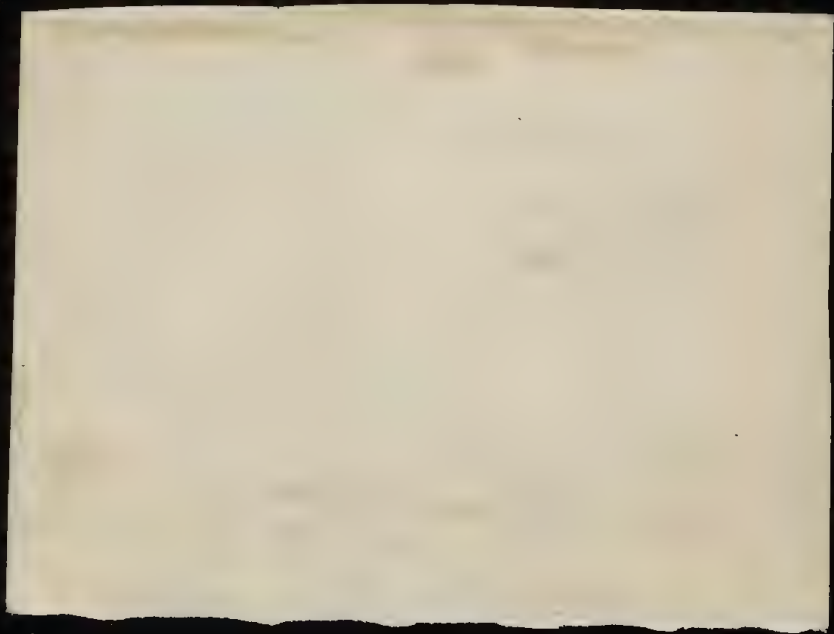
Nikodem

65

Krótkie wypisanie o Papierni nowo
obranym: Kłosem imię wbraque, Joannes
Angelus: A teraz go gdy wślapi na Su-
bet Papięski Pius IV. przerywając: A tego
od niego sprowadzając cię mały wrytek
nievni Pory tych drzew. ~~W~~ Jork do przedaw-
r Danieckiego: wyprzed ~~bez wyrażenia mięsa~~
~~i scab~~ w osence matcy, ~~bez wyrażenia mię-~~
sa i rohu ~~wślapi~~ ^{na wron} ~~na wron~~ ^{na wron} ~~na wron~~ v. 15⁵⁹ wśedy
bowiem ~~off~~ ~~Papież~~ ~~Pius IV.~~ (czytalem w Poznaniu
u P. Zuhaf.)

~~...nie ma tego wyłama ...~~

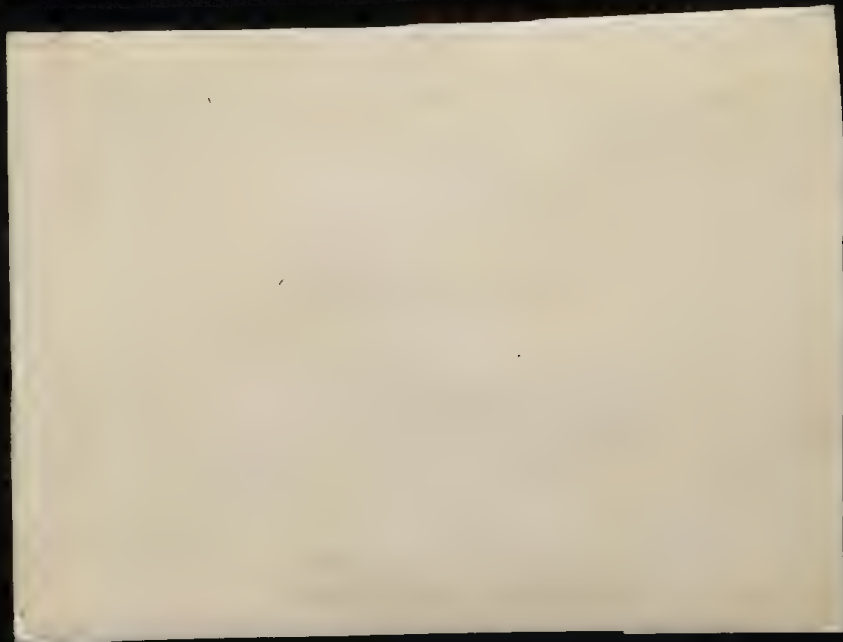

r. 1559. Dwa listy na polski język wdarwie wybrane.
Jeden Alojzego Lipomana Weneta Biskupa wewon-
skiego, od Papieża oycy wzmiankowanego w Polscze
poła będące, ku iarnie wielmożnemu Książęciu
a panu Mikołajowi Radziwiłowi, Woiwodzie wi-
lenykiem. A drugi drugi do iarnie Wielmożnego
Pana, do Jego Biskupa a do Jego papieżkiego poła,
z których się znacznie bardzo Korzecianinów ciałach
spawie może, iako się słysze w swojej porzucej
powinności zachować na. W Otręcin Liwowskiem
zachował Smirnow Marcin, kaptanem Książ-
ęcia Miłot. Radziwił - Roku 1559. W Hie

(wykładem w śnie.)

Ojciec mi tuż T III. Pierwotnie, który bez wątpienia
z rozkazu Książki były to dwulicowe, przypisał je
Świętobrowi Rappanowi z Pieterowejki, nazywa-
jąc się dobrym jego konarystem. Z którego tych widzi
ze książek bezwzględnie twanych wycho w obrot
najwięcej za przyrzeczeniem się Książki skutku.
Radziła, że może za ożyciem ięzyciem, i teraz
przy obrotach religijnych utrzymam obrotów
najwięcej. Wierzę iść. Radziła wdernowania na-
pisać na chrześl. które wywodem, że drzeć to
do najrozsądniej należy.

r. 1559. Horzawa Prorok z wykładem zamego
meziá a Doarova w piśmie świętym przed-
niego, zebrányym poraz Wila Theodora No-
riberryka. 1567. Na łwim głoi: 10 Doro-
sciu Lilawghim Opublikowano, nakładem Książę-
cia Mikotajia Nadziwita R. P. 1559. nie-
gizja Lipera. O proroczkach Horzawa z pi-
smu S. wyjętych, nie wykład ich wypisany
zrobiony sposobem, a w łwim drzedu wieści
skrócenie dręgi całego wykładu. Namawiamy wyjsin
tego dręda r. 1559. a nie 1567. jak głoi na tytuł.
Wier dręda bowiem duro przed wyjętym eksemplarze
spis niży nowy tytuł z tytuł 1567. darował do nich
(Lelaw. bibl. King I. 1959).

707

r. 1560

Krzysztof Brechadi

69

Pisał też ze Lwowa. Z Dubiecha łowczego dnia
Czerwca 1560. podpisał przypiśanie ~~do~~ Stanis-
ławowi M. Sądnicziemu ze Zmigroda Dietla
wydanego w die ruka druku N. 7, za N 101 przez
omyłkę, drukarzon H 1, które w eksemplaria ode-
mnie w bibliotece ~~podawanej~~ ziemianinowej czytany
miałoby być udany. Po przypiśaniu ~~umieszczającym~~
Sądniczego w ten, aby nie obajze na wymowli
przyjaciół a nawet łowczych gurek, dalej względami
swemi zastawca (Sankara) i trze porównowa "Jch.
Miłobeziam panom wrytkim, których goz w Kocuło

piśmiotworczym, podpisana z Dubiecha ożmego Cze-
wca, a następnie czytamy (co wdużnie" dyżubem iest
Dziela) Ocharanie tego iż Pan Kryzys Porwrednichim
iest Bogá y ludzi i strony Cztowierieczystwa
telko. Sadwidni ~~to~~, iak w przyżycaniu nowi, gbowie
nalogat ~~u~~^{na} wydanie tego Dziela, krowaby Polakow
z zaradami Sankhara obmagimido bliżej.

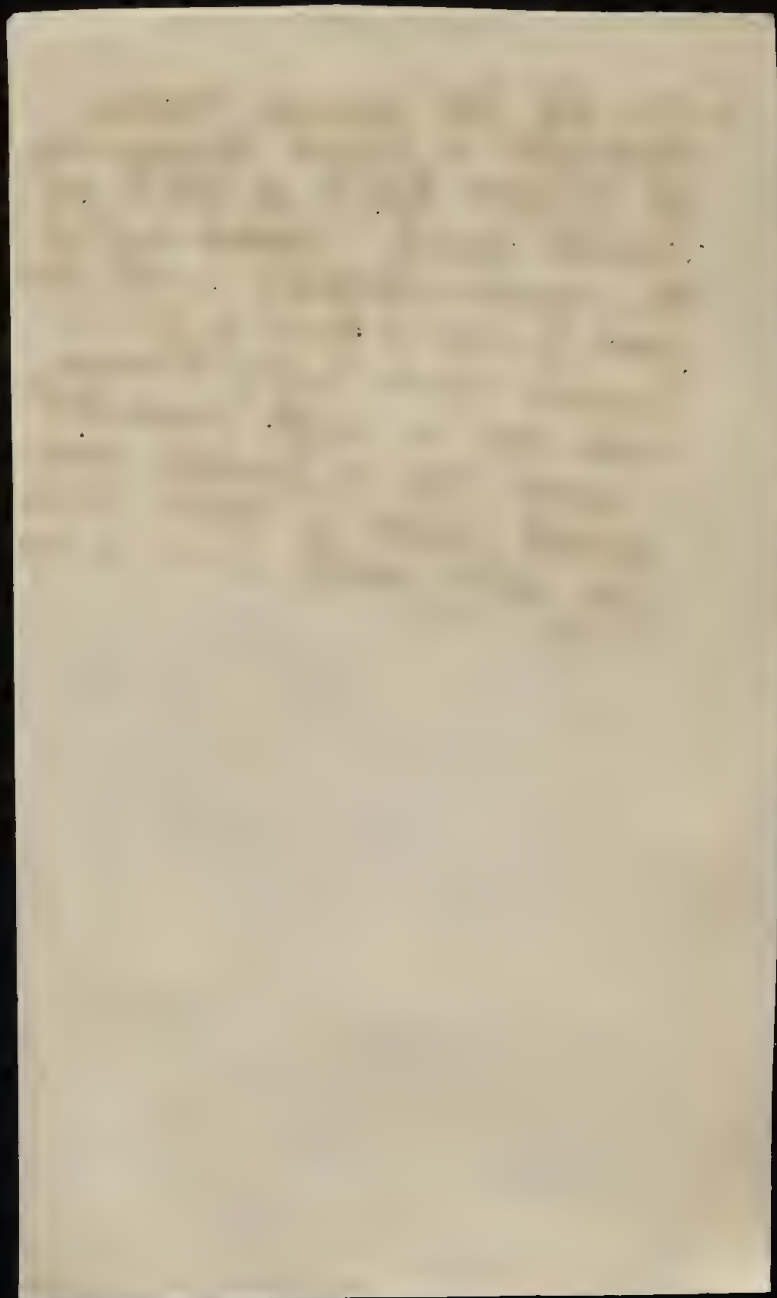
v. 1560.

90 73.

Historia o Papieru Janie. Jego imienia VIII.
Króly był Gilberta biada głowa z Anglii:
y o innych wielu Papierach, którzy przed nią
y w niej byli. & Taisińskiego przedłożono na
polski język ¹⁶¹⁷ kamolę i wydano v. 1560. bez
wyrażenia miejsca druku. W ośmiece małej
wygoda. Wydrukował u P. Falsapreiora w Bern.

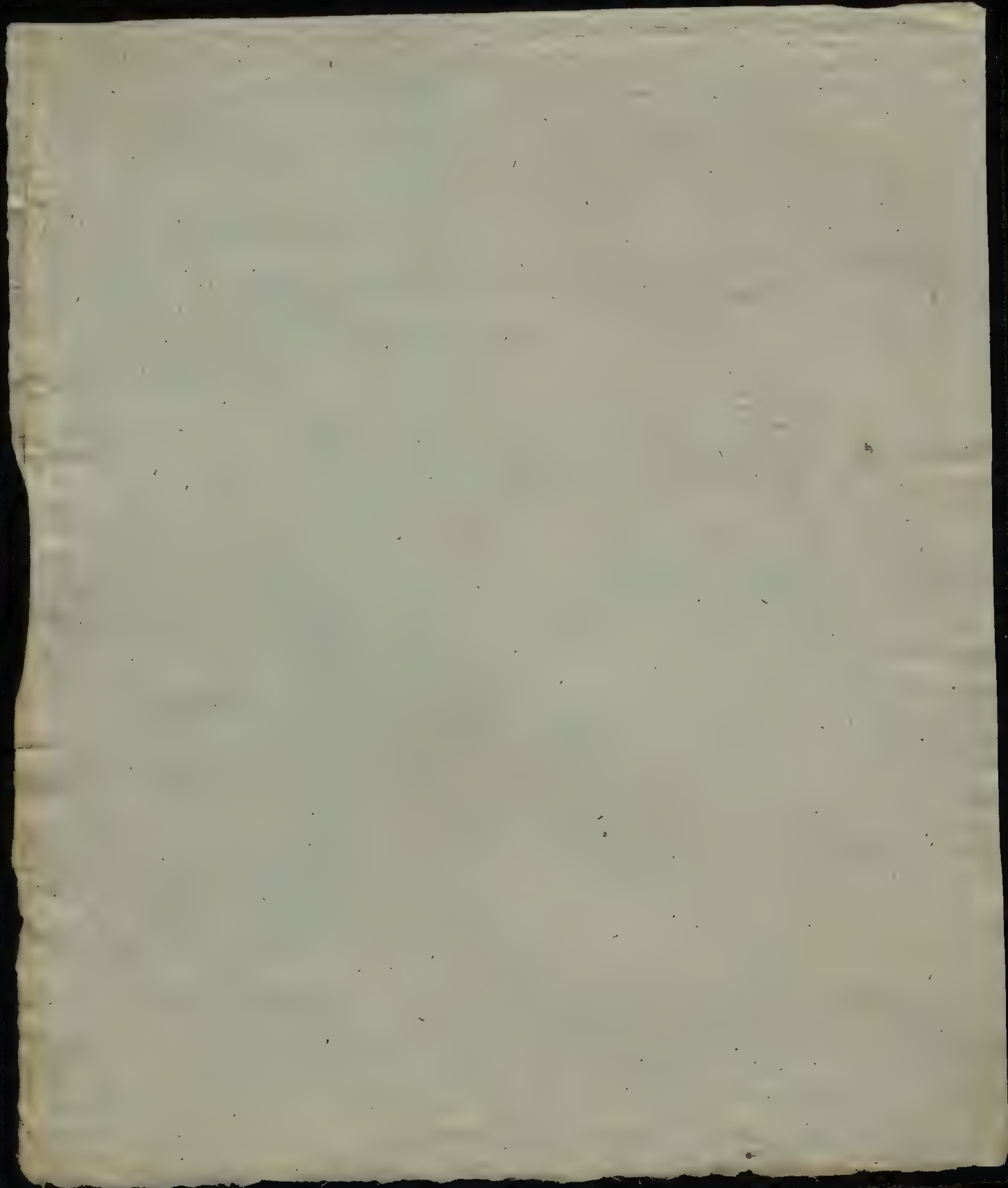
r. 1960. Liść Pana Chetmękiego, Chorażiego
Kwałowickiego, do Kępy Porzechwy, Mni-
cha na Tyńcu. Poręcza się wreć ze pan
Chetmęki reperaty Proteppauk wroć na
to wymału - na kolie kiego kościu. Wi-
jano ia napisał tytuł r. 1960. bez
uzwolenia nieważa Choraży ^{list on} w którym
miła obeli na kościu. W którym do wał
z nakami Pięsu o doszowskim stanie
obłudnych Mnichu y Mniżek. W osiem
mały wygrza broczna ia, wydałem jaz u P. Xu-
hafrerowa w Pom.

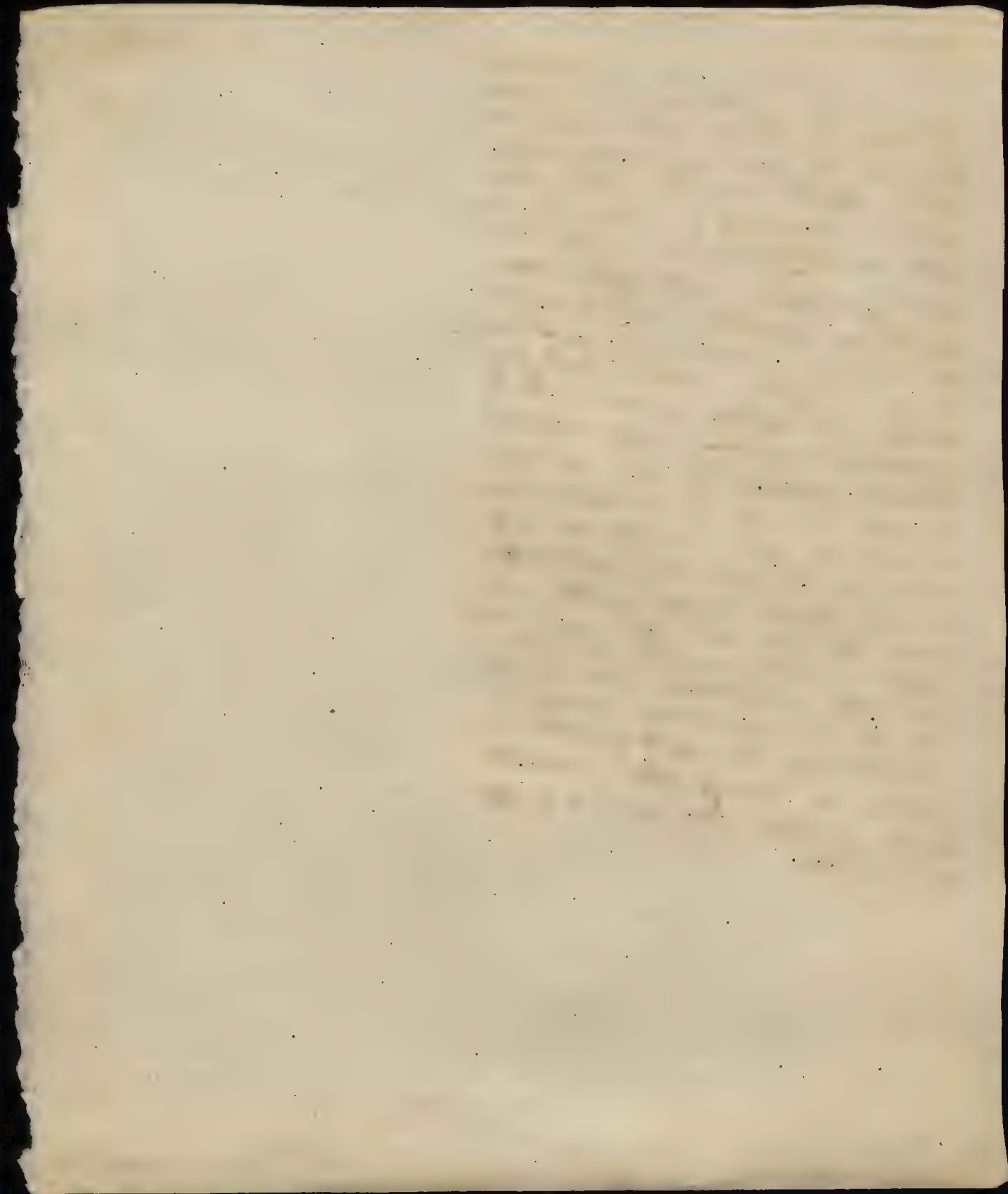
R. 1961.

Wierzb. Falsznego y Ducha y nauki
y pisma, szło od Ludeva porządku aż
do druzięrzyk nowo Ewangelików. w Kwa-
lowie 1961. w osence mady. (Wawer.).

W ~~tem~~ tem piśmie użycie beriniemy
 Autor dowiódł, że owa biała zwró-
 tu gówni a jednem ciatem, opisaną w
 obciwieniu 4 - Jana, mady protestantyzm.
 Wiadomo też, że za nazwą wawer, pol-
 jele ~~ja~~ prawda, że przez ow druz-
 long ma się rozumieć alimny pre-
 stadowca chrześcijaństwa Nowo, Cesarz wpa-
 eli.

Nawto matreńskie, z Gron i mianach sto-
 wa Bożego y z Aithorow ranych brotko
 reboane, a na polshaz mowaz wyłożone. Na
 łonem słu: cum gratia et privilegio Caravus
 Andrea exaudiat Cracovia. 1561. (N osenice
 napisane brotko. Karty na niekierbowane: oflatu
 mak buku st ij.) Przypisanie bricta "Bum-
 elrowi y Raycom miąsła kaxi miówa,
 wrypiat "Jan Mrowinski Pławyński nieporo-
 nia kaxim. y let i treść bricta, zawart w tych
 słowach: "Kęszi po polshu o śladie mat-
 reńskim mądze pwrze, nie dwojne, Ak lu
 porpoderstwo poddanem wrego wrota (mym
 zdaniem) potrzebuje. aby nowi matreńsko-
 wie albo ci co cze lu matreńskowi mądz,
 wiedzeli na czym a sta. wogo ten świdy
 ślau rejs od piąta Boga podawarza,
 co z tych kęsziach śnadnie poruńdz. y sta
 treńscy od łonca ławie słu. pwrze o mat-
 reńskie s. Kawa wrypiata na Wozelo Jan-
 na Kozłki z Ryymbarku, Podskarbczego ziem
 Prowidzki i Sarwly puchiego, Wrośwódrza
 chetnini zkiego, Dworzanina J. K. M. i. z dy-
 uwagaz, że "nota ioy, jako o węgryskim
 brotu. y z aigzu bricta widać, że yo napi-
 sat pwrzeprawu.

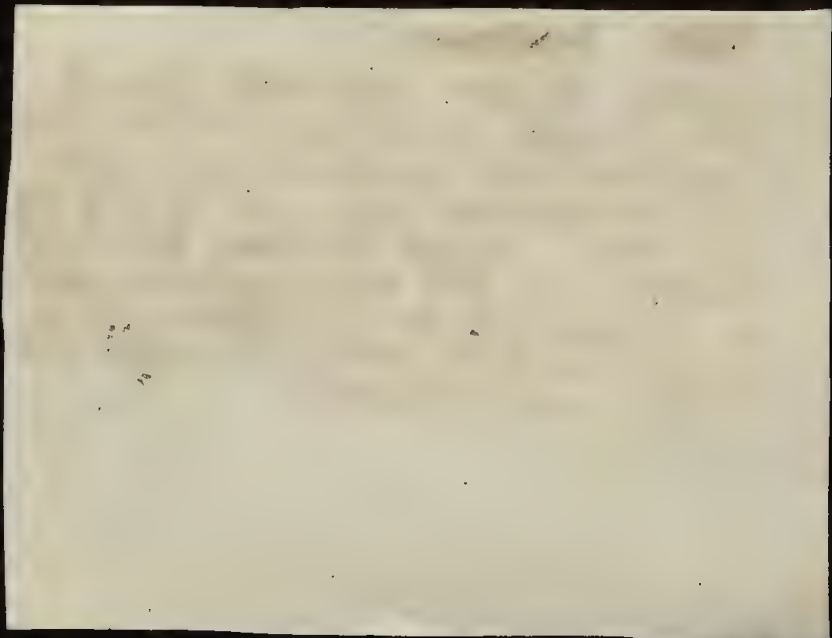
~~Karta~~

~~Jako Karta~~

14

17.

O czterech ordynacjach wreziach księgi ciwory. Z
wielu i małych doładow brodów rebrant. O gwie-
zi, gwiazdowym rodzie pańskim, obrotach możli-
wościach, niewymownym wersu chwady niebierliwej. O
Janu Kartena zawaniha Kawielowa, doładow pisnia
gwiezdnego (w "Dzie Karty 16.) w Krakowie, w offi-
nie Scharffenbergerowej. Doła 1562. Soz soz dra-
wary w dem dziedu, ktorego zadaj wartosci elano
wi doryc czyda polczyna.

[illegible]

~~Wskazywanie~~ / Słow Pańskie P. Jeden jest Bóg
który jest Ojciec, z którego wyszło, y
Jeden Pan Krystus chrz. Złoty wysła,
roznieć, zaigrały serax o Bogu y o Sy-
na Bożym, Tatarie ludzi cytowick bogo-
boyny wyrozmiać y rozgrodzić będzie
mógł. Roku. 1564. Rozprawa w dwóch
osiemie, karły niecierbowane, ozdarni rwał
Prului Dii. [Jest do bet wozapianiu na,
~~Tatara na ulow, się prawiło kalmucki
spad kalmucki, Tatarskiego dy malar, tat
kalmucki rwać swojej.~~ "Wiermy w Jedne-
go Boga Oycą (boć o n. Trojcy iedy-
nym albo w Trójści żadnego ciotnika
wiary nie ma) wiermy y w jego
Syna Bożego Pana Jezusa Krystusa,
y też w jednego Ducha s. Świętego przy
Kredzie Apwolskim, boimy w Zborze
żadnego innego nie uczyli do tych czasów.
A kto się wiare, potapi, piérwey Boga
y Syna jego y wysłało słowo Boże
potapie musi, a potem ciebie dopiero
co na tym grunie siedzieć: Ale niż:
przyjdzie do ciebie, piérwey się on sam
blazniemrem bratem Żydom y Tur-
kom, albo Epi kurcom, jaśnie być cha-
cie, potapiając słowo Boże."

177
= quodlibet porządkowym, nie dopuszczając by
życanie potonęły się, i innymi przedstawia-
nia i porządku ze tyłko swas, szkole, nowa,
był prawowierne, umiast, a reszty, Du-
lephantino bawrochwalami Trojcy nary-
wat, upierają się, zastanie przy tem
zdaniu, że nie wolno Chrześcianom
świeckiego sprawować urzędu, które pbow
nie przeciwko Bulewogowi z wyjąty Chioz
rozkurwicielowi w Polsce aryanizmu
(który purnij, pbowy wpat w 1905 w
Rzymie jako nacerr) uwrzymwat. To
względem Oziato się pownij, gdyż
L. (czytalem w Kurwiku). Najwid był Paweł
Przedko Tabula de Trinitate (nie czytalem go) f

1871

1872

1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

1901

O roznicach zewnątrznych, to jest, co o ied-
nym Bogu tych y tych iego iedno rodo-
nym, y o duchu świętym, prawdziwie a
po proste, wedle piśma świętego (w hlo-
rym się tylko Bog objawia), rozumieć namy:
Gregorza Piątą broń opisanie. Dotau.
1564. (w dużej osobie napisana broń:
ortolui znach duchu Św.) w porównaniu nowi
między duchami św. Tak rozumiany uprzedmy a miły czy-
telnie, gdy cho proste piśanie, które
ślowo wydawnych w robie nie ma, użyty
y czytanie będzie, iż ta, można, wdrzeć
nie przyciśnięć, iżli ci, że iedno śam
w proście Krzyżu św. Kochasz, która
gdy żadnych ślowo ab bram nigdy
nie potrzebuje, owsem ślowa świe wrę-
dzie proste a we wszystkim się z sobą
zapadające na, tu któremu porównaniu
zawszy się wdrze on między należny
prawda: Prze świe światy powiedzieli śam
rozumieć iż w tych piśaniu poła-
nie się, wedle prawdziwego o Boga
podanego piśma fundament wiary Apo-
śtoki, o iednym prawdziwym Bogu
Oycu, Piątą naszego Jerusa Krzyżu.
~~ta~~ ~~o~~ ~~świe ~~światy ~~powiedzieli ~~śam~~
~~świe~~ ~~światy ~~powiedzieli ~~śam~~
~~świe~~ ~~światy ~~powiedzieli ~~śam~~
~~świe~~ ~~światy ~~powiedzieli ~~śam~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

(czytanie w Kwiecie)

W świe światy powiedzieli śam
świe światy powiedzieli śam

"Nie świe światy powiedzieli śam
świe światy powiedzieli śam
świe światy powiedzieli śam
świe światy powiedzieli śam"

za albumem to pismem postło inne bez roku wydane pod tytułem:

Prawdziwey nauki lucyjanowskiej, i jej
porównawey padrygowej Antykwarycznej, hwo-
nie opisanie a XX Gregorius Paulus
in die A. 77 Trybuna w Siemianie), a za nim też też
inna, okazuje a drugi Gregorius odemnie opisanym. XX XX jego jest

7 bez miejsca i roku.
Nawracając do rzeczy
je że w Siemianie v.
1564. wyjdzie miano do
pisania. Ja

O prawdziwey śmierci: zmawianych lucyjan
y rywoci w odręgu: prawa Antykwarycznej Pana
naszego, y hardego za tytu wiecu. Tudzież
żecz y o prawdziwych powieściach stoj podobno-
ści. A to porównawo patetnemu zmęczeniu
Antykwarycznemu o tego Dufrach, Antykwaryczni
wyrydek lucyjan w odręgu y zmawiane pryżli
Krotestwa swego wynakwory nielewa rela znu-
mi (bez miejsca i roku odręgu, trybuna w Siemian-
nie). Choć ciż na tem drutku nie podpisat Gregorius,
jednakże namali go już spisaniem za pod jego pióra,
i namali bezdolnem (Porównaj Antykwaryczni XX XX). Wypo-
mnianym albumem w nim, namali namal tytu,

o śmierci i zmawianych w Siemianie, Antykwarycznej,
porównawo patetnemu zmęczeniu
Dufrach.

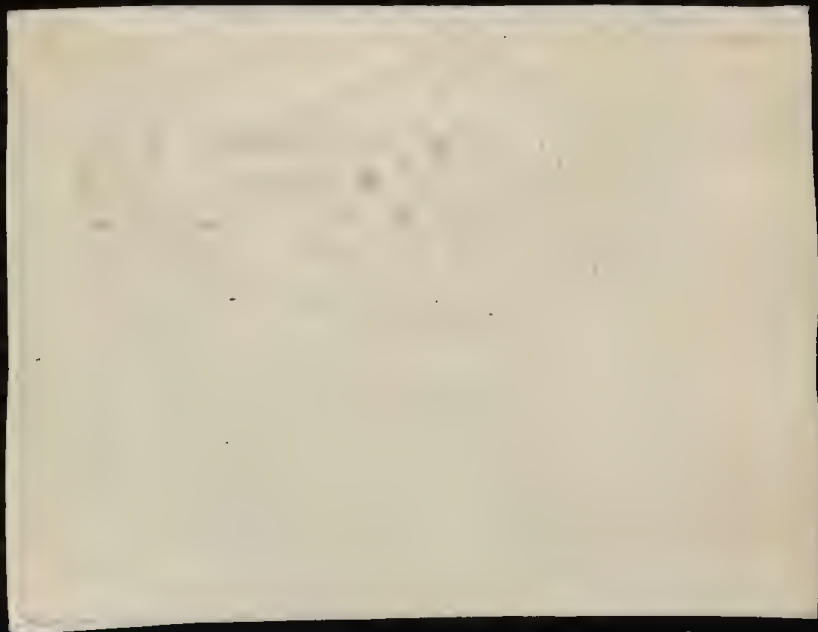
7. 1964.

~~Wojciech~~ Stanisław Sarnicki

Owego przeciwnika górecznie takiego miał tylko jedno dzieło,
choć, niestety napis:

79

~~Wojciech~~ O urzaniu P. Woga wrednego, jego, swoje
liarania, Alwe miał x (Sarnicki) Sarnicki
na cegnie Wawrzak. druk w Krak. u
Włodarczy 1964. (w dziele przedmowa do
Tyguminter Aug. druk H 5.). Cytałem
go w Siemiatce.

v. 1664. Jan Karanowski
Wzrostu należy, o tem ażeby on Karanowski Jan z Czestochowa, Podzielski
ziemi tulowickiej, o którym gubryński mowi, miał być napisac

Jan Karanowski v. 1664.

80

Na upominanie Jana Kalwinia do bractwa
Polichy napisane (przeciwno Tablicy w Pol-
skie wydanej, w ktorej chce pokazać,
zeby pismo święte o Trocy nie zaw-
sze rozdzielnie mowilo. Jan Kalwinow-
skiego Nałchica Polichy brosha odpo-
wiedz. Roku 1664. Dniem w osiemce du-
zej, opiatu znach Druhu E. v. [?] [?]
od [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?]
mity Kalwinie godzi się abyś Kościoła
naszego zwał mierzownicą podwójną pro-
sthat srognąć y przesładować, zwłaf-
cza gdyż się iśnie pokazuje, że ty
nie naszego nie czynisz, iedno że się
iśniey a srognęły prawicie przeciwny.
Ustawamy y iśnie mowimy według
twoy cenzury, żeśmy ludnie nie uczymy,
y w Filorofiey święciey, y mądrości iey
nie iedziemy ćwiczeni, a wzrok ied-
nak w kicbie máluczkich, kłwem obia-
wione są sagnuła znamy się być,
y kałorzy powuizmy tego, że na
tonie Kryschusowym ludziem ra'cho-
wani aż na wroli."

Tymczasem ni kumnia); gdyż on Kara-
nowski był wyznania kalwednickiego, a ten
in iey Kościoła tego przeciwnikiem.
Dzięki iey, porzeka nie myśleć, zdaje się,
że Dniemko będący w moim wyrodo
z pod piosa Gregorza Pawła, który
celem lepszego udajenia iey, wydał
go pod imieniem swojego popieciuka.
Dawno wiadomo że Jan Karanowski
był ~~z~~ v. 1662. jawnym, a powiay
mnie skryzym przyjacielem Gregorza,
i że wraz z innymi obywatelami
polskimi rnakowickimi męzami, sta-
wał się go powodzić z Dniemkiem
(Offolinski normalk. wrok. I. 32),
ale doremnie. Opari co kadi (Dzi-
wa iey cy Karanowski cy Greg-
orz semi stowy przy koiem
Dniemka:

Albo Karanowski dostojniejszy kal-
wednickiego Kościoła przyślad do aya-
nizmu, sążgnawczy na siebie
kroty, jak niżej przyurzędziwe
pismo poskładać, zwoleniowi
Kościoła tego, albo imienia swego
przyrząd domu, na kłwem iey
zwolenię powstawali powpre-
chwie, a kłwem, wiadomo że
był Gregorz Paweł.

1877

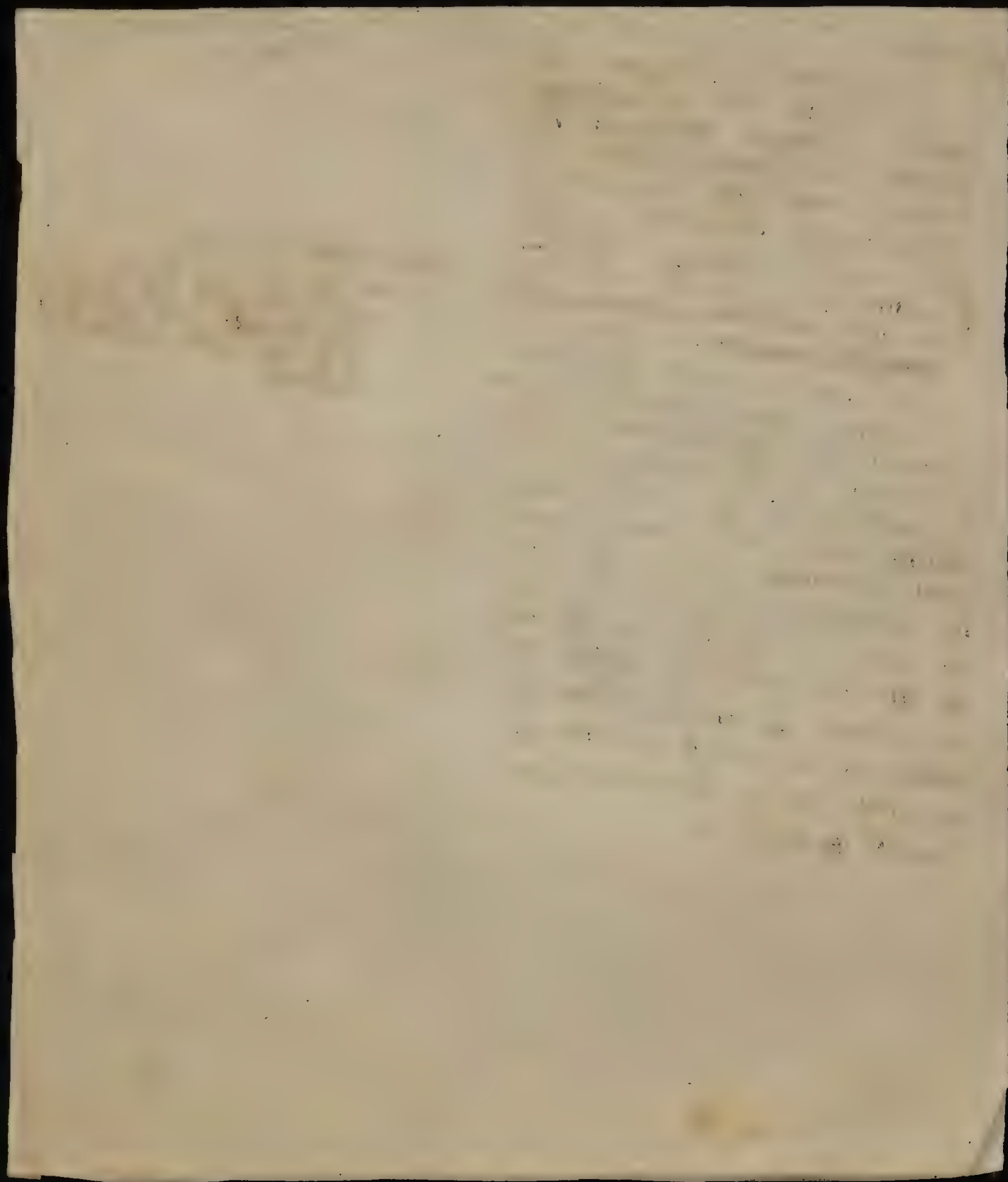
po r. 1564.

po r. 1564.

81

Od Arystarcha, y Dischupow, Dady
Korony, Pabekiej shadz, przedniegroy, od-
powiedz, niekrym heretikom: Saini-
stawowi, Sainichiemu, Jahubowi Syl-
wisowi, Andrejowi Prasnihowi,
Kryztophowi Prechiemu, y inym
in rownym obteklwym Konewrom.
(Prietho bez ayrazenia ralu i niej-
sca duhu ~~ofstapone~~ ~~ofstapni~~ ~~mak~~ ~~du-~~
~~hu~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~majazie~~ na głodnej karie
Prieta sah mowi autor: "Niedy ieden
Stachio z Polski przeiwko iemu (Kal-
winowi) Ksiazki napisat, iahuwie na wy-
szu Krzykali, iz wam naszego Papieża
regromiut. Ganiac cho a nas iz fimus
Pontifex uiter, multas hereses wade-
nnas autoritate Ecclesiaz, gdy bywa-
iaz in Concilijis o wrydluiego Zgromadze-
nia wodemnaty, uharniaz ih stoz rowy,
nie ieh ia ko szkrozytuy Kalwin stusz-
nie Serweda dat stracia, z'adnego Con-
cilium nie uczy niwszy, na ktorymby
wrysteh Zbor y Zgromadzenie conde-
nnowac po miato: "

Ofstapni mak duhu z z. majazie
Lale tuadi po r. 1564. ofstapone, gdy wy-
raznie iz do pisma Jana Karanow-
skiego odwołuje znać przez to daje,
iz po nim wyisto. (wykładu go w
tymże)

zwracano, musieli z niej sobie pokazać się
skutku, iachciwmy w drucim driale pierwsze-
go tomu purnali, a język i litera purniemi-
ctwo polskie musieli się tak rozwinąć jak rozwinęło się
~~tamże~~ sławili my ~~to~~ ^{myślami} przed oczyma (czytelni-
wi.

~~Ala i dobrze wzięta na nas obca literatura,
Ala i dobrze wzięta nam i bory się
iż iż, rozwijał, zle i dobrze wzięta
za iż przewodniczem narodu, przemawienie nauk,
a przedroniły sobie ~~in~~ ⁱⁿ ~~dobrym~~ ^{dobrym} ~~wieściom~~ ^{wieściom} ~~z~~ ^z ~~samego~~ ^{samego} ~~nauki~~ ^{nauki}
iż iż, ~~z~~ ^z ~~samego~~ ^{samego} ~~nauki~~ ^{nauki}
iż iż, ~~z~~ ^z ~~samego~~ ^{samego} ~~nauki~~ ^{nauki}
iż iż, ~~z~~ ^z ~~samego~~ ^{samego} ~~nauki~~ ^{nauki}~~

Ala i dobrze wzięta na nas obca litera-
tura, nie z podagney, winy lub przeznaczenia
sweego, ale z obliczności nielowrystnie lub bto.
go dristajomych na narodu, ~~lewy~~ ^{lewy} ~~sobie~~ ^{sobie} ~~sobie~~ ^{sobie}
w rozwijaniu ~~stacy~~ ^{stacy} ~~asualy~~ ^{asualy} ~~obrat~~ ^{obrat} ~~pr~~ ^{pr} ~~pr~~ ^{pr}
~~la~~ ^{la} ~~politycznego~~ ^{politycznego} i naukowego życia obrat
sobie za przewodnika. Przez chrześciań-
stwo odradził się w duchu, lecz ~~choć~~ ^{choć} ~~politycznego~~ ^{politycznego} ~~żył~~ ^{żył} ~~lewe~~ ^{lewe} ~~mu~~ ^{mu} ~~mu~~ ^{mu}
~~le~~ ^{le} ~~nie~~ ^{nie} ~~umiał~~ ^{umiał} ~~go~~ ^{go} ~~umieć~~ ^{umieć}
~~wady~~ ^{wady} ~~przewodnik~~ ^{przewodnik} ~~mu~~ ^{mu} ~~lewe~~ ^{lewe} ~~mu~~ ^{mu}
~~le~~ ^{le} ~~nie~~ ^{nie} ~~umiał~~ ^{umiał} ~~lewe~~ ^{lewe} ~~mu~~ ^{mu} ~~lewe~~ ^{lewe} ~~mu~~ ^{mu}
winał nie umiał licować ^{Polak} a tak zaniżał
sprężył się wrodzić się ~~politycznie~~ ^{politycznie} ota-
bił swe rządy, ~~to~~ ^{to} i nie mógł trafić

[illegible]

Nie było w duchu słowiańskiej narodo-
wości rządzić się feudalizmami - ię mię-
sze zastępowało rodowe sławotę i wrogi

~~rodziny~~ ~~rodzinami~~ ~~pojedynczymi~~ i całym
narodem, z tego różniąc się rodziny
wybiórą z pomiędzy siebie na staw-
szego łupu chętni, a naród po-
niżej władzy kraju synowi marte-
go Monarchy i etniczności go dożył.
Dobrze wiadomo: w przeciwnym ra-

nie wybierat, ~~by~~ na rozrozie
mroze ~~z~~ ^{ba} (z) lwlewskieg rodiny;
~~odpychajac od siebie alkoholich~~

~~obych pěst s^ě na tron z^lst^í.
 Proslavio se obycay naprod.
 na hvo^zdi Wagnya, a nar^onie
 pla di^lna, womin^ory m^oon^och^o
 W^ol^ost^o 25°~~

przebiegiem do prawo i do nie, spowodować na stron wy-
noszone, państwa litewskiego na Polskę. Zwykle przy zmianie
nie dynastji miewać wiele z pragnień swoich monarchów:
lecz niekiedy uważać dziwnie (władzę). Zagadnienie wiec państwa
(Karimur, prawnie). Wtedy mowa o państwie litewskim państwa
~~zle zastępo.~~ ~~państwa~~ ~~państwa~~ ~~państwa~~

~~główny~~. Od czasu przybycia do
-nat rymu - laurelkiego ab-
-strakcja ma ^{W 1910} ~~nat~~ feda-
-lim ~~ab~~ podmiot gbowe, kspa
~~ty~~ / rozszerzeniu przez
rymu, literatury, wyobra-
żeniemi o wrodzie republi-
-karskiego Brymu. W nel
rozszerzony u nat huffytem
rozszerzył na most, że ich

T: whogin
nshwngwng
fendalim pod-
mist giong i;
~~Lawe nshwngwng~~
~~nshwngwng~~
~~shwngwng~~
zagilong rozlat

I Nie maże
w dem nie
drumowu,
bo ogólnie
musia być
haja sie
z sobą ma
jar po k
zdym wog
som wiele
siebie pod
biedowa.

[illegible]

być obcego ludowego utworu
 z krwawy paragonu, albo li-
 wy pochodit z tego. Lwii po
 kiedzie nie po. miedzi. Tym
 spazalem Waprym ^{Swadrowy}
 (Ludwik i Osalony) wprost na
 wron polski. ~~zawiesz~~ w. Litwin
 maronichich ~~zawiesz~~ w. Litwin
 skich ~~zawiesz~~ w. Litwin
 polskiego wron. Gdz po
 z zeczem uż. lwoy prz
 Jana Karimira L

Formalismy w domie pierwszym ^{istnia} ~~istnia~~
~~istnia~~ to była ta polityka: wznajmy
teraz czem był protestantyzm który iey
pierwsze do harców stworzył jako i czem
jeruzalem który go obalił: ~~na koniec~~
~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
~~istnia~~ ~~istnia~~

(grunty wsi wsi wsi wsi)

L ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
czem ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
kadyś nie mógł ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
tu: czem ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
gladu się wrod ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
duży dych ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~

La nie odczucia się od katolicyzmu

Jan Huss miał inne cele rozprawy najac
walch z duchem ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
i polityczny, cześcy, wydobyć z pod wty-
wu Niemców, iudzie: silnym z nimi w-
zdem ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
polityczny zarys ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
ciwle ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
wzrost ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
byłoby. Była ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
wzrost ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
gdy ich ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
jeni ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
katolicyzmu ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
nie ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
sili ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
ciężko ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
o ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
na ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
samego ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~
~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~ ~~istnia~~

L (compadala "barileusia 1431.)

Lub nawet nie wróćmy go.
 I miał, ^{lubo} tego nie użyj,

i bez przymusu ze strony ~~Andrzeja~~
obrazków katolickiego księcia.
Porumiano że byle rozprawić o
nowej wierze niż dem samym
bądźcie niż mądrym, i że ^{ani} chwicie-
nie ani nauka niepotrzebna jest
dem kto chce przeostać do
stać, takym (słowa są Andrze-
ja Przewodowskiego) chwi drugie-
mu księcia również palowym w
velku niż białka, a widać porcie

~~India new system~~

2) z podwójnej pracy, jak on ~~chciał~~
wykładać ją na mównicy.

wewnętrznych nie zgłębiwszy, a ci którzy
ich ^{myśli} ~~myśli~~ ~~myśli~~ byli do prostactwa
nie bez grzeszownej osiady, nie zdolni
~~444~~ pojąć głęboko myślowych niuansów, a
wzrost i znanie ich ~~głosem~~ bez szwanku
dla duszy i ciała głosić narodowi nie
umieją. A tak łatwo było ~~ogłosić ich~~ okryć ich
za berberniaków: za lakonich wai w
oczach gminu, również i tak było
iść wai Hegliflow za ~~pan~~ ludzi pau-
leizmem zaważonych a nie niebezpie-
cznych. Tego dachkali Jeruzi stanzwry
na czele ~~starego~~ / stronnicstwa mającego na
celu utrymniać wryżelba w pierwotnym
stanie, a obalić protestantyzm kryli / stron-
nicstwo ~~postępu~~ ~~moje~~ ~~na~~ ~~romanie~~
~~rozumie~~ postępu w osiadać. A ponieważ
nauki były główną bronią, która wojo-
wał protestantyzm przelawano się o ~~444~~ stopienie się,
~~rozumie~~ ~~ich~~ rozumiejąc że gdy osiadała
bladawo świecić lepiej, łatwo się da
przy ruchu nowy osiągnąć czegoś
przy świadomości Druennej Dostąpić nie
morna było. Dopięto celu, ale nie rychło:
nowe bowiem ucitowania nowe wynalazły
sity, którym przyświecała ~~istotnie~~
~~444~~ bijąca od zagranicznych nauk
Tuna, a bityczność na obudo rozprędała u nas
ciemnoty panowanie. Powieraty się
dwa ^{nowe} / stronnicstwa, z których iść, da-

L doślad też ^{teraz} ~~zatem~~ ~~nie~~ wielkie
~~utrudnienia~~ ^{znaczenie} nabierają
cego

[illegible]

~~Udawali~~ Jeremi ~~że~~ ^{mają na celu naukę:} ~~to że przyszedł do nas~~
~~a ichy ożenić =~~ teraz wkrótce pucharato
cięż że mi wyjdzie racye mieli oni na widoku.
~~sau~~ Wyraźnie iako ludnie przebiegli w-
szak wkrótce, że dla ^{wzrostu} przynaj-
mniej należy iaci cięż ~~swiatła~~, a język
pełski przetrzymać z polskimi. ~~Uprawiało~~
~~nigdy ożenić w duchu i ciężej się dotyka-~~

ty, byli bowiem ludźmi zewsząd
* Tym ^{raz} nie ~~nie~~ leży na zewnątrz ogólna
leż przewrotna, ~~to jest~~ ~~ducha swego~~

[illegible]

~~synowie, którzy w tym czasie~~
~~synów nieba, gdy porzucił legiō w rękach~~
~~synowie z głębi i do bardzo pogrążonych~~
~~legiō, ulepieni, do maszynalium literowa~~
~~niemi, którzy oni pragnęli, bym wstąpił~~
~~z ręką katolicką~~

~~niezależności~~ ~~na~~ ~~przebiegu~~
~~odwiedzi.~~ Aby wyrazić z ręką kadełko
 Rejonów powstęży, utwórty Wujek i woję,
 i do było pierwsze Dzięto lewe ^{genow} napierali
 po pulkku. Udawali że chcą przyjąć partyje
~~stronniczo~~ ~~z~~ aby wstrząsnąć w ichnem

nie zdolnych ~~nie~~ uczynić
dla nauki więcej nad obro-
bienie języka.

zamiarow
wionym): przednich 2400 sawiny obia-

~~1. Danie wolsku literatury~~

Trudajcie się o pomoc do obcych a gnus
na własną, swoją, porażająco, czyli

ak
dów, niżej nawet w piśmiennictwie
stanowią od nich. Nie samey był
Duchowey, jak Luther, choć wolność,
a więc i za równostwem ubiegają
się życiem, zapominali o podtrze-
nieniu materozem się wicherowi roz-
drożach spotykania, cierpliwości
podtrzymanie się mimo przesł, i zwie-
żawry się z wrogiem ogólny, z gubę
nie jak zgodowali się jako wrocy
przypięty. Przez co ^{nie miś} ~~hamabaz~~ po
sobie zostawili ^{wspomnienie} ~~pramie~~ w dziejach
polskiego narodu, ale lepszy od Je-
reimów ^{pramie} ~~wspomnienie~~ w literatury jego
literatury, jako i litery i wwie-
śli, ~~do~~ do opłaty języka pierwszy
broch ucylił. Wyrażał się on za to
narod polski sownie do polki ~~widział~~
ich światła granował ich i wni-
ciem nie ubliżał ~~zawadza~~ gdy i po-
seplani ~~zaw~~ obywateli

I i rozgłoszenia ogólny

[illegible]

I nie na sposób starożytnych Greców którzy sposobem biegania się w wyścigach nauce sporządzali (w ciem-
godych naciadach znalazł w odwieciach ~~nie~~
ogwiny europejskiej ~~nie~~ do XIII. wieku
leżo samego sposobu nauczania wrymających
się w tych), lecz na wzór ~~francuzkiego~~ uni-
wersytetu francuzkiego ograniczonego na ry-
tadzie przedmiotu jednego przez jednego Pro-
fessora zatorona,

urzeni Europejskiej przysięgnali Polakom ~~nie~~ wyda-
nia, pisarzy zawiązanych z nacjonal-
istycznymi przez siebie robione (ce-
lujących) wydał P. Jochen w obrotie
str. 202. i następująca Polska siada nie

W rocznikach (1844. str. 243.). Ale właśnie za ok-
liczności

† chodzić się z nauchami by w nich iść równo
z Europą zachodnią, Ale leż

zona z woli Jadwigi przez Władysława Jagiełłę
Army sieg nader mato rnat na naderach, i ^{bydło}
~~zabierania~~ a nader przerwani, opatrwna do-
chodami nie tylko musiała z przerwani
do życia wotryć potrzebami (Książki
Kier. Kier. IV. str. 264. 265. 269.)
Donner tego ~~nie~~ bywała uiskana od Biskupów
howskich

anizeti bla prunulovnoxi

~~Przejdź do z gamy tylko uciawności lub zmyślowego popędu
czyliż dzieła smaku i miłości (Kromer, rozmowa IV. 20)~~

W takim stanie rzeczy uznawali się za winni
ludzie do umiarkowania i przetrwania po
gady przynajmniej, a nawet i te, które
w nim przetrwały, i te, które przetrwały,
nie mogli gościć za obciążeniem w
pomieszczeniach. Obok

z prawimi z mnichem moim: ze młodością i z
czystością ducha. Osiadłszy o nieświeżym
młoda katula. (młoda)

pisnie swiezem czech w duchowney mozgi,
~~o ile tego domat ston oswieczny~~
~~scialy na zachodzie (has) iniedo nauk~~
~~brada (Polska) przez nie mierzylul bismil~~
~~i bialich wiadomosciach w bismil wialli sta~~
~~co bismil Chwalecy regwili zary narowoney~~
~~powiarsali z przegady (Kromera hwarita~~
~~w domaweni polskiem str. 330. Otkrewili~~
~~w haraniu snupch Kyzmusa (11.) ze nie~~
~~masz na swiecie leprych mawios, Driejo-~~
~~pisarzy, astrologow, filozofow i teologow,~~
~~ial w Polsce.~~
~~ial nie wladu, zgrab, stady~~
~~nauki w Polsce, i swarajst~~
~~by, mizny, ial gusziny, prczu w samym~~
~~zachodzie, mizny, doyrze~~
~~benyie mizny, mizny i wydar owot pizwany.~~
~~soptang, do wtem do zgo bismil~~
~~u nat, ial do bismil u bismil~~
~~za, applus nauka popracady idyja, nial~~
~~supstowia nial idyja odda i z mizny~~
~~leat Blok nial, mizny mizny~~
~~czu, mizny, azeby gdy pierwsza pu-~~
~~placai nie bismil, z drugiey mizny~~
~~utworzanie. Tak Kyzmu Marychi z Astru,~~
~~iedu z narytawneyzyl narytaw filozofow XVI wieku~~
~~obok literatury starozytney piznawow nau-~~
~~bez prawa, mizny w starosci iudist iudist~~
~~dyne, gdy mizny nie dopracada nauka. Koz~~
~~wszto ze obiazienia pisarzy starozytney,~~

no
starosci, szeregowej o to azeby
iarno i dobicie spieral obie mygli

znaczenie nie bial wstali azeby
matematyka, mizny, qzito
Fonca za dobra, bial mizny,
co owczyni

biowot takoy naukowoci ze graniczne wst-
czy potmane,

polskiny
rachowney otkryty bismil piznawow /zieni, lecz
miedziat: spodniewanego mizny wstali piznawow
gdy mizny nauki mizny wstali piznawow
mizny mizny mizny mizny mizny mizny
piznawow mizny mizny mizny mizny mizny
ogolnego popedu do wielostromego wybrzostu
mizny mizny mizny mizny mizny mizny
narodu mizny mizny mizny mizny mizny
nie dozda u nat do wyszkiego stopnia boglu-
natości z przyczyny mizny mizny mizny mizny
gowe wiadomosci

~~o Stornirbuch Kucharski w Przeglądzie
warto.~~

~~Kurashonali (J. V. Boudier kirjawa drubari III.
str. 92.) wiersz rozpoczynającym piosenkę alfabetyczną przez niego, które wydał Jan Januszowski
1540.~~

lepszego losu do rano nasza stowarzyszenie. [Kolejnie
mnie zaliczono s. Augustyna wydał w roku 1902.

Stowarz. zw. Pacyent w iedenastu izybach, między
ktoremi był i polski. Pogrążywszy publicznego
przez niego publicznego i całego, nrupektuwny
pracy, na czynie wydał w Kiolemu 1964, pier

stowisk Taciello - najai i podług wrostlowa
~~syna~~ ^{one} ~~uform~~ i ilozara malim ~~Bo~~opa
~~irz~~ ^{one} / J. S. Baranlic kuznierz druchari.
 Wil. 1906. #

str. 7. 32. Chronik...
str. 144. 196). Wielkie w tej mierze narzuci
po Torgu i na Księżę Grzegorz Knapki gorzi-
la, mylący ~~tytuł~~ tytuła alfabetycznym spw-
sobem w języku łacińskim, uiona : Townik

jwalsch - facin sch - greshi 1621., edownk sacinko-
 jwalschi 1626., jwalschia jwalsche we wiala swa-
 im najuziwaisze liwe facinschinni i greshi-
 ni jwalschiani nysatomany : wydat 1632.
 iki w Brasopisic 1020. jwsyru 3.

1840-41: następn. Kuchawoniz w. Urzeczysie
nowogr. - z roku 1840. tam 116 40. 1871. następn.)

~~Wartość~~ do nauk matematycznych, wrodzony śladom,
był powodem że te wzorem bardzo łudziły
w akademii lwowskiej, i że ~~stało się~~ rozstrza-
~~wiając się nad nim~~ ^{głęboko zajął} Onseffronie (wzro-
dził) badania ~~z matematyki~~ nie sużono.
~~rozstrząsał~~ Sieniec Sylwina opowiada do, że już
w roku 1819, wyszedł lwowski w Krakowie ~~na~~

F. Dąbki już w r. 1449. pisywano o nas
stworzili / wi / wiech 14. III. (w. 327.) - le-
żące na gładzi w XVI. wieku.

przez Jana Marmeliussa
w Kwalone
w roku 1586) nyanu słownik
Bacicho nie mieścił ~~→~~ wulgi (armajestyk
~~rezy nobilitaty~~ mieścił w sobie, i tak na ty-
tuł druku stoi: rormajestyk rezy nobilitaty
nie wprowadziliem alfabetu aforone ale (pr-
 pewne gównie porządy porządkione;
słownik zaś Marmeliussa jest wprowadzonym
drukiem, w drukarni nyanu

Mimo że wczekze cokolwiek grun-
wego a w zakresie gólburskich nauk
wchodzącego ^{wskazywa} ~~zawiera~~ u nas, wyszło
to winniemy ~~z~~ Profesorowi uniwer-
syteci lwowskiego. Oni to w dru-
giej szeregownie potowic 40. wieku
zakładawali się nad matematyką,
i przedsięwzięci ^{rozgarnięcia} ~~zadania~~ bezdług z niego
w związku. Jan Głogowski robił
astronomiczne badania około r. 1506.
i należały do dzieła jego umniejsza
Zachar. ~~f - iw. 27.~~ a Jan
~~Aleksander Brudowski~~

~~Stogowczyk robotnik ekonomii bałajki, str.
10 r. 1906. i naszedł (dostał się) zymie
nia zuchwa w obraciu str. 27) i Jan~~

~~Adam Quacchi~~
~~Fornice,~~

June 2nd 1894

Boettcher

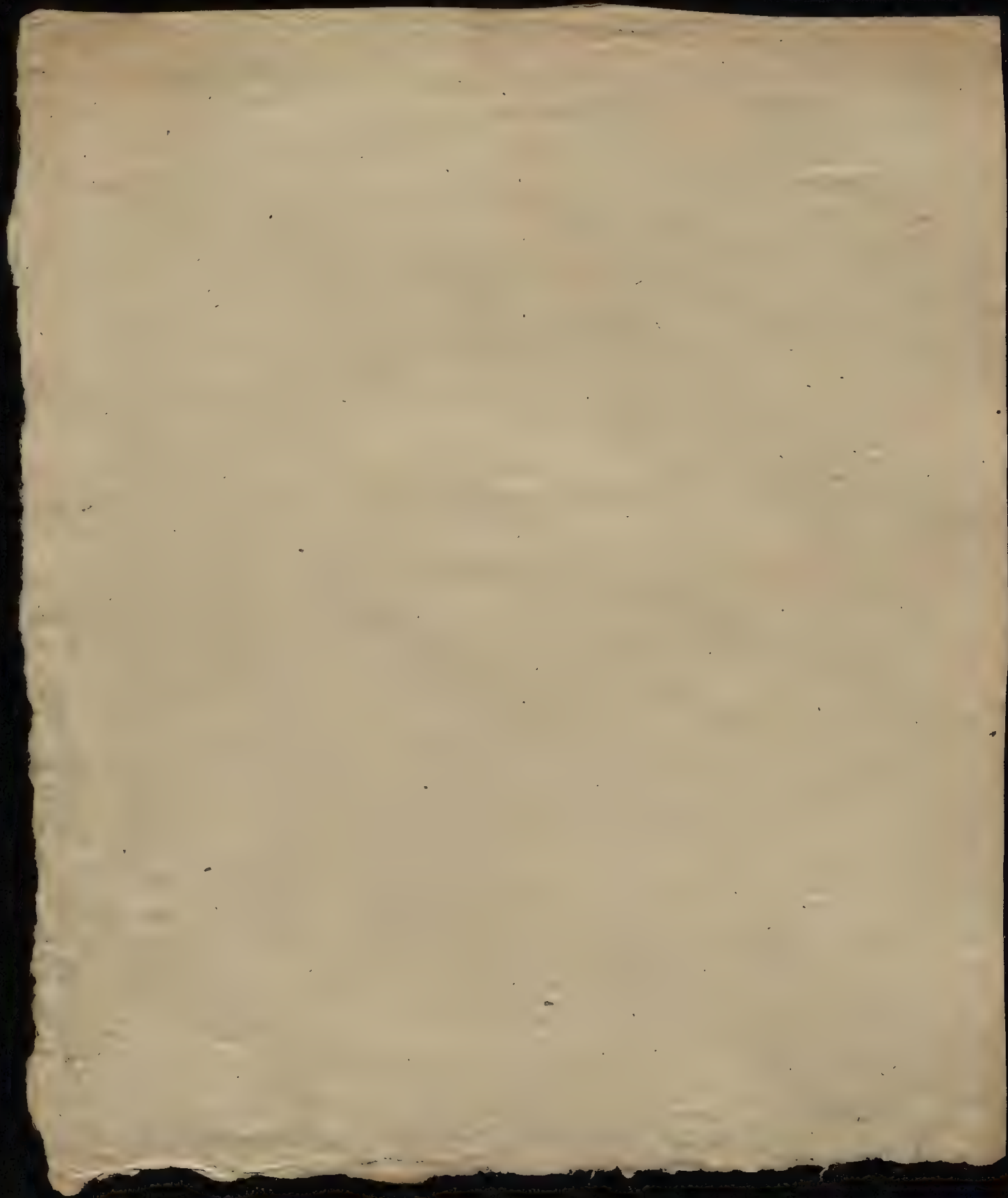
~~i słowy gęstych nie rudi rudi,
 mieli się oberwać z literatury słowy-
 waż: nowożytny przez Tomaszewski.
 Te robione na spór z Arystodem, jak n-
 iah Plautus: Terentiusz grzeczni, pre-
 stawiali Komikow. Tomaszewski wiec bie~~

odebrał. Białym wiliem
szwajcem kłose na dem polu
naul rabyty by Adam
Krawci, ~~twor~~ tworca

[illegible]

2. Prawymyśl-
obraz wielki
I. 9 w. 102.)

~~Wiedza~~ ^{Wiedza} historyczna miała, bo nie było grundo-
 wanej nauki, i nie umiano dobrze złożyć do
 czynów tego co wyrysowano z historyi dawnych
 i nowych. ^{Praktyka} ~~Wiedza~~ ^{była} ciętością w wyjmowaniu
 i w użytkowaniu i pełno było usterkow co do
 historyi ^{poprawiano} we wszystkich niemal piśmach: ani
 roku, ani nazwiska osób dobitnie widać
 nie umiano (Gregorz z Zawnowa, Lipie-
 wski). Opracowanie zasładowywanego literatury
 starożytności (Sawirewski r. 1620) i harmonicznie
 porządkował słowo boże Analweontem, Owidy-
 uprem, Marcyalitem, bajli prawił na
 ambonie (Vikibicki 1673.). Mniejszość ju-
 legada na tem ażeby ze wszystkich coś
 wzięli, ~~bez względu na to~~ ^{bez względu na to} ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~
 że było wiele a ładajaho wie nie umie.
 Najsmutniejszy zaś jest rzecz, że rozu-
 miano wtedy iż taki stan nauki jest wy-
 borczy. Układził ~~nie~~ ^{bowiem}

~~Uchodźcą~~ za uczonego, lito posiadał }
arabologię, geometryę, behawiorologię, fi-
lozofię, greckie, łacińskie, włoskie, hiszpańskie,
francuskie, niemieckie i wschodnie języki.

Wszystkie te nauki wzięte razem nazywali swiżosmi

~~Swiżosmi~~ Polacy swiżchoz, mądrozchoz (Gabryel
Leopolda w ćwiczeniach chrześcijańskich, a mia-
nowicie w haraniu nauki mądrości hara-

nie kreuje zbiora swaręz, Dąbrowski herb
zł. 197.). Obok nich ^{swiżono} ~~zawzięci~~ się w

pisaniu s., czyli w duchownej mądrości,

a sławano się swiężosmi o to, a żeby

spółczaić obie myśli. ~~Swiężosmi~~ Jeruzi i po jeruzim wychowani Polacy

uważają swiężosmi naukowosci za grzeszne

nowy porwanie powstawało (Peterski

zwy Tomaszem polskiem Kromera ziv.

1750. Olszewski w haraniu gnajek zogn.

11.) że nie może na świecie bezgrzesz

nowosci, Dziejopisarzy i arabologów i filo-

zofów i lewologów, jak w Polsce. Proba atuda!

Wszystko wśród zagon zachodniej osiady po-

wiercony polskiej ziemi, lecz nie dopat i sp.

obrówanego nie wydał plonu, gdyż porwane

na pulchno, skłiba, ziarno uwięzła w sa-

mych zarodzie, zamiast dojrzeć i wydać

owoc porwany. Żadna umniejszono i polska

nie dopat do ogólnego stopnia doświadczeń

z porównywalnego ogólnego porównania do wieloznac-

nego wykorzystania się, ruchawstwa na-

i grzeczka

rodu i politycznego ~~stanu~~ życia, które
na równieśwa podzieliwszy między
nie było żadnem dyle swobody i arcy
ciż na ichaś pewną a gruntowną
zaradę, mogło wyrobić. O grzechach małe wyobrażenie miało,

Wolność

~~Wolność~~ lubięcy a sposobu myślenia w nich
nie przedstawiający, naród, i dla tego łatwo dający
przyjąć chrześcijaństwo do siebie, nie przedstawiał
~~stwierdzał~~ ^{owoi} ludyżyzmu, ale w owym prze-
stąpił mu przewyżić się u siebie, zwłaszcza
gdy ten miał głównie na celu polityczne
wzrosty. Lecz duchowieństwo przeważa-
ło w narodzie mając opartą na nowości,
a potężniejszą niż sobie monarchie,
prześadowało przeciwnych rzymu-
skiemu księstwu. To wywołano opor-
i utworzyło stronictwa, ~~które oddziaływały~~ ^{ale} ~~na~~ ^{na}
życiu, ^{wzrosty} zaś po dzieliły naród. ~~W~~ ^W
stronniczkach tych odbit się duch li-
beralowy, która z powodu tego chara-
ktu polityczny przyjąwszy zmierzając do
zniesienia tej lub owej ^{parcy} ~~strony~~, a tem
samem do poniesienia przeciwnie zda-
nie mającej. O ile jedna strona stawa-
ła się utrzymać księstwo i wspierającego
duchowieństwo monarchy ~~utrzymywać~~ ^{prawa} zachować
w całości, o tyle druga na ograniczenie obywatela
podlegało użyciu, nieprzekraczając protestan-
tym i powiększyć swobodę, obywatela

żadna też pod regimem Polaka nie
wydoskonaliła się, Orzechowski, ~~z~~
leż, która doszła wysoko szanowała,
i ichykowski znakomite wygłosza-
ła przygody, wyjąwszy. Ale i się
uproszczył niedostatek prze-
stąpił lub się wydoskonale
zapisał, a. przygody brała
złoty do tego lwojowców.
Mianowicie cnił się dawno nie-
doszła hoteżychow ~~z~~ nie-
złoty do wyjaśnienia ~~z~~
Dziejopisarzy i ~~lekarzy~~ ^{lekarzy}
rownej ~~wzrosty~~: Maria Ości
gli, Siennik, Maria z Wzr
Dowa Figury z Modlitwy

za niem zblachy. To ciernie cie, dwuk stron-
nictw rodu to trzecie lewe cie, stato naypo-
legniejsze przez to, ze dwa pierwsze co chwila
nastaniaty cie, lu niemu, choc, lub
wazgnawszy do lu sobie samom cie,
wepreci, lub wplynie z nim dritajac
ostacie przez to przeciwnika swego. Tre-
ciem sem zivonictwem byla prawda abywatelska,
~~to~~ politycznie nie przez hasliwym i moralnie
lub proslawizm, ~~moralnie nie przez~~
~~le~~ ludzie wspierajacych cie, Monarche,
lub zblachy, przedstawiana, lecz repre-
zentowana przez narod skupiony pod cho-
rągami swobod i praw krajowych, i sveraz-
lyczne zastanawiajacych, kazdego kto jak chiat
wiewid, ^{byle} byt dobrym abywalem. Pod
cie, chorogiew przez ci wryczy ~~francu~~
~~nici~~ cie, ~~nie~~, dritati na korycie tego
lub swego losu, Krolowi lub zbla-
chie (panom) polakiwali, a rownowaga,
miedzy obudwoma utrzymujac nie ~~to~~ dawali
ley lub owej stronie wrnieci cie wysoko
i niwnosi stabszy. Byli to jednem sto-
wem ludzie nie ~~nie~~ przylegajacy
cy mowu do kadnego zivonictwa, lecz
stajajacy zivonictwo wtagne, i glawa-
jacy cie o to, azaby ruchawa Polska
nie rozruszata cie za nadto w tym
lub innym widoku. Krolowich za sam

ludzie znaczenia, majacy ie
z rodu, talentu lub
majatku, mog zastaniali
sie i zlyk bezpiecmie.

lub owem ciennictwem ^{niepomyślnie} walcząc, nie ~~nie~~
 powracat wstecz do ciennictwa tego
 lub udawał że się go wyrzuci. Zępnik
 równowagi, Jernia, ~~i zępnik Polityki~~
 a wtedy ~~literatura~~ ~~mająca~~ ~~dużo~~
~~niektóre~~ ~~charakter~~ ~~tytuł~~ ~~na~~ ~~nie~~ ~~lewa~~
~~odrębny~~ ~~charakter~~ ~~ciennictwa~~
~~ogólny~~ ~~charakter~~ ~~ciennictwa~~ (Bo czasem)

Kochanowski, Lubacz Gornichi, Tryko-
wski, i Szymonowicz [z religij katolickiej
wrosceni i znowi szlacie lub iawnie
nie pocietni ^{stanie} monarchy i panow obogga
stani (duchownego i swieckiego) ~~znowi~~ uborynawali-
iawnie a ducha obywatelstwa nie
nadwierzali w niem. Ale kurga schod
~~schod~~ nienawistny tu wryskiemu
cu w rymatli-katolicku nie moglo, byt

~~L. wawli~~ ~~2~~ ~~20~~

~~Справочник по
Кем 2081~~

Marzewicki
Paprocki

~~Wszystko to nie jest możliwe~~
~~Wszystko to nie jest możliwe~~
obrotu nacz. rząd naukowy. Byłaby
i ona gdań. ię, tem więcej, ię,
czem ię chcieli wyznaczyć niekiedy
względnie. Sami o tem nie nie-
dost. może: byłaby lepiej zrozu-
miał i w harby ujęta narodo-
wość, gmin i ięgo piosenki i sta-
chekita: byłaby nie ranała za uro-
wość. ~~Leż gdań. ię~~ ~~leż gdań. ię~~
~~leż gdań. ię~~ umiejętności nabyć można, leż
tworzących zaciągających, wzięta na
wzięta ~~wzięta~~ naschniętych, nie rana-
cają. gdań. ię. leż gdań. ię. leż gdań. ię.
wzięta ię. leż gdań. ię. leż gdań. ię.
byłaby umieli tworzyć w polsku
i dla Polaków. Leż dla ię. leż gdań. ię.
wzięta ię. leż gdań. ię. leż gdań. ię.
nie. leż gdań. ię. leż gdań. ię.

[illegible]

97
Gładkie w mowie, z rymoczący żywcem prze-
jęte, i do nadawanej kasty używane obolichuś będa.
~~Te~~ stały się, dostępne dla każdego do
ięzykiem wdać i obce wzory czytać umiać.
Dla tego też każdy brat się u nas,
podobnie jak w Rzymie, do wierzowa-
nia (owo sławne Horacego Episk. II.

7. w. 116. 117. scribamur in docti doctique
poemata passim, zupełnie się do nas
śledzi), nie dbając o sztukę i oryginal-
ność pomysłu.

14. Jeździ rodzaju iest słowiański - polska
poetka. J ona nie wniósła się nad poziom,
nie posiada sztuki, ma nie mało nasla-
dowanego od obcych, na jej wzór powa-
dzi małe dowcipy, które przez pisanie
wierszów chcą zawbić na sławę uczo-
wów: lecz z przyrodzenia swego twórcy
będąc czynnymi nasłanymi być chcą się
iść chwytając, i mimowolnie wiedząc do
oryginalności. Wieszczowie chcą za przed-
miot swej pieśni brać narodowe pamię-
tki, podobnie co i cudzoziemski - polskiej
poetki: układając wiersze (czyli wiersze
ślad ^{chcieli} ~~nie umieli~~) z wzorów iakże im staro-
żytna i która poeta przedstawia,
lecz wstanie dla tego że historyczne

zdarzenia i miejscowości polskiej braki
za względną do swoich utworów, są one
oryginalnymi matkami, opiewającymi o rzem
dziejach bractwa i Rzymianinowi i wło-
chow i ani śmiesz. Pomysł i rozwija-
nie względną przed się, wziętego był in-
trygany, ale gdy małe de dowi-
py nie mogły się obejść bez na-
śladowania, powstał ślad, że na-
leżące tłumy do nich względną narodo-
wych prawników było pełno pła-
i zwrócić z literatury ~~starożytnej~~ obcey
do utworów ^{swój} ~~te~~ nieścisłości ięte
ial przez ułtadawcy cudzoziem-
polskiej poezji, przyróżnych. Ponieważ
miałe gniące, przyróżnia i t. p. usu-
wano w ~~te~~ obrazy narodowości przedsta-
wiającej. nie dziwnego że język tych
wieszczów nie był tak gładki iak
piewców innych, i że tego rodzaju poezja
stała się tak po przychodząca zdawała
się być ~~mnijemniejszą od innych matych~~
~~lepiej~~ bardzo łatwa, i ~~te~~ ~~te~~
~~przyróżnia~~ i naturalna wielu ~~naśladowców~~ zwolenników i naśladowców.
Ktoś może zapytać i narodowym
wieszczom na ziemi i wiedzy o tem,
ial natury tego rodzaju poezji oba-
biać. Wzraw-

2 nachweislich 60

[illegible]

Lepiej powiódło się w prozie, i byłaby
warto iezire lepiej, ~~zgodziliśmy byli umie-~~
~~li burzysia i białoskiny sławomany,~~
~~na ich wódzstwie dworiat a bynajm-~~

Г Кореява 1632. ~~1632~~

7 gdyby nas i w tej mierze
wsparta była ~~praca~~ nauka
i etyka.

~~namy nie bogijunt się.~~ Wyraźnie i do-
cośmy zrobili ~~w~~ ^{przecie} doświadczenie do-
wodzi, że walczyć ^w ~~przecie~~ ^{przecie} wglądami niż nasi mistrze
~~doświadczenia~~ ~~drudnościami~~, odnieśliśmy w planie zowidcy
~~wglądami~~ ~~niż~~ ~~oni~~ ~~chorąg~~ w umie-
jętnościach krytycz.

~~zrobić wrazenie~~

~~Wpływ na stosunki Towarzystwa~~
~~1849.~~

~~Wielce w pierwszym widokach Stolicy, nad tem~~
~~zastanowić, i powiedzieć o wpływie iakti przez~~
~~żółtymienictwo wywarłemu na zdrowienie ludy,~~
~~co wykaże iakti to wrażeń iakti to~~
~~między nami literackich, w czasach~~
~~zanimi to między nami a innymi. Stosun-~~
~~kami w czasach najjaśniejszych zachodzących.~~

102

Włochy
Lini literatury włoskiej zasada ię czeskoj
i nawiazaniem ^{brzmieniem} mate i matu znaczenie wplywy.

~~Wszystko co jest niegodne ani do życia, ani do~~
~~lecz wpływ na drutach religijnej moralnej~~
~~politycznej sferi obywateli: regła k~~
~~racji i ich porządku, a wtedy na~~

Ta, my poprzednie wydaliśmy ^{bożym} podobne im
złotnie. Powinnowy to przechowy wamy
się, że czołkie

[illegible]

Też takie Działa boi oryginalne boi
z łaciny łomawione doszły do rzy-
nowskiemu wazhu do purnawania i
opisywania. Tarechil Dziejow (łamie
Rv. 1911-1913). Nawrazem i Polacy zasila-
czechy literatury, ~~nie~~ wazhu wrzeczy
w spekulacyjnym niz naukowym duchu
~~boi Dziejow nie czechy łomawione~~
~~polskie, boi wazhu po czechy pisanie~~
Kazd pisanie ze nie wazhu lez liche
polskie Działa polcharaty nie, w czechy
pisanie. Przeg łomawych pisanow
olwiera

F
w języku czeskim
Tęż roku wydał (czeski) obo-
gromnie ~~nie~~ poprzednio druku swe go
półku, ~~lecz~~ ~~na~~ ~~czeski~~
~~przekład~~ ~~nie~~ ~~czeski~~ nie obo-
gromnie ~~drukiem~~ ~~nie~~ ~~półku~~,
lecz wprost ~~czeski~~ dane do
domawiania, iako do: słu-
żebni / przelotów drzewnego prz-
kazania), dwynasie tablic wielu
tędrkiego, testament / ~~przewo-
ne~~
wydanie / pauna, rozmowa z
bogiego z bogaczem.

Гар. 1909. *krizich, a naborei'shwa ut-*
247

Li powołanie 1999. Pamięć, wstępną
wstępną w boju (rachon r. 1996.)

ci oni zginęli dla słowiańskiej narodowości, która
 straciła go. Słachła i miasteczko ziemczeli ku-
 petnie, a grun wiejski archiwiz mowit iż grunem
 swych przodków, mowit nim zepnęło, co za wię-
 cey mająć go przez niemierzący nadwierały.
 Lecz wybita gozina w Alwey i nadabawicy
 słowianie mieli pod względem umysłowego kształ-
 cenia się powstali z mawurę, przegrębi i
 przelonać się o potrzebie podlegowania ięzika
 swego iu iu zainai mającego.

Do samo było ~~tam~~ chłopek mowit do ięzikiem
 przodków, a słachła i miasta ~~miasteczko~~ ziemczeli
 wry ~~zawruci~~ wwar z narodowości ięzika ocyty-
 się. Lecz lat sama obliczność w w Polsce mie-
 woliła kulegę, ~~tam~~ słachła do zwrócenia uwa-
 gi na ięziku słowiański. Burjany w ~~ona~~ proletaryzm
 wypadło iż upowszechniać sakony i pomieszy pui-
 nem, a goz ten proz ocyty jego nie mowit in-
 sym ięzikiem, natomiast dla niego obmyśleć sw-
 gównie lęgię, i niemi oswiecać w nowy wi-
 rze. ~~Inteligentni~~ Tym dniem wydano
 r. 1867. latelchizm w ięziku słowiańskim, który
 jest pierwszym drukowanym lęgię w literatu-
 rze Łuryczanow. z niemniejszego Drieda Maw-
 na kurra wydobranu go Wactaw Worech
 proletariachi proboszcz w gozija i wydał w
 Budzistrigwie. Kiedy z czasem wrzilo się do wyda-
 nia całkowitego przekładu pisma s. ~~urzyło za~~
 iedny z prozów sakonęgo przedsięwzięcia ~~stoma-~~
 czenie pisma s. ~~na ięziku~~ ~~potrzebi~~, co sprawi-
 ło, że ięziku ~~Łuryczan~~ ~~odry-~~
 wot się polszczyzny, i pirownie swoje uśdalać
 raiat na prawdziach polskich mowy (Juborau-
 ha, pismo literackie warszawskie, r. 1892. numer
 10. str. 100. następu.). Z resztą, nie

Można Driednie wpytać na Łuryczan literacka pol-
 ska, bo grun nie ~~może~~ ^{poymować} ięz ~~pojem~~, a wyzire

ślany pielęgnowały obcas oświadczy, zmagając się
 w tem podłożeniu co panowie polscy przedzia-
 waniem się u nas kłopotliwym. Gdyby nie odle-
 głość niegdyś ślana na przeszkadzać, byłaby
^{nasza} literatura wielki wpływ wywarła na
 Illirjczyków, z przyczyny, że u rozciągając
 pod wpływem Włochów, mieli do tej pojęcia
 materję uproszanie, i obok obcego nawa-
 dowe też piśmiennictwo pielęgnowali swo-
 ślami. Połączają się Polacy iuregerie To-
 wian wyrażenie rymy pochodzą narych;
 boje z wzmianką, nieprzyjacielem, z Tur-
 kiem, ślana przez wzięcia Krolow
 z jaśnieńskich rodzi i przebywanie Pola-
 ków za Karpatami budziło myśl o iedno-
 cie ^{ay} tworzenia ~~ludzi~~, i nazywano ich
 z owych illirjjskich poetów Gaud-
 licz śpiewał o Polakach i walecz-
 ich Krolu Władysławie Warneńczyka chwalał.
 lecz odległość niegdyś i niebożycie
 Jany. ślaniaty przeszkadzać zbliżenie się Illirjczyków do Polski,
^{tudzież} ~~nie~~ ^{przeminie} przelęgnowy i wielozna-
 nie uproszaniego piśmiennictwa polsko-
 go.

Największą wadę wywarła nasza literatura
na Ruś i na Moskwę. Brak za nie jest
dotąd wyjaśniona materja. ~~W~~^{Co} w tej mie-
rze ~~nie~~ powieściat P. Gwercz w historyji
literatury russyjskiej; ~~bo cała się opiera do uszy-~~
~~skiego tego zproszowania.~~ PP. Szpilow:
Kepren napomknęli w swych bibliograficznych
zwyczajach nieco ~~innych~~ ~~miejsc~~ godne: lecz najwa-
żniejszą tego rodzaju wiadomości są w Ori-
tach rękopiśm. Dawna / obywatelskoje opisane

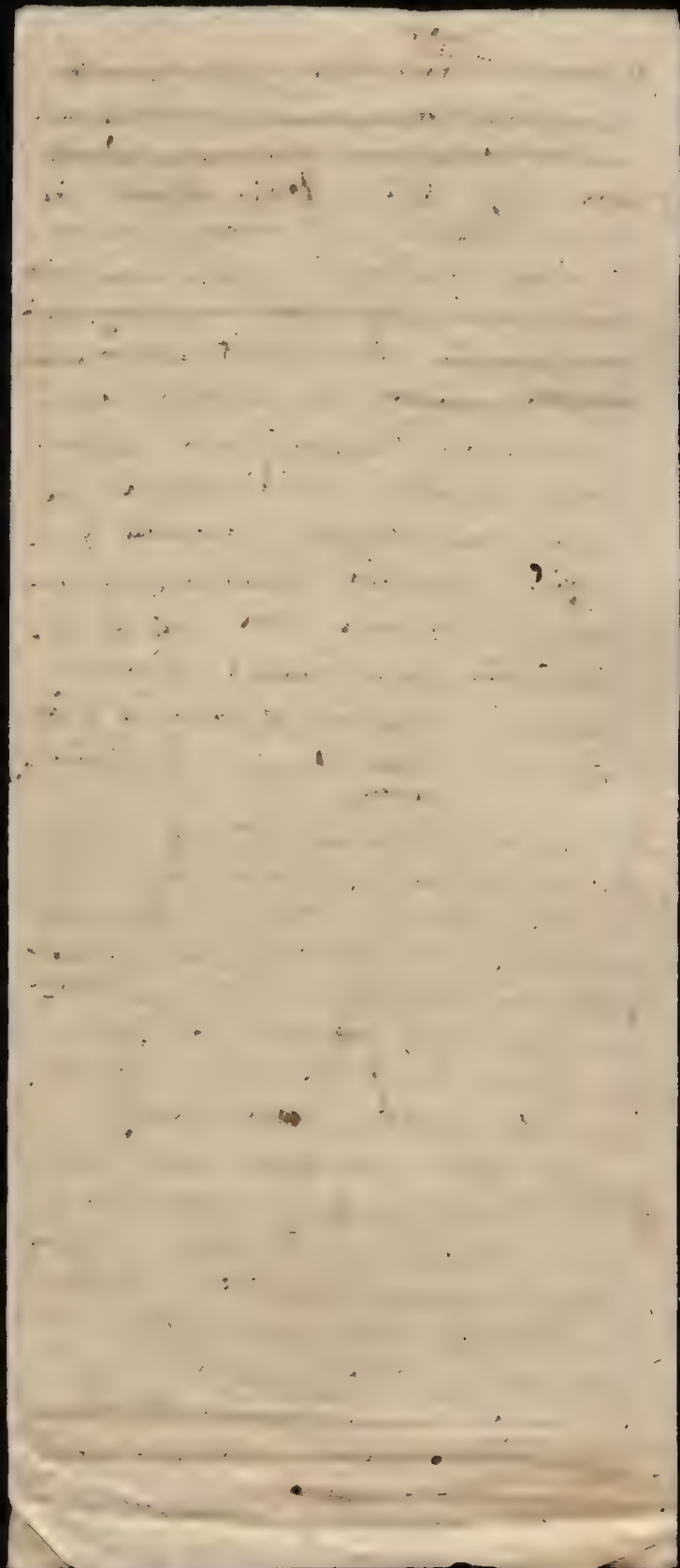
wydany, a na ruski język Dwadzieścia Tomarow-
ny w XVIII wieku (Wojtow. str. 169.), Eu-
zebiusza Pimina i. dos. w Tomarow w Kijo-
wie 1644 (Tobolsk str. 322.), Derzdevynsk (i-
siera k' ljubni bożiei) przetworzony w no-
gowie przez Jerodiatona Teofila 1600 (tamże
str. 666.). Wielki ierz (wzrost) pism histo-
rycznych. Porównany od Aronika Gwagnina
aż do pisma Koryana Chudakowśkiego: Jo-
chima Lelawela, Tomarow wzmógł co-
wiek na polu Aronikawstwa ~~pol-
skiego~~, kry-
tyki historycznej lub śmiatych ^{u Polak} dziej-
sawchich kombinacji ~~przekładu~~ dzieł. Naj-
dawniejszym Tomarem ierz Franciszek Ko-
ryana, Aronikawstwo dzieł Aronika Gwagnina
Arondawstwo przetworzył z polskiego v. 1510 (Tob-
olsk str. 230.). Po nim ierz mianowicie do-
mactw Aronik Gwagnina i Aronikowskiego,
Arondawstwo ierz do Arondawstwa, ierz w Arondawstwie
przetworzone są po Arondawstwie (Wojtow. str. 322. Tobolsk str. 31. 146. i w dopowied-
niach str. 10. Arondawstwo str. 10.). Po nich ierz
wielkie ^{Arondawstwo} wypisów z rękopisów Arondawstwa
str. o Arondawstwie Rusi, Polski i Litwy
(Tobolsk str. 77. 84. 86. 87. 116.). Są także
przekłady Arondawstwa relacji, Arondawstwa Ar-
nili Arondawstwa (wypisów), Arondawstwa Pawła Pa-
gelskiego, Arondawstwa dzieł opisu Arondawstwa Ce-
sarsa Arondawstwa Arondawstwa Arondawstwa z Arondawstwa
Franciszka Arondawstwa z roku 1646. przetworzył
na język ruski Gregorz Kanakow 1649, są wypisów z pism
~~Arondawstwa~~ Arondawstwa ~~(wypisów)~~ i innych
znanych ~~Arondawstwa~~ (Wojtow. str. 532. 762. Tobolsk
str. 9. Dodatek str. 41.). W Arondawstwie ierz pre-

↑ Porównanie pączyli z niewiadomej książki
polskiej przetworzone (Wojtow. str. 340.).

101

~~Wielkiy z XVIII wieku, pisał po ruskim~~
~~światu literatury, w tym czasie bardzo prze-~~
~~siadłszy polskimi i czeskiemi. Jeden z~~
 [~~tych Dzieje Rusi i Polki, które były~~
~~z ruskich i polskich a dopowiedział (porównany do~~
~~XV. wieku) z tradycji i wieści z drugiej strony~~
~~z kronikarstwa i porównał. Książki. Stic~~
~~ku swego. Dwie księgi zawierała~~
~~z historyą napisaną, encyklopedyą różnych~~
 wiadomości. [Předgovorie czyli przedmowa
 pomyślał się tak: W tych książkach jest
 przedmowa przedmowa i opowiadanie z ne-
 logicznych narodził się pisał; były pisa-
 nne o Politycznych dziełach (i ich o Wła-
 daretwach, Gospodarstwach, Narodach
 -dumach i promiślach) po imieniu, z Filipa
 Koninowa, Pawła Pavla, Jarka Lipijewa.]

~~Pisał i z ruskim był za podziwem~~
~~brany w naukach i w badaniach w kijowskiej~~
~~akademii. Dowodem tego są jego szkice~~
~~z akademii tej pismen, a w bibliotece~~
~~sympozjii symbolicznej i doroczne pod 1800~~
 22. gdzie między innymi jest dyalog o
 życiu Jerusa Chyżura; ludzich cnotach
 i złą, jako przykładu i mowy polskiej
 w jego bibliotece i szkice szkła mniem, z których
 [widać, że]
 [widać, że] ruskim uczęszczał w XVIII wieku w
 Kijowie i Podolu czepada wrocy z Krymian
 i Polaków, głosowe ^{tworząc} ~~nowo-~~
 na podobieństwo wrocy onych ruskich i budując
 wymy, mowy i t. d. w adach, dyalogach,
 rozprawach, opisach. ^{Najważniejsze jego rodu}
~~na takowe pismen, w bibliotece symbolicznej~~
~~sympozjii i mniem~~

twa nie tylko ~~ale~~ ^{zawożyma i wiośka} też i czerka, a nawet
~~prawy~~ wodna nasza polska. Stąka-
 lizmy się, stągo po dziedach i wódniach
 Tacy zaim się, pisarow blaffomych
 rozważa i dawno. Czerka pierwsza mały
 napi wielko, miaty wiośki, a dzieda
 grubi, przez moralny, przedstawiając,
 pierwszy dopiero wiośki na nat wra-
 zienie. Prawy kiche i mały wiośki
 nabornym pierwsza (wiośki) w nat przed
 pierwszymi powołaniem. W tymże etc.
 grubi byli do nat i są, gdzie nasi.
 Mado pod względem grubi i wiośki
 Czerka, a mniżej i więcej. Nasz, nie uw-
 gli i mały, ani w wiośki ani po-
 cie polskiej powołaniem: obchodzący
 ich albo grubi, albo dzieda wiośki-
 bie czasu od powołaniem. Towż także i
 także dzieda wiośki, co nie z leżąc-
 zienia i więcej albo więcej: braku wiośki
 bliższego się z nią z powołaniem po-
 doko.

Prób.

~~Gdy się do świata, który wam~~ *Liberakina* ~~pol-~~
~~ska~~ ~~był~~ ~~nie~~ ~~wprowad~~ ~~nie~~ ~~z~~ ~~na-~~
~~rod~~ ~~rozróżnia~~ ~~nie~~ ~~nie~~ ~~obstawa~~
~~w sobie~~ ~~ożywiającego~~ ~~nie~~ ~~ducha~~, ~~przechwyc~~
~~roine~~ ~~holuje~~ ~~cragu~~ ~~wprowad~~ ~~holowego~~ ~~ryta~~
~~zawracam~~ ~~nie~~ ~~był~~ ~~Przemysły~~ ~~leży~~ ~~ducha~~
~~i~~ ~~holuje~~ ~~te~~ ~~rozważmy.~~

~~bliskość i to tylko nastawiając obywateli i ogólnie
o ogólnym i z obywateli i ogólnie i to tylko
Chociaż słuchy to nastawiając obywateli i ogólnie~~

~~tem jura i jest oryginalny i nie jest
iadey i zrym i drogi w politycznym i w
naukowym i zrym i drogi, lubo i z w romany
przebiegał hierarch. Tamte, ludy były zaimo
ciekawe jura i politycznym i zrym i drogi
nastawiały i z, a. j. w swym i w i zrym i drogi
swy i naukowy i zrym i drogi. Lud polski i zrym i drogi
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

~~nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

Chociaż

~~nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

~~nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

~~nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

~~nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję~~

przesłaje na przyrodę i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję

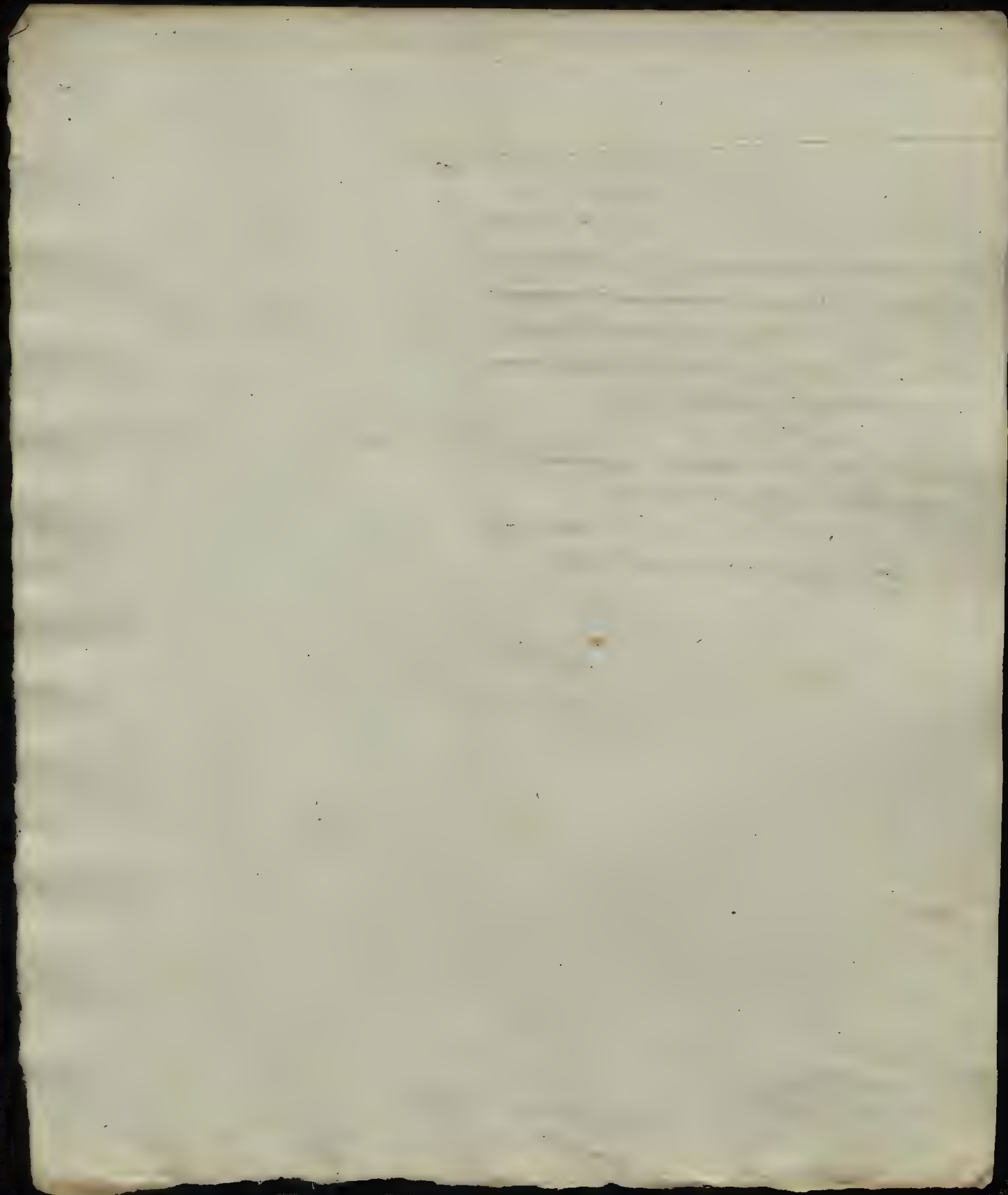
Własnie i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję

Własnie i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję

Własnie i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję

Własnie i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję
nie był nigdy i zrym i drogi, bo na rewolucję

~~dalej~~ niż nie szukać pomocy ię przez siebie
przyszedł w pomoc, choćby pojawił się histo-
rycznie umiało w naukowosci ducha a po na-
rodowemu wywarło. [No stanicie wiekowi swobodnych
pisarstw nie polecały ię, gieniarze gran-
nie więc rozumiejąc, nie samy tylko zdaniem,
ale i miedzy przy rozważaniu literatury na
uwadze mającej a tak stanicie do nie ię zpo-
niały pisarstw stanic, a to z iędy miedzy-
nie ię z iędy z iędy rozumiejąc ię stanic.

[illegible]

črte niz ravsem, niz etygerne niz ~~mo~~
~~valno politygerne, a poudi i Tagodnie, nato~~
~~i Tagodnie~~ ~~historigygerne~~ Duch moralno politygerne, a wyzvelo Triatny zwolna
 do poudi i Tagodnie ~~do~~ a nize 2 mater
 natezeniem, i Tagodnie ~~do~~ ~~Tagodnie~~ ~~niz~~ a nize w mato
 M historigygerne Duch. Paric iz ~~mo~~ ~~Tagodnie~~ pynicun drem
 nie moradio nad niz chiat naved, ~~do~~
 volat chwaho niz ganit ^{Paric nize} ~~Tagodnie~~ ~~Tagodnie~~ ~~Tagodnie~~
 zwoln prezadrai lubit i izoz ~~Tagodnie~~ chlu-
 by.

[illegible]

[i] dych history nad uorymaniem go zwyczaj,

[illegible]

miasta, i w sercu mieli
pamięć Augusta. Jak
widać

[illegible]

Literatura nasza w nowodawstwie duszy poj-
mowana i tuż stało przezeń iahkoliczek
rozwijana, przeszła doświadczeń ~~przebiegów~~.
Dwa okresy i rozprężyła tereń. Pierwszy wiek
od czasów najdawniejszych aż do czasów Świąt-
wa Augusta i oznacza się w literaturze au-
topoetyckich ludów wyrobieniem języka, podnie-
śnięciem go do najwyższej potęgi, ludzkiej sta-
biłnością próbowaniem się, ażeby godzi się po-
lusić o firmiennictwo prawdziwie nowodawstwu.

Lobianili (sam
gamem wyrwa-
la ^z sucha in-
sity, maprogi
i pologi ^u w ^u ^u
smieniciele,

Drewno używane do celów gospodarczych

porazku XIV. wieku. Ten do wiek XIX. sta-
nowi okres drugi

Co więc ^{na} ~~ten~~ dzień udało się ukończyć, i inni
złapani nasz język na jakim sposobie
nadal może oświecać o właściwych i słach
berpiemnie.

wtedy, gdy przyjdzie
 i się ~~chce~~, to ~~zostanie~~
~~przebiegiem~~, ~~długo~~ ~~na~~ wyd
 mała ~~dużo~~ znowwiej przez
 nas sprzedane nadzieje.

~~100. ервот и бакуиет.~~
~~II. 440. 240. мапожн.~~

Zmysły i myśli opanowywały naród, jak wresz-
 tałe ~~to~~ gmatwając go i po manowcach wódzów,
 nie mogły z pamięci jego wygłusować śladu, choćby go z czasem
~~wygnęsi~~ ^{moż, wygnęsi} go z czasem ~~wygnęsi~~ go ~~już~~ niekarana, mu przez
 obcy cywilizacyjny ~~niekarana~~ na drodze
 jwości, prowadzący do osłabienia w duchu na-
 rodowości rozwiniętej. Planowie reprezentują-
 cy w tym okresie naród, przeważali iście
 tego ażeby Krotowie ~~nie~~ ~~nie~~
~~nie~~ wspólnie z nimi rozdzieli bractwo,
 ale nigdy nie dążyli do uściśnienia oby-
 czaem Niemców: a duchowinistwo obok ta-
 ciny niezapominano o iazyku jukajkim.

any - megalomaniak 37

Okres II. Niemieckie (góckie) ^{głoski a prawomocny} ~~prawa~~ (używane wogó-

downie i podłożnie, wprawdy w ramach jęzo-

wnych, jęzłkoj, ~~jęzłkoj, jęzłkoj, dobrego jęzłkoj~~

~~skazania na zapomnienie słowem i jęzłkoj~~

~~stosunkowego~~ Tow niepewność w jęzłkoj,

nał ustalaniem słowem smaryli sobie głosy

jęzłkoj - Taciński uczeni owocni. Złachła

wypraszczano do obrad publicznych przy-

spasabiata naród do ustalania się zasady

ze Krol panował a nie rozpric powienu.

Ktoska jęzłkoj i czeńska wiara, szłachła smol

dobry i myślec uczeni, wrniecały chęci w

naradzie stwarzanie sobie jęzłkojnicia

oryginalnego. Przeciwny w dem interes dem

mają duchowienstwo jęzłkojniczo rozwija-

nia się, nuch w ocytyrym igryka, lecz

oświeceniła słowem narodu silnie opierała się

temu.

Okres III. Głoski niemieckie zachowywały jeszcze,
i niemi drukowano książki polskie, wstrząsły ~~już~~ w drugiej połowie.

XVI. Wiele łacińskich jurnem wyszło książek
litła. Już teraz ustaliła się owa zasada o pa-
nowaniu a nie rządzeniu ~~króla~~ Króla. Przy
pomocy szlachty szlachy, nierzadko z panowie
ster rządów opanowali. Szlachta rządziła panowie,
a panowie szlachty. Ci dopiero dostrzegli tego, że
na wysłuchaniu szlachty szlachty szlachty szlachty na-
szła, zastanowiła się w swym biegu.

T. Pigońnia ustaliła się, rozbraja nierzadko
niektórzy ~~szlachty~~ a ~~szlachty~~ szlachty, szlachty.

Okres IV. Łacińskich głoszek przeważnie teraz uży-
wano do pisania i drukowania. Niedługo zewsząd
zwróciła się na Polskę. Wewnętrznie szlachta od nie-
przyjaciół domata szlachty od szlachty, do czego wiele
przyrzuciła się szlachta. Ta bowiem nie mogła
się dowieść, naprawę rzeczy-współnicy ani w za-
sadach łacińskiego nam panowania dworów szlachty
Królów z rodu jagiellońskiego, ani w czasie niez-
ciągłości nam zaprowadzającego panowania szlachty
dała nam rozprawy walkę z panami w dworze
ludzi Polska przez nieprzyjaciół swoich szlachty
bionas i szlachty [szlachty] Panowie szlachty i
teraz powstało na swoim, i przez dalszym po-
siadaniem rządów szlachty przetrwały. Przez dalsze
ze z pomiedzy samegoż duchownictwa szlachty
teraz szlachty (szlachty szlachty), który upa-
dł, szlachty szlachty, szlachty i na dalsze na-
prowadzał się droga szlachty.

L. być miała.

Okres V. w tym dopiero okresie wzięło pod łaci-
ny rozbiór zasady szlachty polskiej. Gdy rozprze-
żony organem państwa szlachty szlachty szlachty, szlachty.

~~Janusz~~ ~~Janusz~~ ~~Janusz~~ oznaczył okresy literatury pol-
skiej w. Biełkowicki / Lubawicki ~~zobacz~~ ~~zobacz~~
~~zobacz~~ i Mich. Krzywicki. Pierwszego
okresy są: od wprowadzenia chrześcijań-
stwa do Karaimów w. (r. 964 - 1233), do
obciążenia rządzonych przez Rygm. I. (do r. 1506),
do otwarcenia szkół jermichich w Kriakowie
i rozstrzygniętej przewagi jermichów nad
akademikami lwowskimi (do r. 1622), do wskre-
szenia nauk i zaprowadzenia lepszego sma-
ku przez Konarskiego (do 1760), do upda-
nienia Królestwa warszawskiego (do 1807),
od ożrewnienia ducha polskiego do nowszych
czasów. Drugi stanowi siedm okresów:
od powstania polskiego narodził się do
ustalenia się gosposinów z Rygmem
przez zaprowadzenie biskupstwa (od r.
700. do r. 1000), do założenia aka-
demii lwowskiej (do r. 1347), do wy-
tworzenia pierwszej literatury polskiej
(do r. 1522), do utworzenia akademii lw-
owskiej z jermichami o założeniu pier-
wszych w Kriakowie szkół (do r. 1621),
do upadku scholastyzmu i jermichów
(do r. 1750. 1773), do zainicjowania
Towarzystwa przyjaciół nauk w War-
szawie (do r. 1800), do nowszych
czasów. Trzeci dzieli okresy na-
mawiając nazywając je: epoka przed-
chrześcijańska, (do r. 960.), epoka sto-

~~z ogłaszaniami pamiątki~~ z rozprowadzaniem

o historii literatury w czasie krótko do-

zaw ^{leżenie na rozprawie badaniu} ~~nie~~ ^{swojej} (historii). Wyjawiły

obresy dwa, do obrotu rządu przez ty-

gmunia I. i do rozstrzygniętej przewa-

gi Jeruzalim nad akademią lwowską, na

na krótko zgadzamy się wrytym jest

reszta obresów nieważniw historii li-

teratury publicznej ~~Admiration~~, lub głosowa-

jest talizy tylko literatury, iahoy brzy

owi pisarze przymiary. ~~Stalej wie~~

~~stanowia się nad tem, co istnieć~~

Mieszajemy oni dzieje cywilizacji i nauk

z historii literatury, ~~przez~~ przy-

czynę, ze skutkiem na jednej drodze stali,

~~A~~ ~~nie~~ pierwszy i drugie wydawnictwo nie

czynios, ~~ale~~ ~~przez~~ ~~C~~ ~~nie~~ ~~wyrażają~~ ~~się~~

~~istnie~~ ~~co~~ ~~głoszenie~~ ~~mieli~~ ~~na~~ ~~umiejętność~~

~~pod~~ ~~normą~~ ~~głoszenia~~ ~~rozkładają~~ ~~czy~~

~~niost~~ ~~przez~~ ~~do~~ ~~że~~ ~~głoszenia~~ ~~i~~ ~~głoszenia~~

~~nie~~ ~~zarówno~~ ~~przebiegają~~ ~~głoszenia~~ ~~i~~

głoszenia przedmiot literatury w równi jedua-

loway obudowu nistugijos. ~~nie~~ ~~przez~~

~~nie~~ ~~stanowia~~ ~~Adademia~~ ~~lwowska~~, ~~Jeruzalim~~,

Konarski, Samirów August, i Towa-

rystwo wyjąciw nauk warszawskie,

glanowicz obresy w dziejach ^{Polaków} ~~oswiate~~ ~~stanowia~~

~~nie~~ ~~lecz~~ ~~nie~~ ~~w~~ ~~historii~~ ~~literatury~~ ~~ich~~.

Mozna bowiem być oszczędnym narodem

a nie mieć literatury imienia tego godną, na co
~~Dopiero~~ ^{Dopiero} stawiają (Holeński, ~~in-~~
~~in~~ Dziwory i Swedri: morna drtać
 tworzenie na cywilizacyę i oświeceni-
 du, ~~istnieje~~ ~~nie~~ wywrzeć wpływu na
 rozwijanie się literatury, a jednakże nie
 dopominie się do rozwinięcia się godną
 tego imienia tego rodzaju ~~nigdy~~
~~obiciu~~ ~~tu~~ ~~temu~~ ~~swodni~~, ~~lecz~~ ~~se~~
~~lewi~~ ~~nie~~ ~~humie~~ ~~odpominie~~ ~~tych~~
~~były~~ ~~co~~ mieć się rozwiniętej, z przy-
 czyną że albo obierane tu temu swodni ~~nie~~ ~~były~~ i nie są
~~były~~ ~~prawdopodobnie~~, albo ludri nie ~~były~~ ~~ma~~ ~~g~~
 tworzyby literaturę tego imienia godną
 rozwinięcia umieli. Gdy więc wielkość li-
 teratury każdego narodu od wielkich pi-
 sarzy zależy, potrzeba pilnie śledzić którzy
 to byli w ich odmarżyli w tej mierze,
 ich imionami oznać obrazy, i skuskami
 a nie przygryzami cechować je, ażeby wy-
 zelnić wspomniany na imie wielkiego wy-
 za odgady od raru charakter wdajemy
 obrazu. Dopiero w braku takich imion
 godni ich brać skądinąd cechy, jak to wy-
 niższy obraz pierwszy oznać, Karo-
 miezem W. Konarskim, wprawdzie
 leżącym ~~znajac~~ ~~znajac~~ obrazy W. Reut-
 wski: Rymer, akademik, lwowski,
 wytworzeniem pierwszy leżący ~~przede~~,
 Towarzystwem przyjaciół nauk ~~cechuj~~
 je W. Fuhafreuz: walloz, Touran ~~chuj~~

[illegible]

P. Wyszniowski

7) Dajciej pomań ze wielkie zmiany za-
sady w oio stat w ogólnie, ale
bez skurku dla literatury = albo-
wien

Chybaż, celu z góry nie wybaraję!!!
tego o w. głównie idzie

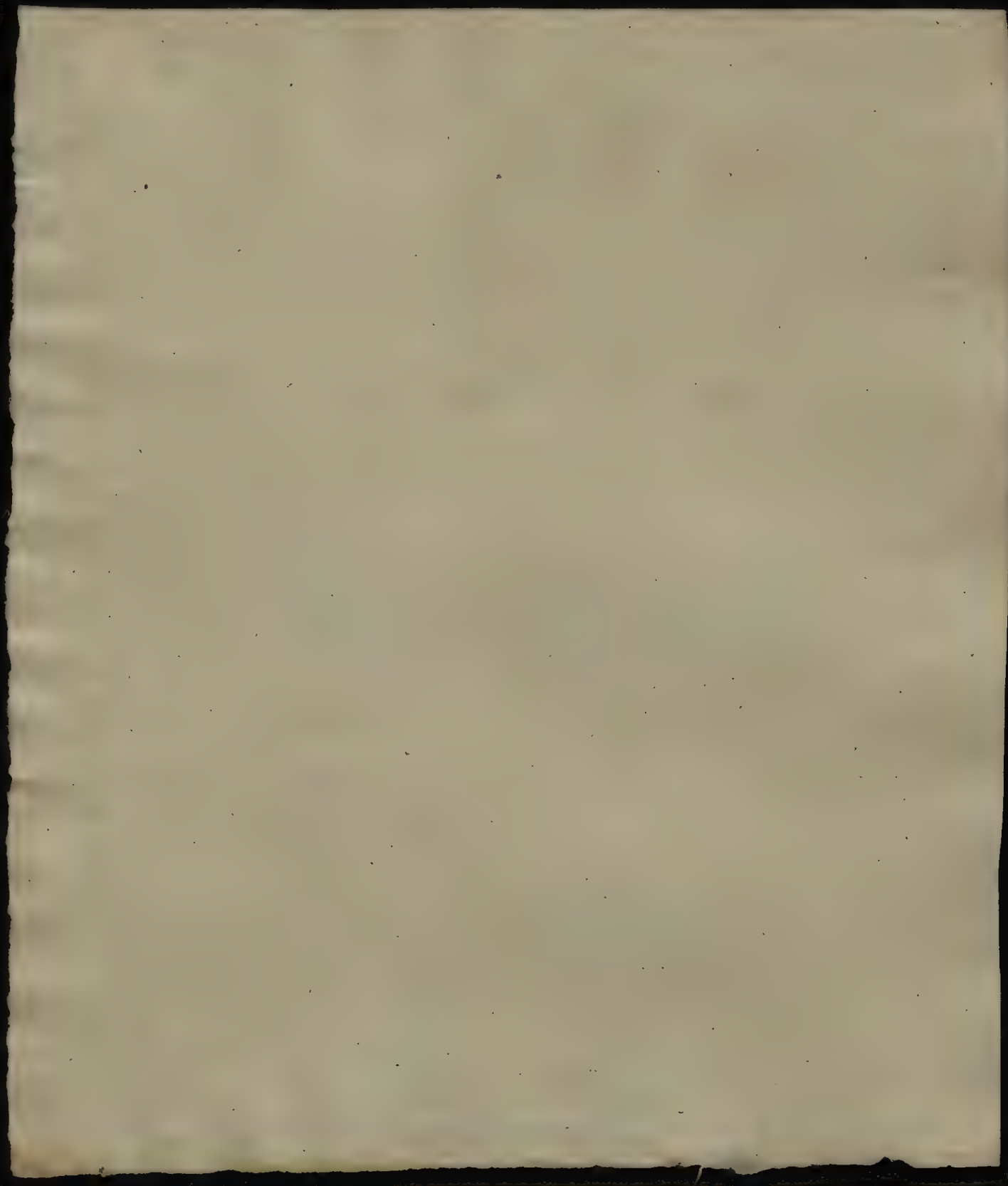
polskiego, takimi Samuel ze Skrzypny
Twardowski i Maksymilian Fredro, którzy
we wieku z olbrzymią kamienionym w
harta śpiewali i rozmawiali po nowo-
dowemu wśród jęzika łacińskiego uczyć
a Trosku scholastykney filozofij przez
Jeremio węgierskiej ^{uiggle} ~~uiggle~~. Takim Janem
Knapich i Adam Knapich którzy
śląząc w grzechu niedry ~~francuzki~~
literatury ~~uiggle~~ i ~~uiggle~~ obca
zwyczajów, swoiste wywarali się, raz
na wior ^{Przymian} Francuzów, Włochów, Niem-
ców i Anglików, to mówili na po-
dobieństwo Polaków XVI wieku jęzika
bajki, powieści (Pan Podziw) i dzieje
narodowe. Tacyż przed oczami ma-
jąc jęzika ich Knapich na nie-
ruchane nam doświadczenie ~~uiggle~~ i historyki
historycznej pole, a badał ich w duchu
patriotycznej narodowości, wzorem przez to
ślawy ich dla następów. Bez niego
nie mielibyśmy Krachiga, Lelwela,
Offolinskiego, bez niego nie udataby ich
była ~~roman~~ i nasz romantyzm po-
etyka, iako że alwa na historycznej opi-
reją ich głównie ma za przedmiot
opisywać narodowości na drodze ^{istoty} ~~uiggle~~ ^{istoty} ~~uiggle~~
wyrozumienia i pogromu ich dających.
Od dwóch tych mężów zawyła ich
alwa ożerwiecia języka polskiego.

Tabunierajacy a

347. i
119

od nich jurzyna się wick rozrządania litera-
lury rodriney, ich prace nasłuchaty myśla-
Towarzystwo ^{wasprawnic} jurzynaot nauk
półkognowania ^{piśmiennictwa} ~~literatury~~ hłoby tak wysoko
wnieśli ~~swój~~ myślenie owi i wielki nasz
Brachi, hłowego imię niem oznaczył siedmą
epokę, P. Wiśniewski winien im białor
swoje uścisłnienie jest następstwem ich
wielu, sam przez się olwego ^{iesze} ~~cozgle~~ roz-
wijającego się ~~stanowio~~ nie mwie.

3. Przeje historji literatury polskiej.

wypisał się), i rękopiśm. J. S. Wandkiewicza (hysto-
rya Brachan - w Kłeszkowie polskim i węgierskim
Książka Kłeszkowa, w Kłeszkowie 1526. trzy
tomy), ~~Handkiewicza~~ Książka Transylwanii
(obraz wielki panowania Zygmunta III. we
Lwowie 1528. dwa tomy), ~~Handkiewicza~~
i inne i inne rękopiśm., poprzednie i pierwsze,
ręcz. o literaturze polskiej, częściej biblio-
graficznie częściej historycznie, rozwarł.
Pisma ich znajdują się: w rękopiśm.
Zawarłowa warszawskiego przyjaciół nauk
w Warszawie od r. 1002. - 1030. w rękopiśm.
słu jedynym tomie wydanych / załatwiony
nie z nich umieszczono w II. tomie rozpra-
wa Kłeszkowa Jana Woronicy o pieśniach
narodowych, w VII. J. Chr. Arnolda o hory-
zonach Kłeszkowa i węgierskich panów polskich
sta rękopiśm. Kłeszkowy i Kłeszkow, w VIII.
J. K. Niemcewicza mowa na jubileusz
Jana Kochanowskiego, w XVIII. Kłeszkowa
Kłeszkowskiego o Kłeszkowie i rękopiśm.
Kłeszkowskiego Kłeszkowskiego, w XIX. Tomasa
Kłeszkowskiego rozprawa rękopiśm. o wy-
mienieniu o rękopiśm. w rękopiśm. w Polsce
za panowania domu Kłeszkowskiego, w XX.
Kłeszkowskiego Kłeszkowskiego o wymowie u da-
wanych Polakach, w drugim i trzecim to-
mie Dziennika Kłeszkowskiego z roku 1506
(rozprawa Kłeszkowskiego Kłeszkowskiego o li-
teraturze polskiej mianowicie czasów Zy-
gmuntowskich), w pamiętniku umiesz-

† Andrzej B. Lesław Kłeszkowski (rękopiśm. Dziennik
Kłeszkowskiego Kłeszkowskiego, w Kłeszkowie 1526.
drugie wydanie 1528.), na koniec

istnienia sztuk i nauk w Warszawie 1826. /
 są dwa tomy; w obu wach umieszczona ro-
 sprawa Eulafra Götawskiego o dziejopisach
 polskich, ich duchu, zaletach i wadach, w
 bibliotece polskiej pamiętniku umię-
 słowiciem, historyi, literaturze i reszcie
 światowemu poświęconym w Warszawie 1825.
 1826. gw. pierwszy tom z bardzo rolu
 / przydatne mi były rozprawki berinien-
 nego i P. Ujazdowskiego z roku 1825.
 w tomie IV. z roku 1826. w I-III. za-
 warcie / w Czasopiśmie naukowym Księgo-
 zbioru publicznego imienia Ofolińskiego
 we Lwowie 1828-1830 (gdzie rozpra-
 wki Ks. Z. Sawyńskiego zastanowiły
 mnie głównie) w rozmaitszych naukowych
 w Krasnowie 1823, w latach poprzednich /
 zwane J. M. Ofolińskiego i J. P. Wandt-
 liego uwagi, moje, uwagi. / Orazbo
 uwagi: O życiu i piśmiach Księdra Pio-
 dra Skarbi przez Ks. Alojzego Ofi-
 ńskiego w Krasnowie 1812. / ~~Ważne pi-
 sma rozmaite Karłowicza Brudni-
 skiego w Warszawie tom I. (gdzie rzecz
 o Fabijanie Pirhowskiego 1824 uwagi go-
 dna, a reszta licha). / ~~Ważne pi-
 smy w Tygodniku literackim polskim
 z roku 1829~~~~

Ponijam L. Eulafra Götawskiego który podał wygody piśmien-
 nictwa i polskiego i wyznał że więcej nad to powiedział nie umie, a zwa-
 cając na uwagę jego rozróżnił prace (wyr-
 żona) J. P. Wandtliche, Deleweł, Ofolińskiego
 i Eulafra Götawskiego. Dwa pierwsze

Jan Kochanowski w (Warszawie)
 przez autorkę, Karolinę i Kry-
 stynę we dwóch tomach, w Lipsku 1812.

Wojciechowego Działu wyżej wyrażonego, /
 Pamiątki Seweryna Saphiry Baryz.
 1811. (Jest to wydanie drugie, a w niem wiel-
 kiej uwagi godna przemowa o twórczości pi-
 smiarów polskich). Studia literackie J. I. Kra-
 szewskiego wileń 1812. gdzie rzucił domowe
 dzieło pisarstwa polskiego słowem. / Wre-
 ście Adama Michalskiego Baryz. Pisma
 historyczne oaleńskiego narwana
 1812. 1724 tomy.
 Pisma 1812-1813

Warszawskim umięślnością (w tomie)
 w pamiątkach naukowych /
 w Warszawie 1824 uwagi o wychowaniu /
 w Polsce)

Erzy Tygodnika potrzebnych i przydatnych
 domowi wychowanemu w Lipsku /
 1812-1813)

W Staninie zebrany i wydany przez
 Kanię. Jastrzebskiego (we Lwowie 1827-
 1829. Dwa tomy, w nich ro-
 sprawy P. Jana Brachy. Kautka, K. J.
 Jastrzebskiego, w Tygodniku literackim po-
 lskim (w Parnam 1828-1829. Dwa
 tomy, w drugim zastanowił mnie
 uwagi nad dramatem polskim przez Eulafra
 na Niemieńskiego, / w Przeglądzie liter-
 w Atenem P. Krawczyńskiego (w tomie V. /
 L O życiu i piśmiach Jastrzebskiego przez Józ-
 zina 1816.

1814.
 z roku 1811. (Zastanowił mnie
 rozprawa W. W. o Jagnym
 Krawczyńskim)

W Wierszach i rozprawach naukowych /
 1812. gdzie rzecz o dyalogach)

Panowie i szałasia, ludzkie niechlory z Teologów
naszych mieli ichową, majomostę języka greckiego,
o tyle że pierwsi rozumeli niekiedy język
iego, drudzy ^{nie} w nim. Długo z upodob-
nien ~~nie~~ O Janie Zamyszkim podano
(Waprowi, herb, str. 197), że się urodził języ-
ka greckiego za granicą. Jan Kochanowski, Kł-
nowicz, Stanisław Willewicz, Krzysztof Bar-
łowski i Olszewski, częścią Tomaszewski, czę-
ścią przywodzili ~~z języka~~ w piśmie swo-
ich wyjętli z greckich pisarzy. Pierwszą li-
terarną przerwą była dla Kochanowskiego, Kłono-
wicz i Willewskiego Sokoł, lecz niżej z ich
długo że do rżanie Wymian powstawali na pa-
mieni, wstąpił nadw. strzępły bez pselki, które
nam powstęły, wcale nie czytawszy. Wtórnie
ubiegata się za Lucjana pismami (przem-
na do biblij Radvilowickiej), a wytrawniejsi
uczeni skwapliwie ubiegali się za przedyczeni
późniejszą na gornych i płaskich dowcipów
bity, kłopotliwej, więcej na strzępły niż na ca-
łość szlornie wtórnej dwoi uwagę, wstę-
jęt. Homer, Herodot, Eurypides, Anakreon,
Plutarch, również nas zachęcał jak Avater,
greckiej antologii uktaiace i Europa Bayli.

~~Andrzej Włostowski (Tomasz Plutarch), Kł-~~

Mr. Zlaty ukrw. Tretychichy
wz wyzszem bibliografij,
Zego mysl o historyi literatury.
Bibliomorf. v. 1817. Li.
p. 101.

142

wywania na literaturę, politykę, P.
Adama Mickiewicza (powiem o tem
w osobnym do Dzieła mego ustępie)
a od nich wszystkich jest różny mój
pomysł o tymże przedmiocie.

[illegible]

[illegible]

2 gdybym był

dokładnie pisarzew, a ożywiającego ich
Duchem wywyższ" na nieb: obywateli
świata.

i powinna domag się, tem samem ^{obcyzna Owa} nie obszerne
jak u poprzedników mych opisywana, też lekko
napomknęto, być muriało. ~~At~~ nadmieniam o ca-
łowagi, zwrocie należało na P. garzon.

[illegible][illegible]

^{które charaktery}
piękności naszych piórnek, ~~mających~~ iah
^{o tem} kienie (przeważają) mawey ^{charakter} oryginalny wśród
~~europejskiej muzyki~~ oryginalno-europej-
skiej muzyki. Na sobie noszą, nie mieliby
wspierać na umysły wieszczów ~~wielkich~~, i
pokadzić ich do zaniecia ~~narodowi~~
^{po} ~~nar~~ narodowi ^{emu} wielkiego pienia o po-
lakach i Polacie? Ten język iah własny
i pomowny w gęstościem myśleniu nie miał
żebym mówiących nim zachodzić do filo-
zoficznych pomysłów? A te dzieje narodu
duża nad które nie oryginalniejszego nie
przedstawia historycznego rodzaju ludzkiego nie
miałaby markować powstania literatury, i ^{Głównie}
~~tworzenia~~ w naszym ~~głównie~~ ~~nie~~ ~~niemal~~ ~~skąd~~
~~poprzedzonego~~ ~~w takim~~ ~~kierunku~~ ~~nie~~ ~~ciężko~~
nych uwieniania ich ziemią ~~tych~~

^{ustawienie}
1) siebie i swego ducha ~~nie~~ reformuj-

~~Jergetwa -~~ ~~nie ma~~ ~~Sau~~
~~nie ma~~ ~~Dla~~ ~~nad~~
naukowcy ~~to~~ w niczem ci
nie odmiesz, bo nie sta-

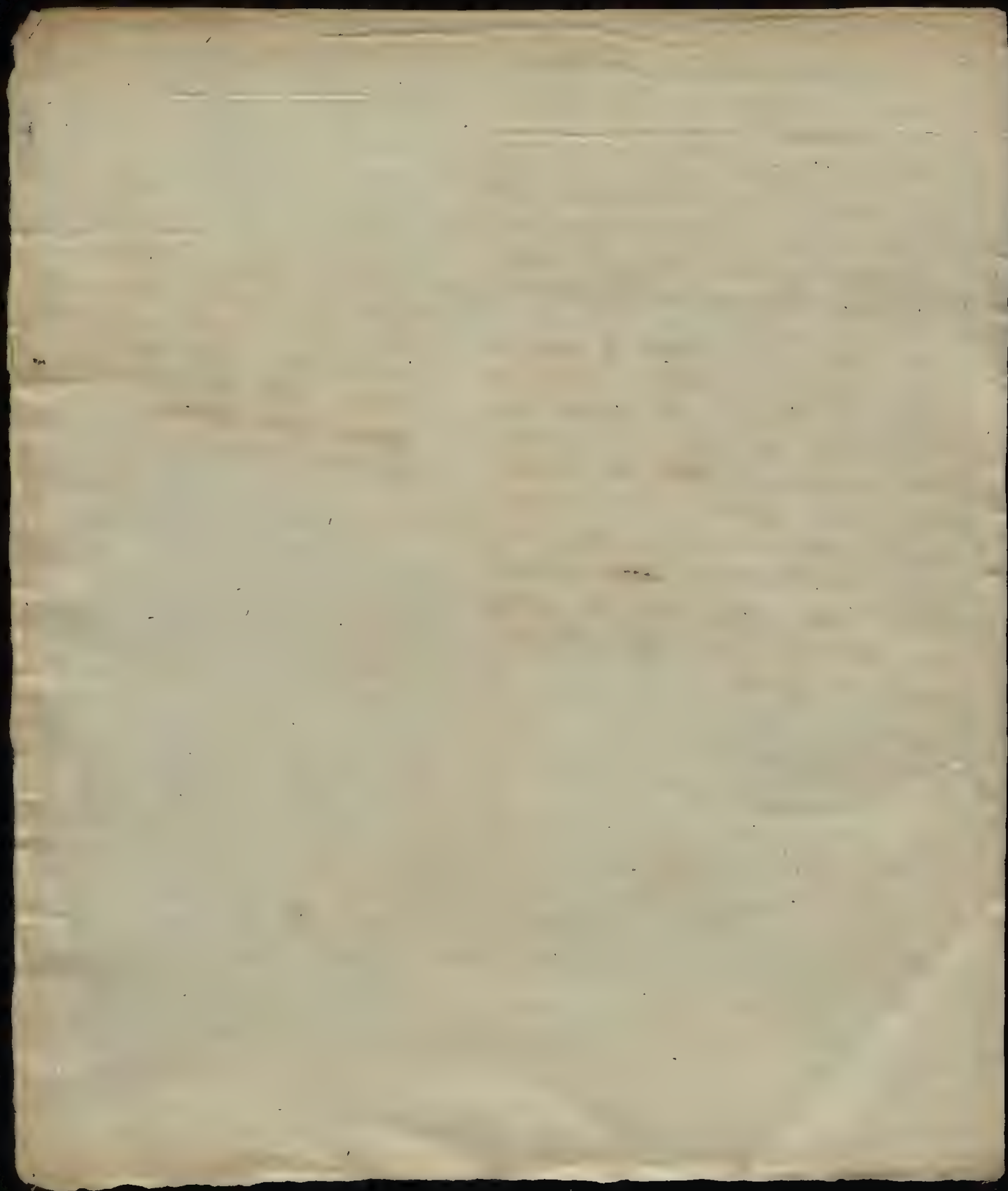
[illegible]

nie umiano z tych wroscow korzystać natężnie,
wielostronnie a powierzeniwnie obmąymano się
z niemi, cześćolnó z samey syłko uchałosa
lub myślowego popędu kryłojaz diera smaku
i grzłki (Kromer rozmowa IV. Dwostrannina z kwi-
chem mowi: że nieladriemąplownie kryłzwałi chi-
nie Owidyuspa o nielosi, Terencyuspa, Kadulla,
Apuleja), choiaz stugi erat nad niemi trawiono, bo,

W takim stanie rzeczy usuwali się, zdalini lu-
dźe od uniwersytetu i praktyczne sprawy przy-
mowali, a ci, którzy w nim powstali, dwo-
ciar mieli się, w sobie do uczyńnienia
wielkich w nauce ^{ow}posagów, nie zwróceniu
a więc i nie wspierani przez naród, nie
mogli dla braku materialney pomocy stać się
reorgnizację wielkimi. Musieli ~~to~~ opisaćwry
ulubioną, sobie naukę, chęłaić się prakty-
czney, chłebowayney grzłki, majore lakoway na
pogolowia w zapasie

107

iah Sekretan Petrycy w przypisach do
Półtyłki Arystotelesowej mowi (u Rawdyński.
Oboar wleku I. str. 164.) do dwudziestu
lat albo więcej wroscu się Tacińskiego i
greckiego języka. Zaiste mowad taki ~~ni~~
~~spawad takim skutkiem~~ powinienby
być inete przywieść owoce!

naród, i najpierw z potrzeby a następnie
 z wzmocnienia matrycy jego cyfrowa-
 cyjnej i intelektualnej, narodowości swej na
 wyobrażeniu o rzeczywistości opartej roz-
 winąć nie mógł; tylko się zawsze o do-
 łudził, ale dotąd do celu, którego się po-
 manowiał, nie miał siły po temu, aby
 Talus mógł trafić na prosty drogę. Spra-
 wiła to mądra oświata, która w wysiłkach
 Koniana, a więc i w Polakowskiej na ni-
 szęta słojach, nie mogła się stać narodo-
 wą, również jak polityczne urodzenie
 tego ludu. Głównie naród i dotychczasowe
 mu postępy, i do się w jego epizocie
 myślenia obawia. Jest nadzieja, że ludzkie
 wyobrażenia jego, różnorodne będą, a wtedy wa-
 ley zupełności rozwinięć się nasz chara-
 kter. Hicimy staliśmy się i wreszcie, i cze-
 szy, teraz porostamy, i nadal. Ponieważ się
 Polakowskiego charakteru narodowego dotychczas
 nie udało, więc też nie mogli dotychczas
 sami siebie. Jak filozofia również ich i
 ich wyobrażeń. Grekowskie raczej się w pra-
 ktyce niż w teorii obawiało: bo ze oba-
 dwa że narody są myślowe a więc że
 nie brakuje im na duchu filozoficznym,
 dowodzi tego Kopernik i Sturz. Język
 słowiański, a więc i polskie narodzi-
 ło się z owym wielce filozoficznym, w hardym
 swoim wyrażeniu. Nadejście czas ludzkiej filo-
 zofii do wydobycia będzie z nową nape-
 i narodowości ducha, i chacie się w po-
 wabnej plastycznej swej postaci, odbija-
 tej wielce obok Kopernika i Sturza, i
 filozofii ich sobie upodobali Niemcy.

Dem göttlichen Geist ist in seiner Erziehung
 nie wohl unbekannt, wie so viele, als er
 sich bei jenen noch wenig selbst begreifen, sich
 und seinen Tugenden andrerhalb. Dem nun
 dem Gewissen so innerlich verbunden, dem
 nun Ansehen des Geistes, dem anderen Geist
 des Geistes, dem dritten Geist, der, im
 menschlichen Bewusstsein, in all' seiner Ausdrück-
 lich und Aufklärung, in all' seiner
 Gnade und Liebeskraft, so mühen der ge-
 wissem Norden sich nicht zu stellen. Das
 Geistes ist mächtig in sich selbst, in
 in Götzen, nicht Mollat, wenig gewiss
 das Gewissen: und doch ein Philosoph in
 dem jenseitigen neuen Bewusstsein.
 Dem nun sind gewiss die auf die
 Tugenden, so finden wir die göttliche an-
 stehend und nicht anders; ...

na to odpowiadam:

przyjechać z brzością w mi-
 łąch Janków a - mijając co było
 szlacheckim, sadzi się napawać
 słoni przyglądaniem, i gdy pada-
 bne im znajdować w awaju, stu-
 rować chętnie co widział na
 jego granicach. Na dźwięk werm-
 na uwagi awaryjny stan szlach-
 ętników, i co Janków z nich dla
 swej ochrony wymierza - nawi-
 ąknieszmy.

by gdzieś ~~zawiesz~~ , wtedy nary-
 sowanie ~~przeku~~ gdy ~~zawiesz~~
 go ~~przeku~~ przeku , co ~~zawiesz~~
 nie ~~zawiesz~~ między (1) , wcale
 nie ~~zawiesz~~ . Już samo ~~zawiesz~~
 dzieł na -

(1) A. 1448. nr. 3362.
Cilav przeku mi-
zawiesz alnas gł-
lin zawiesz em,
sine przeku

